

این نسخه از شیرین سخن حضرت هاشمی است که در کتب جامع کمالی است

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین

و الصلوة والسلام علی سیدنا محمد و آله الطاهین

کتاب الاشارة

تألیف مولانا محمد علی قزوینی

در بیان فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

حدیسی بسیار لطیف و شایسته وجود و حیات بی انتها و پاس چون چمنهای مفیض و حیوانات
و کمالات بیرون از حدود احصاء و از او عبودیت بی نیاز و خالق نبدیه و از نسبت که بلطف کامل و
احسان شامل خویش این تمیذستان خاکین ترا و وفرو یا یگان نیستی بنیاد را از خاک مذلت برگرفته
بسجده آستان بکشویش تا بر که طلیعان را بر سرش قیمت رسانید و لغبار و درگاه مفیض الا نورش
جبین مخلصان را مطلع شوارق انوار سیمیا کهم فی وجههم گردانید و در یونجه گران سحر امکا
راه عرض سینه و حاجت داده بر لبها طرب نشانی و خوان الوان نعمتهای روحانی برای عارفان
اسرار ربانی در کتاب خطاب خود گسترانید و صلوات نامیات و تحیات زاکیات بر مرقد مطهر
وضوح منوره فیض القدری باد که هیچ مرغ روحی از بیابان عدم بسوی آشیان بدن بدون
شفاعت او پرواز نبرد آشته و هیچ مخلوقی از دله و از نیستی بی پروانه تخصصت او پا به چو
هستی نگذاشته و فرش خاک و سقف افلاک خانه نیستی است که برای منزلگاه ملازمت ساخته اند
و از سطح زمین تا عرض برین میدان تنگ نیست که برای جولانگاه بیکانش بر و از خانه انداخته

سید السلیم فی حق العالمین شفیع المذنبین رحمۃ اللہ علیہ اولین و آخرین محمد بن عبد اللہ بن محمد بن عبد الوہاب
 برآل طہار و المہبت اخیار و نبور تو لای شان قیادیل لہای مجاہد شہنشاہ زمین و آسمان گردید و از
 ششصد و نود و شصت و شش سال پس صادق یقین ایمان از جہنم شعیان رسید و خصوصاً سید و صیای
 اولین و امام القیاد فریاد رس روز جزا و محرم سر اوق کو کشف العطاء باب مدنیہ علم و فکر سفید
 حلم اعنی ولی اللہ القاضی سیف اللہ المنتفض امیر المؤمنین و العیسوی السلیم بن عبد اللہ الفالب شہر البتہ الثاقب سید
 الوصیین علیہ السلام مطالبات اللہ علیہم و علیہم اجنتہ اللہ علیہم ابدلاً بدلاً اما بعد چنین گوید فقیر فکاسار
 و ذرہ ہیکل از محمد باقرین محمد تقی حشر اللہ تعالیٰ مع الائمۃ الابرار کہ چون بدلات آیات
 بتیات و بدلت و روایات واضحہ الدلالات چنین معلوم گردید کہ نماز و تلاوت قرآن و دعا و اعظم
 عبادت بدنیہ اند و چون شرائط و آداب و اسرار نماز در رسالہ ترجمہ الصلوۃ بیان شد چنانچہ
 فاتر رسید کہ رسالہ در بیان فضیلت قرآن مجید و فضائل سورہ کہ یک آن کہ از طریق المہبت صلوات
 علیہم منقول است گردیدہ باشد و شرائط و آداب تلاوت و فضیلت دعا و شرائط و آداب و وظائف
 قلبیہ و بعضی از اسرار آن و ذکر فضیلت بعضی از اذکار ضروریہ و ادعیہ و تعقیبات مختصرہ کہ با شہاد
 معتبرہ منقول گردیدہ نوشته شود و بعد از آن بساعت تأکید و تہنیتی و تقویت توفیقات سبحانہ
 با تمام رسید مامول از الطاف فیاض بہ منست و وہاب بی غنت آنکہ کافہ مومنان را ازین رسالہ
 فرومایہ منتفع گرداند و بہرہ از ثواب الیشان باین مجرم تہہ کار برساند و چون بعد از غروب شہید
 رسالت در انق عالم تقوا و اختفا و اقرار امامت در سحاب ظلم اہل جفا تا ہنگام ظهور تہا بشیر صبح
 سعادت نشان دولت سلاطین صفویہ انار اللہ بر ما نهم بسبب استیلائی امیر ضلال و تسلیم
 خسران اہل حق کہ فرقہ ناجیہ انما عشریہ اند از اظہار مراسم دین و اعلائی معالم شریعت سید المرسلین
 الائمۃ طاہرین صلوات اللہ علیہم اجمعین عاجز بود و ندوید و پیوستہ در پردہ خفا و لباس تنہیہ

حق را اظهار نمایند و ندو انگیزان از برکات این دولت ابد قرن بجز الله سالهاست که کافران شیعیان
در مهادن و امانند و علای ملت برضاد نشر علوم الهی رسالت و قلع مبانی بدعت و ضلالت مسلمان
جمیل بتقدیم میرسانند پس عای مخلوق دولت این دو دمان ابد تو امان برکات شیعیان متجتم و تسکیر لغت
ایشان بر فوئه عامه مومنان و واجب لازم است علی الخصوص با دشاه حق الاله والا جاهدین نپاه
ملا یک سپاه گردن بارگاه مبهط تجلیات ربانی و مورد فیوض سبحانی محیی مرسم ملت محسن اسلام دین
و دولت رونق افزا شیخ مبین دنواز درویشان کثرت فرخنده خلاق که پیوسته خلوت زار و نشینان کج صباغ
و عایش شهنشست و مجالس انشوران از ریاحین ثنائیش گلشنست حدیقه دلکشانش دل اصحاب فضل
و عرفان و مسکن و مایه اش سینه حق شناسان و خدا پرستان همین برقیش لبابین شرعیت عز اخرم
و سیر و بر بختات صحاب مکرش حدائق ملت برضاد نشر و شاداب فرع شجره طیب رسالت و عصمت
و مدح کریمه امامت و خلافت اعلی سلطان الاعظم و الخاقان الانعم الاکرم مروج ندره لبایه الامت اطهارین
حامی حرزه الاسلام و المسلمین محرم محاکم الدنیا منظر کلمات الله العلیا سلطان اسلاطین نج افاف ملاذ القدرین
یا الاستحقاق سلطان بن سلطان و الخاقان بن الخاقان سلطان سلیمان خان
الموسوی اصفوی بباد رخا غلایه لظلال جلاله و افضاله و رافته و معدله علی صفارق اهل الایمان
که بباد شامت صورت و معنی از اسلامین جهان ممتاز است و باطاعت فرمان انت الله یا حمی الدنیا
و الا حسان سرافس از و پیوسته عنان غرض هائیش بجانب احیای مراسم دین ملت و پرورد
و تائق احکام شرعیت مصروف و معطوفست لهذا این تحفه مستخر را بدو مجلس سامی آن علی حضرت گردانید
و این رساله فرومایه را بقرع عرض رسانید اگر مطبوع طبع منیر و مقبول ضمیر کیمیا تاثیر گردد از مرجم
شامانه و عواطف خسر و نه غدا بدو رسامید که از برکات تو جهات ظل الهی مشهور و صقاع مقبول
اطباع گردیده نوازش بر بزرگوار فرخنده آثار عالم گردد و الله علی کل شیء قدیر این رساله

مشتمل است بر سوره تنویر و سوره نوری که در دیده مشتکات الانوار تنویر اول در بیان فضیلت قرآن
 و حاصل آن و بعضی از فضائل آیات و سوره است و این مشتمل است بر چند کوب کوب اول و فضیلت
 قرآن است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که ملتبس مشتبّه شود بر شما فتنه مانند یارهای
 شب تا لیس بر شما باد بقرآن بدرستی که قرآن شفاعت کننده است که شفاعتش را قبول میکند و با هر کس
 مجادله نماید و محبت نبرد و تمام کند قصد تقیض نماید و هر که آنرا پیشوای خود کند و اندواید و بهشت میبرد
 و هر که آنرا پشت سر اندازد و آن عمل ننماید و بسوی جهنم میل اندازد و بهشت است که بهترین راه بهاد است
 میکند و کتابیست که در آن تفصیل و بیان جمیع احکام است از اظا هر است و باطنیست ظاهرش حکام
 آئینست و باطنش علوم نامتناهی و ظاهرش خوش آئیند و باطنش عقیق است از انجم و کواکب
 هستند که بر احکام الهی و لیلند و بران نجوم نجوم دیگر هستند که مردم را بان احکام می رسانند یعنی
 آنکه معصومین صلوات الله علیهم که علم قرآن نزد ایشانست عجائب قرآن را احصا نمیتوان نمود و
 غرائب آن هرگز گفته نمیشود و در آن چراغهای هدایت افروخته است و انوار حکمت از آن ظاهر است
 را نهماست بسوی آمرزش گناهان کسی را که از آن بیاید و صاف آمرزش را پس باید که هر کس
 دیده خود را در قرآن بچلان در آورد و دیده دل خود را برای مطالعه انوار آن بکشاید
 تا از هلاک نجات یابد و از ورطه ماسی ضلالت خلاص شود بدرستی که تفکر نمودن موجب نجاتی گویا
 بنیاست و در تارکیمی جلال نور تفکر نهماست پس نگو خود را خلاص کنید و در فتنه خود را
 نگذارید و در تدبیر دیگر فرموده که قرآن باو است در ضلالت و بیان کننده است و کوری جهات
 و دست گیرنده است و در افروخته و نور است و در ظلمات ظاهر کننده و چنانست و نگاهدارنده است
 از ممالک و در گمراهی را نهماست و بیان کننده فتنه است و رساننده است از دنیا باختر
 و کمال دین شما و قرآنست و چو یکس از آن عدول نموده مگر بسوی آتش و حضرت صادق

فرمود که خداوند عز و جل کتاب بخود را بسوی شما فرستاده است راست گوشتیست که بوعدهای خود
و فایدههای مشتعل است بر احوال و اخبار شما که گذشته و اخبار آیند و اخبار آسمان و زمین اگر آن کسی که
علمش را می داند شما را خبر میدهد یا آنچه در قرآن است از اخبار عجیب علوم به انتها تعجب امید کرد و
آسانید معتبره از حضرت رسول صلعم منقولست که فرمود که از میان شما میروم و دو چیز عظیم در میان شما
میگذارد یکی کتاب خدا که از آسمان نازل شده است و دیگری عترت الهیست من پس به بنیاد ایشان
چگونه سلوک خواهم کرد و در حرمت ایشان را چون خواهم داشت که کسب و موم و بر بیان فضیلت
حامل قرآنست پسند معتبره از حضرت رسول صلعم الله علیه آله منقولست که دلیوانها که در قیامت حساب میکنند
بر سرکه دلیوانست و دلیوان نعمتها و دلیوان حسنات و دلیوان گناهان پس چون دلیوان نعمت و دلیوان
حسنات را برابر کنند نعمتها تمام حسنات را فرا گیرند و دلیوان گناهان باقی میماند پس فرزند آدم را طلبند
اگر گناهانش را حساب کنند درین حال قرآن بهترین صورتهای یاد و در پیش آن فرودان شود و گویند
خداوند انعم قرآن و این بنده مومن نسبت که خود را تعجب می انداخت بتلاوت من و در دل از شی
مراتب تیل میخواند و چون مراد به توبه میخواند آب از دیده اش جاری میشد خداوند او را راضی کن
چنانچه مرا راضی کرد پس خداوند عز و جل چهار فرماید که ای بنده من دست راست را بکشتا پس بکند
خداوند تعالی آنرا از رضا و خوشنودی خود و دست چپش را بر کند از رحمت خود پس بگوید که
اینک بهشت از برای تو میباشد قرآن بخوان و بالار و پس هر یک آیه که بخواند یک درجه بالا رود
و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی بقرآن خطاب فرماید که لغزت و جلال خودم سوگند که اگر من
گرا می دارم هر که تر اگر اسی داشته و خدا را کنم هر که ترا خوا کرده پسند معتبره از حضرت رسول صلعم الله
علیه آله منقولست که فرمود که قرآن را یاد گیرید بر سببیک قرآن در قیامت می آید نزد حامل خود
بصورت جوان بسیار خوش رو و میگوید که منم آن قرآنیکه بسبب من شما بیدار می بودی

و روزی با سبب روزه خود را نشسته میداشتی و سبب کثرت تلاوت من و نهانت خشک میشد و آب میداد
جاری میشد امروز با تو ام هر جا که میروی و هر که تجارتی کرده امروز از پی تجارت خود میرود و این بخت
تجارت جمیع تاجر انم برای تو بشارت باد ترا که بزودی کرامت الهی بر تو میرسد پس تا بجای سهی و آرزو و
سرش میگذارد و نامه امان از عذاب را بدست راستش میدهد و نامه محال بودن در بهشت را بدست
چپش میدهد و دو حلقه بر او می پوشانند و یاد میگویند که قرآن بخوان و بالا رود و بعد هر آیه بدر حلقه بالا
میرود و بدینش و مادرش را و وحی پریشانند اگر مومن باشند و میگویند بالیشان که این برای آنست که
بنفرزند خود تعلیم قرآن کردید و حضرت علی بن حسین صلوات الله علیه فرمود که بر شما باد بقرآن بدرستی
حق تعالی بهشت را بخششت از طلا و کینشت از نقره خلق فرمود و بجای گل مشک خوشبو و عروض
از عفران و بجای سنگریزه مرصع و در آن مقر کرده اند و در جانش را بعبادت آیات قرآن گردانید
کس که قرآن خوانده باشد با و میگویند که بخوان و بالا رود و بکس در بهشت در جانش اند و بالاتر
نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که اشرف از بزرگان
امت من حاملان قرآنند و جمعی که در شب عبادت میکنند و در حدیث دیگر فرمود که حاملان قرآن
بزرگان اهل بهشت اند و فرمود که خدا عذاب نمی فرماید بکسی را که قرآن حفظ نماید و بسند
معتبر از آنحضرت صلی الله علیه و آله منقولست که اهل قرآن در اعلای درجات بهشت اند بعد از
پیغمبران پس ضعیف و حقیر شمارید اهل قرآن را و حق ایشان را سهل بدانید که ایشان از نزد خدا
نزول رفیعست که کتب سهوم در بیان صفات قرائی قرآن و احصاف ایشانست بعد آنکه
حامل قرآن را بر چند معنی اطلاق میکنند و چند قسم میباشند اول آنست که لفظ قرآن را
درست یا گیرد و این اول مراتب حاملان قرآنست و درین مرتبه تفاضل زیادی فی علم قرآنست
و در مرتب آداب محسنات قرآنست میباشند و زیادی حفظ کردن و در خاطر داشتن سوره و آیات

قرآنی دوم و هشتم معانی آن گزینست و در زمان سابق چنین مقرر بوده است که قاریان قرآن تعلم
معانی آن نیز نمیزودند و این مرتبه از دست لفظ بهتر است و تفاضل درین مرتبه بزیادتی و نقصان فهم معانی
قرآن از ظهور و بطون میباشد ستوم عمل نمودن با احکام قرآن متخلق شدن با اخلاقیست که قرآن بر
صح آنها دلالت دارد و خالی شدن از صفاتیست که بر مذمت آنها دلالت دارد پس حاصل حقیقه قرآن
کسیست که حامل الفاظ و معانی قرآن گردیده باشد و صفات حسنه آن خود را آراسته باشد و بد آنکه قرآن
خوان احسان معنوی خداوند رحمت چنانچه از حضرت رسول منقولست که القرآن مآدیه
الله یعنی قرآن نعمت خداست و خوان کریمان جامع میباشد و در خود هر کس لغت در آن
میباشد سبزی و تیره میدارد و الوان حلوا و نفایس میدارد و لهذا هیچکس نیست که از قرآن بهره
میرشته باشد جمعی کثیر از راه کتابت لفظش بهره های دنیوی و اخروی می برند حتی آنکس که کثیرا
را عمل می آورد و آن کسی که کاغذش را می سازد و آن کاتب که مینویسد و کارفرمای که مژمید و
و غیر ایشان از جماعتی که در کتابت قرآن و خیل میباشد اگر از برای خدا کند بهره دنیا و آخرت میرند
و اگر از برای دنیا کند بهره دنیوی میرند جمعی از تعلیم و تعلم لفظش بهره های دنیوی و اخروی می برند
و صاحبان هر علم از علوم نامتناهی را بهره از قرآنست چنانچه عرفی از وجوه انصاریف و شتقاق
استنباط نمایند و نحو می از انحاء ترکیبش استنباط نمایند و معانی بیانی از نکات غریبه اش فایده مند
میشوند و اصحاب بلاها از برکات آیات کریمه اش تبادلات کردن و نوشتن نفع مییابند و ارباب
مطالب دنیوی و اخروی با آیات و سوره اش پناه میبرند و مطالب خود را مییابند و یک راه عجز از
قرآن تاثیرات غریبه آیات و سوره آنست و آداب کسیر و اصحاب عدد و غیر ایشان همه پناه
بقرآن میبرند و از راه معانی غریبه اش جمیع صاحبان علوم مختلفه منتفع میشوند از متکلم حکیم
و فقیه و اصحاب ریاضی و صاحبان علوم اخلاق و طبیبان و اصحاب کسیر و نشیان و شعرا و

از باطن ایشان از جماعتی که از ظاهر قرآن بهره دارند و از هر لطیفی از لطیف قرآن سمی که قابل آن هستند
 از اصحاب عرفان و ادب ابایان فوائد حکم و معارف نامتناهی میبایند پس عامل کامل قرآن مجید
 جمعی اند که جمیع برائی قرآن را بر وجه کمال شنیده باشند و ایشان حضرت رسول صلعم و طه است که ارام
 صلوات الله علیهم جمیع اند زیرا که معلوم است با حدیث متواتره که لفظ قرآن مخصوص ایشانست
 و قرآن تمام و کمال نزد ایشانست و معلوم قرآنی که در میانست همه با اتفاق حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 علیه تسبیح و ایضا احادیث متواتره دارد است که منی قرآن را کسی غیر ایشان ننمیدند و علم کما
 در بایکون تار و ز قیامت و جمیع شرائع و احکام در قرآن است و علمش نزد ایشان محفوظ است و قرآن را
 هفت لطن با هفتاد لطن است و علم جمیع آن بطول نزد ایشانست و همچنین عمل نمودن بحکم
 و شرائع قرآن مخصوص ایشانست چون از جمیع خطا مسمیه میزد و جمیع کمالات بشری متصف اند
 و ایضا اکثر قرآن در ربع ایشان و نذمت مخالفان ایشانست و فیما پنج وارده شده است که
 قرآن در ایشان است و ثلث آن در نذمت دشمنان ماست و ثلث دیگر در انقض احکام است
 و این معنی بر ظاهر است که مع هر صفت کمالی که در قرآن در قسمت بوجه صاحب آن صفت بزرگوار
 و صاحبان صفت بر وجه کمال ایشانند و نذمت هر صفت نقیضه که وارد شده است نذمت صاحبان
 آن صفات بر میگرد و دشمنان ایشانند و چون قرآن شخصیست قائم بذات بلکه خدایت که
 در محال مختلفه ظهور نیست مختلف میگرد و چنانچه پیوسته در علم واجب الوجود بوده و از انجا در
 مع ظاهر گردیده و از انجا بر مع حضرت جبرئیل متقل گردیده و از جانب خدا بلا واسطه و بلا واسطه خبر
 در نفس مقدس نبوی ظاهر گردیده و از انجا بقلوب اوصیا و مومنان در آمده و در صورت کتب
 ظهور نموده پس اصل قرآن را ختم نیست بسبب آن در هر جا که ظهور کرده آن محل را حتمی نشینده
 و هر جا که ظهور درش زیاده است موجب جرئت آنچیز بیشتر گردیده پس هرگاه آن نقضهای مرکب

در این دو کافه که بر آن نقش بسته و جلدهای که مجاور آن گردیده یا اینکه پست ترین نمودارات است آنقدر محبت
بآنها بخشیده باشد که اگر کسی خلاف ادبانی نسبت بآنها عمل آورد و کافر میشود پس قلب منی که حامل قرآن گردید
شتر شمر زیاد از نقشش که عذوق آن خواهد بود چنانچه وارد شده است که من جز منش از قرآن بیشتر است
و از مضامین و اخلاق حسنه قرآن هر چند در مومن بیشتر ظهور کرده موجب احترام او زیاد گردد و هر چند
خلاف آن اوصاف از انحاء صریح و معاصی و اخلاق و منی ظهور کرده موجب نقصان ظهور قرآن و نقص
حسرت گردد پس آن مراتب نمودارات قرآن را و صاف آن زیاد میگردد و تا چون بر تبه حیات یا بر
نعمی و ابلهیت گرام او برسد بر تبه ظهورش نهایت رسد چنانچه در صفت حضرت رسول صلعم وارد
شده است که کان خلفه القرآن یعنی خلق آن حضرت قرآن بود بلکه بحقیقت لفظی قرآن حقیقی ایشانند
که محفل لفظ قرآن معنی قرآن و اخلاق قرآنند چنانچه دانستی که قرآن چیزی را میگوید بلکه نقش قرآن
در آن باشد نقش کامل قرآن بحسب معنی و لفظ و در قلب بطهره ایشان حاصل است چنانچه حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه بسیار میفرمود که منم کلام الله اطلق و نیست معنی آن حدیث که حضرت صادق
صلوات الله علیه فرمود در حدیث طبرانی که قرآن بصورت یکوئی بصحرا می بخشد خود اید آمد و شفاعت
حاطان فرموده خود اید کرد و رادی پرسید که آیا قرآن سخن متینان گفت حضرت تبسم فرمود و فرمود که خواریم
کنند ضعیفان شعیبان ما را که آنچه از ما میشوند تسلیم میکنند و اذعان مینمایند بعد از این فرمود که باز
شعشع است و صورتی دارد و خلقه دارد و امر و منی میکند و رادی میگوید که صورت من تغییر ندارد
گفتم این سخن را در میان مردم نقل نمیدانم کرد حضرت فرمود که هر که ما را بخارا نشناسد حق ما را
نشناسد و نه را انصاف ماکرده بلند از آن فرمودند که میخراهی سخن قرآن را بتو بشنودم انتم گفتیم بل فرمود
که در قرآنست که تا نمی میکند از نمش و مشک و ذکر خدایز گتر است حضرت فرمودند که چون نماز
نی میکند پس سخن میگردد نمش و مشک و ذکر خدایز گتر است چنانچه ما میگویم ذکر خدا و ما بزرگتر ایم چون این مطلب

در حال اخبار الهیبت علیه السلام بسیار ذلیل است اگر زیاده ازین توضیح نایم اصولیست بدانکه هر چیزی را صورتی و معنی و حسی است خواه اخلاق و خواه عبادات و خواه خیر آنها و جمعی که حشو بیاند بطاهر دست زده اند و بازان که بدرنگ از خود را از بسیاری از حقائق محروم گردانیده اند و جمعی بر اطن و سفا چسبیده اند و از ظهور اسرار دست برداشته اند و بسبب این طلی شده اند و صاحب نیست که هر دو را بسع یقین بشنود و هر دو را اذعان نماید مثل آنکه بهشت را صورتیست که عبارت از دود و دیو و درخت و انهار و خور و قصور و لذات معنویست که در بهشت صورته می باشد حشوی دیگر دیگر بهشت بغیر از لذت خوردن و آشامیدن و جمع کردن معنی ندارد و دیگر دیگر که بهشت در دود و دیو و درختی نخواهد و همان لذتهای معنوی را باین عبارات تعبیر کرده اند و باین سبب منکر ضروری دین گردیده و کانفر شده است اما صاحب یقین میدانند که هر حققت و در ضمن آن لذتهای صورتی لذتهای معنوی حاصل میشود چنانچه در اول کتاب اشاره باین معنی کردیم و همچنین در باب صراط واقع شده است که الهیبت صراط مستقیم اند و در آورده شده است که صراط محبت علی ابن ابیطالب علیه السلام است و واقع شده است که صراط جبر است بر روی جهم مبنی است زیرا که صراط آخرت نمونه صراط دنیا است و در دنیا فرموده اند که بر صراط دین حق و ولایت الهیبت مستقیم میباشد بود و از چپ و راست شبهاست بسیار از دنیا به نخلطفه و گنا مان کبیره هست که هر که متوجه آنها میشود ازین صراط بد میبرد و در آن صراط راهیست و در نهایت بارکی و دقت و نازکی و کمینگاه دارد که شیاطین بران رخنه نادر که زمین شسته اند و حقیقه از عبادات شاقه و ترک معاصی دارد که بسیار کسان از ان حقیقه نا راه گم کرده اند و نمونه این صراط بعینه صراط آخرت است که در نهایت بارکی و دقت و دشواریست و بر روی جهم میگذرانند پس کسی که پیوسته درین صراط مستقیم بوده در ان صراط راست محبت میبرد و هر که بسبب اعتقاد فاسدی یا کبر و پلاک کننده ازین صراط بد رفته بهمان عقیده کمینگاه که میسر

پایش از انظار سیلف و بجهنمی افتد و همچنین بارها و عقرهای در درخ صورت اخلاق و صمیمه است
 و در ختها و حور و قصور صورت و شرفه افعال حسنه است و همچنین نماز را در دنیا رنجی و بد نیست
 بدن نماز آن افعال مخصوصه است و روح نماز ولایت علی ابن ابیطالب اولاد است علیه السلام
 و کار روح آنست که جسد را باقی میدارد و منشأ حرکات و آثار بدن میگردد و پس نماز به ولایت
 چون موجب کمالی نمیکرد و به باعث قریب نمیشود و از عذاب نجات نمی بخشد مانند بدن مرده است پس
 ولایت روح آنست که چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود برکت
 ایشان میشود پس لقای نماز با ایشانست باین سبب خود روح نماز اند چون وصف نماز بر ایشان
 کامل گردید و خلق ایشان گویند یا نماز متخذند پس همچنانکه لفظ انسان را بر بدن آدمی و بر روح
 یا بدن هر که اطلاق مینمایند همچنین نماز را بر این افعال و بر آن ذوات مقصود بر آن نفوذ
 با اقسامه باین صفت اطلاق مینمایند پس نماز که در قرآن واقع میشود ظاهرش کاین افعاست
 مراد است و بانش که ولایت است مراد است و صفات با یکدیگر ندارند جمعی از ملاحده است و باین
 سبب اینکه این احادیث را تفصیده اند انکار عبادات کرده اند و کافر شده اند و دیگران که نماز
 گنای از شخصی است و روزه گنای از شخصی است و این اعمال در کائنات جمع از مشهوره است
 تفریط افتاد انکار این احادیث کرده اند و کرده اند و همچنین ایمان چون بحضرت
 امیر المؤمنین کامل گردیده و ما خفرت بر وجه کمال بآن صفت تعریف است و لقای ایمان
 برکت آنحضرت است و لا شکر کن اعظم ایانست و ایمان در جمیع اعضا و جوارح سرایت کرده
 و پیوسته از آثار و افعال انوار ایمان مشاهده میشود و ایمان یا خفرت اطلاق کنند و بطریق آن
 بعید نیست همچنین مخالفان ایشان در باب کفر و معاصی چنین اند پس روح و معنی و محل حقیقه
 حصوله و ایمان و زکوة و غیر آنها از عبادات علین ابیطالب و فرزندان او نبند و روح و معنی

محل حقیقه نموده و کفر و فسوق و عصیان و شمنان و سائر دشمنان ایشانند که بسبب ایشان
 کفر و معاصی باقی مانده و در ایشان کامل بوده و همچنین کعبه را حرمت داشته اند برای اینکه محل فیوض
 الهی معبد وستان خداست و دلهای ائمه معصومین و دوستان ایشان که محل معرفت و محبت
 و یاد خداست از کعبه اشرف است و کعبه حقیقه ایشانند آنگاه باید که کسی آنها را حرمت آن کعبه نکند
 یا آنها را حج کند یا کافر شود بلکه میباید که اول کعبه ظاهر و بعد از آن کعبه باطن برود و از اول
 هر دو بهره مند شود چنانچه با سائید معتبره از حضرت جعفر صادق و امام محمد باقر صلوات الله علیهما
 منقولست که فرمودند که این سنگها را برای این بنا کرده ام که مردم بهیچ طریقی بطواف و بوسیله این
 طواف نجس نیست مابرسند و محال دین خود را از ما بگیرند و ولایت خود را بر ما عطفی ننمایند و زیاده
 ازین معنی را درین مقام بسط نمیتوان داد اما اگر ادراک این معنی درست شود بسیار میسر است
 اخبار بر توطئه هر یک و معنی نمی کردن نماز را می فهمی که هم خودش کوسیکو کامل شد و حقیقت
 میشود و از سبب و متابعت از باب معاصی نمی میفرماید و منع میکند و هم ائمه معصومین که روح
 نماز اند نمیکنند بلکه همان معنی نمازی که در ایشان کامل گردیده و در حقیقت علای امر اتبقر ایشان
 گردیده بزبان ایشان گشت و ترا منع نمیدانند زیاده ازین سخن درین مقامات نازک گفتن میسر
 معانی کفر آید میشود و چون بجمع میکنم نقل اخباری که در وصف حاملان قرآن وارد شده است
 بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که قاریان قرآن بر قسم اندکی قسم است
 که قرآن خوانده است و آنرا سرایه دنیای خود کرده است و سبب اولی جلب فتنه و احوال از باد شادان
 گردانیده است و قرآن بر مردم استقامت و زیادتی و فخر میکند و غصه دیگر آنست که قرآن خواننده
 در حرف آن را حفظ و ضبط نموده و عدد و احکامش را ضائع ساخته است و همین دل
 راست کردن لفظش سبی نمیداند آنجا که را در میان حاملان قرآن بسیار نمیکند شخصی دیگر است

که قرآن خواند و مدای قرآن را بر دروهای خود گذارست و شبها پیش باقران میدارست و سبب
قرآن روزی نماند که بازده برود و شستن و باقران برپای ایستاده است و در مساجد و جاهای ناز و دوشربا
پیدا از ثقت خواب تپتی کرده است سبب قرآن پس برکت این جماعت خداوند عزیز جبار دفع منیما یا لا اله الا
و باین جماعت علیهم السلام از بر دشمنان و باین جماعت حق تعالی باران را از آسمان میفرستد و لیکن
که این جماعت در میان قاریان قرآن کمتر اند از گوگرد و آسمان و بلند معتبر از حضرت رسول صلعم و حق تعالی که
سزاوارترین مردم و مجتبی و تضرع در آشکار و نهان حامل قرآنست و سزاوارترین مردم در پنهان
و آشکار نماز و در روز و شب حامل قرآنست بعد از آن با و از بلند نافه میروند که اسی حامل قرآن سبب
قرآن تواضع و زنی کن تا خدا ترا بلند مرتبه گرداند و باقران طلب عزت از مردم کن که خدا ترا ذلیل نگذارد
و متوسل شود باقران از برای خدا تا خدا ترا از بنیت بخشند و آنرا برای مردم فرست خود مکن که ترا خدا
معویب و بد نما گرداند بدستیک هر که قرآن را ختم نماید چنانست گویا پیغمبری را در میان دلوپوچی
جاده اند ببردن آنکو حی با و بیاید و سببیک تمام قرآن خوانده باشد سزاوارتر برای او آنست که
با جاهلان جهالت کند و در میان جمعی که بغضب آیند او بغضب نیاید و زود از جای بدر برود
بلکه باید که عفو کند و بپوشاند و در گذرد و حکم کند از برای تعظیم قرآن و کسی که قرآن با و عطا کرده باشد
و گمان کند که خدا بکسی از خلق چیزی بهتر از آنچه با و کرامت فرموده و داده است از اموال و آسایش
دنیا پس تحقیق که عظیم شمرده است چیزی را که خدا حقیر شمرده است و حقیر شمرده است چیزی را که خدا عظیم
گردد آید و است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که قرآن بخواند و با خواندن
قرآن حرامی یا شایع یا محبت دنیا و زنیهای او را بر قرآن اختیار کند که مستوجب غضب است
گرد و اگر آنکه توبه کند و اگر بیشتر ببرد روز قیامت قرآن بر وجهت خود را تمام کند که او را عذری
نماند که کسب چهارم در بیان آداب خواندن قرآنست و آن ششست شریک بسیار اهل

ترتیل قرآنست چنانچه حق تعالی میفرماید در سوره القدر ترتیل کن و در قرات قرآن ترتیل کردن
و ترتیل قدری واجب است و قدری تحب ترتیل واجب بحسب مشهور آنست که حرف را در
نماید و حفظ احکام وقف در وصل بکند که اگر دو کلمه را متصل بیکدیگر خواند و فاصله در میان آنها
باشد طویل نکند بلکه اول را ساکن بخواند بیکه آخرش را با اول کلمه لاحق وصل کند اگر وقف کند بر کلمه
وقف بجزکت نکند چنانچه منقولست که از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه سوال نمودند که ترتیل
فرمود که ترتیل حفظ و قضا است و او انمودن حرف است از مخارج و ترتیل تحب شمرده شود اندن
بتانی خواندن قرآنست بجهتی که حرف در یکدیگر داخل نشود که خوب ممتاز میشود بسیار هم باشند
نخورد که حرف از هم بیاشد اتصال کلام بر طرف شود با رعایت صفات حرف و فاصله و با دو قسم
وقفها که از کتب قرات تفصیل آنها معلوم میشود و در این متعارف اند و اصل در ترتیل حفظ فرموده اند
میتوان کرد و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که از نفسیه ترتیل پسندیدند فرمودند که حرف را
خوب بنظر گیران و تند مکن بخوبی که عربان شعر را میخوانند و از هم بپا شرح حرف را را نهند بیکه
که باشند و لیکن بفرع و خوف آورید یا بگوید بخواندن قرآن و لهامی سخت و چنان نباشد که
بر آخر سوره گمارید و تند بخوانید که نه تمام شود و نه تمیز و تفکر بخواندن و متوجه معانی آن
گردیدن و بر وقت و شمع خواندنست و باید که از مواضع قرآن متذکر شود و از احوال گذشت
عبرت گیرد و چون بایه رحمتی رسید از خدا بطلبد و چون بایه عزالی رسید استعاذه نماید چنانچه بسیار
بسیار از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله و سایر ائمه صلوات الله علیه منقولست که ترتیل
در قراتی که در آن تدبر نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که قرآن بخواند نازل
شده است پس آنرا بجزن بخواند و از حفص منقولست که حضرت امام موسی صلوات الله علیه
از شصت و پند که بقائمی در دنیا را میخوانی گفت بیفرمود که چه گفت از برای خواندن قلی

همد الله احد پس حضرت بعد از زمانی فرمودند که ای شخص هر که از دوستان شیعیان ما ببرد و قرآن نداند
 و در قبر او را خدا تعالی تعلیم قرآن میفرماید تا در جات او را بلند گردانند زیرا که در جات نبشتن آیات قرآن
 بقاری میگزیند که بخواند و بالا رسد پس هر که این بخواند یک رجه بالا میرود و شخص گفت که کسی را ندیدم که خرا
 با میدیش زیاده از آن حضرت باشد و چون قرآن میخواند بخیر و اندوه میخواند و بخیر میخواند و نگویا
 بمشائیه با کسی خطاب میکنند و از جابر بن ضحاک منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان
 چون بمیان رخت خواب میفرستند تلاوت بسیار میفرمودند و چون بآیه می رسیدند که در آن ذکر نبشت
 یا در نوح بود دیگر میگفتند و آن خدا سوال نبشت و استغاده از جنم میخواندند و چون در نماز سوره
 قل همد الله احد میخواندند بعد از احد است میگفتند الله الله احد و چون سوره را تمام میکردند
 سوره مرتبه میگفتند كذالك الله تنها و چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لفظ کافرون
 میگفتند است یا ایها الکافرون و چون از سوره فاطر میگذشتند مرتبه میگفتند که ربنا الله و دخی
 اسلام و چون از سوره التین و التوتون فاطر میگذشتند میخواندند و انا علی ذلک من
 الشاهدین و چون سوره لا اقسیم بویوم لقیمه میخواندند بعد از فاطر شدن میفرمودند سبحانک
 الله ربی و چون از سوره فاتحه فاطر میگذشتند میفرمودند که الحمد لله رب العالمین و چون سجده
 رکب الا علی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند است سبحان ربی الا علی و در هر جای قرآن که یا
 ایها الذین آمنوا میخواندند است میفرمودند که سبحان الله ربی و بعد از حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه منقولست که هر گاه یکی از مستحبات را خوانی بگو سبحان الله الا علی و ثبات سوره
 چند اند که در اول شان سیم یا تسبیح یا سبع است و چون بخوانی که ان الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 صلوات بفرستید خواه در نماز باشد و خواه خیر نماز و چون قول او آمنت بخوانید بگوید آهنا بالله و تمه
 آیه را بخوانید تا مسلمین پسند و دیگر منقولست که حضرت امام رضا صلوات الله علیه در هر سوره روزی هفت مرتبه قرآن

چنان دانند که از ایشان میشوند بلکه آنجا حجت که بنفیران بایشان سخن میگفتند که هر کس را چندی بود
 و کسی که آگاه است منی طیب خطاب ایشان شیرست بر آنکه خطابهای ایشان برای جمیع عالمیان است
 و گاهی حق تعالی برای او قصه بخواند و احوال گذشتهگان را برای او نقل میکند و از شادی این گرامی
 نیز و کسی که قالبی کند و گاهی خوان نعمتهای الوان بهشت از برای او میکشد و آنکه غایت
 چون از نعمتهای بهشت برای این لذت میرسد که از دست یادمیرد از دهره اش خزان لذت
 میرسد بلکه شیر مجبان نشاء شراب طهور بهشت را درین نشاء شیر می یابد و گاهی او صاف خود را
 برای او بیان میفرماید و او را در گلستانهای صفات کمالی خود بسیر میبرد و گاهی در گلستان نعمت
 تکلیف میسکند که چه خوانهای سحر از الوان نعمت برای کافر و مسلمان کشیده و در نعمتهای خفته
 و جلی بر عاصیان و گناهکاران دارد و گاهی بسیر گلستان حیات میفرستد که در لطفهای خاص
 و شفقهایی بی اندازه به دوستان خود فرموده و گاهی بسیر دوستان را از قیامت میبرد و او را که هیچ برگ
 و گیاهی نیست که بهره خاص از خوان را از قیامت او نداشته باشد حتی آن برگ ضعیفی که در نعمتهای
 و خفیهست قدری از دوزخی برای او مقرر است که از دلش که ده گز دوزخین فرود افتد و در آن
 کشاده از آب و خاک بدان خود میکشد چه قدر بان برسد و زیاده در کم نرسد و گاهی بسیر گلستان
 قدرتهای نامتناهی میرسد و گاهی در مای گنجهای علوم و معارف نامتناهی را برایش میکشاید
 و از انواع جواهر حقان آنچه دیده اش تاب آورد و بر او عرض نمایند همچنین در جمیع صفات جلال
 و جمال و رفعت و کمال و گاهی احوال دوستان خود و کمالات ایشان را برای او نقل میکنند و از
 سنده نوازانهایی خود امیدوار میگردد و آنکه دوستان چندین هزار سال گذشته را احوال
 ایشان را بچهره بانی نقل میفرماید و نعمتهای که خود بایشان عطا فرموده ایشان را بآنهاستاید
 و بیان کیبانی ایشان و شفقتها بیکدیگر در راه او کشیده اند میفرماید و بعد از آن تدارک فرمودن

خود نمینماید و از بیان فرمودن وسعت حکم و فزیدگیهای خود نسبت بگذشتگان دستگاه امید را دین
میگرداند و از هی پرو و کار کریم که با غایت لطف و مدارا مانند پدر مشفق و ادیب مهربان بر آ
نکین بندهگان گاهی بوعده جور و تصور و طعام و شراب قبیح مینماید و گاهی بوعده انواع نبرد و عذاب
تهدید میفرماید پس کسی که اندر وی تنبیه و آگاهی و تفکر قرآن خواند و در مای گلستانهای خرمی از دستگاه
یزدان بروی عقل او مفتوح گردیده باشد و دیده و بش را انوار ادراک معارف داده باشند و در
هر صفحی از صفحات قرآن که نظر میفرماید گلستانی از شقائق حقایق برایش مرتب ساخته اند و چرخ
از انوار معارف و هدایت برایش مهیا کرده اند و محققان و دوستان و برگزیدگان
خدا بر اسی انس و الفت او نشاندیده اند و انواع نعمتهای روحی و اصناف لذتهای عقلانی برایش
حاضر ساخته اند و قدیمای مرد آنرا از شراب طهور لطف و محبت برایش بر کرده اند و مینه بانش خلوا و
مهر بانست و در صفا و جلال و انوار و اوصاف و صدیقان و چنین بزمی اگر کسی از شادی و سرور و شادمانی
چه آنگیزد و سیموم با طهارت بود نیست در هنگام تلاوت چنانچه از محمد بن الفضل نقل است که خدمت
حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمودم که من قرآن را سیمونم و مرابول میگویی و میبینی که من سیمون
و سیمون میگویی و شروع تلاوت میکنم حضرت فرمود که مکن تا وضو نسازی و این شرط بر سبیل
استحباب است بلکه ظاهر احادیث معتبره آنست که جنب و اجتناب از این تلاوت خیر سورهای سجده
مستحب است و بعضی زیاده از هفت آیه را مکرر کرده اند و زیاده از هفتاد آیه گفته اند
که تراش شیر است و لیکن احادیث صحیح و دالالت دارد بر اینکه هر چه قدر از قرآن که خواهد تلاوت
خواند بغیر از سورهای سجده و تلاوت سورهای سجده واجب بر ایشان حرام است چنانکه مستفاد است
و غلانی نیست درین که در هر وقت که شروع بقرأت کند استغاثه تحسین است و در کیفیت آن بیان
قرآن خلانی است و مشهور بیان علمای شیعه یکی از دو صورت است اول اعوذ بالله و تعالی و تعالی

التوسیع و این میان شیعیان مشهور است و در روایم اعدو بالله السميع العليم الشیطان الرحیم
 و در بعضی از روایات شیعه بعد از این اعدو بالله ان یخضون و آورده شده است و در بعضی از
 روایات استعین بالله من الشیطان الرحیم نموده و آورده شده و در بعضی بآن الله هو السميع
 العليم و آورده شده است و در بعضی بجای استعین اعدو و آورده شده است و در بعضی اعدو
 بالله من الشیطان الرحیم ان الله هو الصالح العليم و آورده شده است و آن در وجه اول
 شریف و نیست بچشم روایه قبله بود و نیست در وقت قرآن در مجلس غیر مجلس حیاچه منقول است
 که بهترین مجلس آنست که آدمی را قبله باشد و بعضی دیگر از ادب در کتب تفسیر و تراویح مذکور است و
 آنها در مقام موجب تطویل میگردد که بچشم کیفیت ختم قرآنست پس معتبر منقول است که شخصی بجهت
 حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه عرض نمود که من در یک شب قرآنرا ختم میکنم حضرت فرمودند
 که از خوشی نماند که در کمتر از یک ماه ختم کنی پس بعد از آن منقول است که ابو بصیر بخیریت حضرت صادق علیه السلام
 عرض نمود که من قرآنرا در یک شب ختم کنم گفت نه گفتند در دو شب فرمود که تا شب شنبه سائید حضرت اشاره
 فرمود که بایست از آن فرمودند که جمعی که پیش از شما بودند قرآنرا در یک ماه کمتر ختم میکردند بایست که قرآنرا
 در نیمی باینده بخواند بخیر که درفش گم شوند و دیگر بگوید لیکن تبریل بسیار خواند و چون بایه بگذری که در آن
 بایست با شد و توقف کن و از خدا بپرس که در آن بایه بگذری که در آن قرآنرا ختم کنی باشد و توقف
 کن و استعاذه کن بخیر از آنش ختم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان قرآنرا یک شب ختم کنم فرمودند پرسید که در
 دو شب ختم کنم فرمود که پرسید که در سه شب ختم کنم اشاره فرمود که بایه رمضان را حق و حرمت دیگر است
 که ماههای دیگر باین شباهت ندارد و در آن ماه نماز بسیار کم پس پسندیده دیگر منقول است که از
 آنحضرت سوال نمودند که در چند روز قرآنرا ختم کنیم فرمود که پنج قسمت کنی یا هفت قسمت فرمود
 من قرآنی هست که در آورده قسمت کرده اند و علی بن مغیره بخیریت حضرت صادق صلوات الله علیه

نسخ
 در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران

عرض کرد که پدرم از جدت سوال نموده بود و از ختم کردن قرآن در هر شب فرموده بود و من که بچه بودم
 در ماه مبارک رمضان چهار ختم میکردم و من گاهی چهار ختم میکردم و گاهی زیاد و گاهی کمتر بقدر انجیزش
 و مجال ششم با ششم پس چون روز فطر میشد یک ختم را از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم میخواندم
 را از برای حضرت امیر المومنین و دیگر را از برای فاطمه و دیگر از برای هر یک از آنکه یکی از برای شما
 و تا حال پیوسته چنین کردم چه ثواب از برای من خواهد بود بسبب این عمل خیرات فرمود که خدا بسبب
 این عمل چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی گفت الله اکبر چنین ثوابی
 برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه فرمود که بیک کوشش ششم در ثواب تعلیم و تعلیم و حفظ قرآن است
 بسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه نقل است که هر که حافظ اشکم باشد و قرآن را بشنود
 حفظ کند خدا تعالی دو اجر بآورد که است میفرماید و در حدیث دیگر فرمود که سزاوار است که سوره
 نیر و مگر اینکه قرآن را یاد گرفته باشد یا مشغول یاد گرفتن باشد و در حدیث دیگر که هر که یاد گرفت
 قرآن بر او دشوار باشد و شبقت یاد گیرد و او را در او بر است و سبزه تبار لایق و بر است
 که بخیر است حضرت صادق علیه السلام عرض نمودم که مرا نعمها را و داد که آنچه در خاطر داشتم از آن
 کرده ام حتی بسیاری از قرآن را نیز فراموش کرده ام چون نام قرآن را بر دم حضرت مافزست
 و خوشه حاصل شد و فرمود که بدرستی که شخصی که فراموش کرده است سوره از قرآن آن سوره
 در قیامت از او در جهنم می آید و در جات بهشت بر او شرف میشود و میگوید السلام علیک او
 در جاب میگویی که و علیک السلام تو کیستی میگوید که من فلان سوره ام که مرا خدا یاد کردی و تو که
 نمودی اگر من متمسک میشدی و مرا از دست نمیدادی امروز ترا باین درجه میرسانیدم
 و بعد از آن فرمود که بر شما باد یاد گرفتن قرآن و بدرستی که یاد و از خوشی نخواهند تا مردم
 انگونید که خوش آوازه اند و درین دو طائفه چیزی نیست و جمعی قرآن را یاد میکنند که شب و روز

در ثواب تعلیم و حفظ قرآن

در نمازها بخوانند و پروا ندارند که کسی بداند یا نداند و در احادیث بسیار موافق این حدیث در مذمت
 فراموش کردن قرآن واقع شده است و ظاهر بعضی فراموش کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن است
 آن معنی دوم ظاهر است که بدست و اول اگر از روی بی اعتنائی باشد بدست و اگر بی اختیار ضعیف
 حافظه از خاطرش محو شود و قصور ندارد و بعضی احادیث که ظاهر و ابرشده است که قصور ندارد و بعضی
 محسوس است چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که قرآن را یاد گیرد دو عمره فراموش کند
 چون بمحشر در آید و شش برگ نوشته بسته باشد و خدا بعد از هر آیه ماری بر او مسلط گردد و اندک در آن
 جهنم قرن او باشد مگر آنکه خدا او را بیاورد و فرمود که نیکان شما که وحی اند که قرآن یاد گیرند و
 یاد دهند و آن حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که بدرستی که تحقیقا گاه است که قصد
 میفرماید عذاب اهل زمین را که یکی از ایشانرا استثنای نماید سبب بسیاری گناهان ایشان است چنانچه
 نظر میفرماید به بیان که قدم بر میدارند بسجده نماز تا در اطفال که قرآن یاد میگیرند ایشانرا از جهنم میفرماید
 و عذاب را از ایشان تاخیر نماید که کسب میفرماید در ثواب قرأت و آنست که بعد معتبر از حضرت صادق
 علیه السلام منقول است که قرآن عهد نامه الهیست بسجدهندگان پس سر او نیست که هر مسلمانی
 در فرمان الهی نظر نماید و هر روز پنج آیه بخواند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است
 که خانه که در آن قرآن خوانده میشود و دیاد خدا در آن میشود و برکت در آن خانه بسیار میشود و ملاک
 در آنجا حاضر میشوند و شیاطین را از آنجا دور میشود و در شبی میبیدار آنخانه اهل آسمان را چنانچه کعب
 روشن میبیدند اهل زمین را در خانه که در آن قرآن خوانده میشود و دیاد خدا میکنند و برکت
 در آن خانه کم است و ملاک از آنخانه دور میبکنند و شیاطین در آنجا حاضر میشوند و حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که خانه که در آن مسلمانی قرآن خواند اهل آسمان آنخانه را بیکدیگر
 مینمایند چنانچه اهل دنیا ستاره ای را در شب را بیکدیگر مینمایند پس معتبر از حضرت امام محمد باقر

صلوات الله علیه که هر که قرآن را استاده در نماز بخواند حق تعالی بعد از هر حرفی صد مرتبه
 در نامه عملش بنویسد و اگر شصت و نه مرتبه در نماز بخواند بر حرفی پنجاه مرتبه از برای ایشان بنویسد و اگر در غیر نماز
 بخواند بر حرفی ده مرتبه از برای ایشان بنویسد و صحیح از آن حضرت منقول است که فرمود که چه چیز مانع میشود
 تا جبران شمار که مشغول اند در باز را این که چون بخانه برگردند بخوانند سوره از قرآن تا خدا تعالی
 بجای هر آیه ده مرتبه از برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان بخوناید و از ایشان غایب
 منقول است که حضرت امام حسین صلوات الله علیه فرمودند که هر که آیه از کتاب خدا را استاده بخواند
 حق تعالی بر حرفی ده مرتبه از برای او بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند بر حرفی ده مرتبه از برای ایشان
 بنویسد و اگر گوش دهد قرآن را بر حرفی ده مرتبه از برای ایشان بنویسد و اگر در شب قرآن را ختم نماید
 ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم نماید ملائکه کاتبان اعمال تا شام برای او صلوات
 فرستند و البته بعد از ختم قرآن یک دعا میستجاب از برای او هست و ختم قرآن از برای او تبرک است
 از ما بین آسمان و زمین که پیر از ثواب باشد را دسی عرض نموده که اگر قرآن بخواند باشد چه کند
 فرمود که حق تعالی بخشنده و کرم است که اگر هر چه بپسندد بخواند خدا او را این ثواب میدهد
 و از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقول است که هر که در یک ختم کند قرآن از جمیع تاجیه یا
 بیشتر یا کمتر و ششمش در روز جمعه باشد حق تعالی از اجزه ثواب برای او بنویسد از اول جمعه
 که دنیا بوده است تا آخر جمعه که خواهد بود و همچنین اگر در روزی بکسر ختم نماید بنویسد معتبر از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در شبی ده آیه بخواند او را از غافلان بنویسند
 و اگر در شبی پنجاه آیه بخواند او را از ذکرا بنویسند و اگر صد آیه بخواند او را از قاتلان
 بنویسند و اگر دویست آیه بخواند او را غاشعان بنویسند و اگر سیصد آیه بخواند او را از ترکان
 و فغان بنویسند و اگر با صد آیه بخواند او را از جماعتی بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند

و اگر سزا آید بخواند از برای او قطاری از نیکی نبویست که هر قطاری پانزده شقال طلا باشد و هر شقال
 بیست و چهار قیراط باشد و هر قیراط کوکب مثل کوه احد باشد و قیراط بنزد گش مثل ماه آسمانی و نیز
 در از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه منقولست که هر حرفی از کتاب خدا را گوش کنی آنکه
 بخواند حق تعالی برای او حسنه بنویسد و گناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند گرداند و کسی که حرفی
 از قرآن را یاد گیرد حق تعالی ده حسنه برای او بنویسد و ده حسنه از او محو کند و ده درجه برای او بلند
 گرداند و فرمود که نمیگویم که هر آیه با او این ثواب میدهد بلکه هر حرفی مانند باوند هر که حرفی
 از قرآن شسته در نماز بخواند خداوند عالمیان پناه حسنه برای او ثبت نماید و پناه گناه
 از او محو نماید و پناه درجه از برای او بلند گرداند و هر که حرفی را ایستاده در نماز بخواند حق تعالی
 صد حسنه برای او ثبت نماید و صد حسنه از او محو نماید و صد درجه برای او بلند گرداند و کسی
 که قرآن را ختم نماید حق تعالی با او یکدعای ستحاب عطا فرماید از برای دنیا تا آخرت و حضرت امام
 موسی کاظم صلوات الله علیه فرمود که اگر کسی آیه از قرآن پناه برد از شر دشمنان اگر از
 مشرق تا مغرب زمین او باشد از شر همه امین گردد و اگر یاقین و عقاده بخواند از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که شیخ مجتهد حضرت رسول صلوات الله علیه شکایت نمود و دین خود را حضرت
 فرمود که بخوان قرآن و طلب شفا کن زیرا که حق تعالی میفرماید که قرآن شفای درد داست که
 دیکسینه داست و پسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه آله منقولست که هر که
 صد آیه بخواند از هر جای قرآن که باشد بعد از آن هفت مرتبه یا الله بگوید اگر بر سنگ این
 نه بخواند خدا آنرا بشکافد و پسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه منقولست
 که هر که از بلیه تیر صد آیه بخواند از هر جای قرآن که خواهد بعد از آن بگوید اللهم کشف
 عني البلاء سه مرتبه خدا آن بلا را دفع نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست

فضیلت تلاوت قرآن

که چیزی را باهاست و با قرآن ماه مبارک رمضان است که کسب هتم در بیان فضیلت تلاوت قرآن
 و گام نخستین قرآن است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که از مصحف تلاوت نماید از
 چشمش بر خورده و او شود عذاب پروردگار درش را تخفیف دهند هر چند که او باشد و بر وایت دیگر
 فرمود که دوست میدارم که در خانه مصحف باشد که مقتضای از برکت آن مصحف شیاطین را از آنجا
 دفع نماید و در حدیث دیگر فرمود که تیر هفت که بخراشکایت خواهند کرد و مسخر خرابی که ایشان را
 نماز نکنند و عالمی که در میان جهان باشد و خوشش را نگاه ندارد و مصحف که او بخندد باشد و عباد
 بر آن شسته باشد و از آن تلاوت نمایند و آن اسحق منقول است که با حضرت عرض نمود که من
 قرآن را در حفظ دارم از خاطر بخوانم بهتر است یا نظر و مصحف کنم و بخوانم فرمود که از مصحف
 بخوان بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قرآن عبادت است و در حدیث دیگر فرمود که
 چیز است که مومن باها منتفع میشود و بعد از عمرش فرزند صالحی که از برای او استغفار نماید و گفته
 که اندک تلاوت نماید و چاهی که از برای خدا بکند و در حق که از برای خدا بنشاند و حدیث است
 که عیاری گوید و آنست نیکویی که بگذارد که بعد از دردم بان سنت عمل نمایند و در حدیث است
 نبی صلی الله علیه و آله در حدیث که نبی فرمود از نیکی آنرا آیت این بخوانید یا باب و پنجم
 و از حضرت رسول صلعم منقول است که نظر کردن بر روی عطا این ابی طالب صلی الله علیه
 و آله عبادت است و نظر کردن بر روی پدر و مادر و پدر بانی شفقت عبادت است و نظر بجهنم کردن
 عبادت است و نظر بکبر کردن عبادت است که کسب نهم در بیان فضائل و فوائد بعضی از آیات
 و سوره که میفرماید قرآن نیست سورته الفاتحه سبند منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام
 فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم نزد بیکر است با هم اعظم الهی از سیاهی چشم سیفیدی چشم و سبند
 معبر از حضرت صادق صلی الله علیه و آله منقول است که هر که علیه عارض شود و در میان است

فضیلت سوره فاتحه

هفت مرتبه سوره حمد را بخواند اگر علقش بر طرف شود اکتفا نماید و اگر نه مفتاد و مرتبه بخواند و من ضامنم
 از برای او عاقبت را پسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره حمد را
 بخواند حق تعالی بعد از هر آیه که از آسمان نازل شده است ثواب باو کرامت فرماید از حضرت امام
 حسن عسکری صلوٰات الله علیه منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خداوند عالم را
 میفرماید که قسمت کرده ام سوره فاتحه الکتاب را میان خود و بنده خود پس نصف آن سوره از منست
 و نصف آن از بنده منست و آنچه بنده من از آن سوره سوال نماید باو عطا میفرمایم پس چون بگوید یا حسین
 الرحمن الرحیم حق تعالی میفرماید که ابتدا اگر دانی من بنام من و بر من لازم است که کارهای او را با تمام
 رسانم و در جمیع احوال بروی بکت فرستم پس چون گوید یا احمد الله رب العالمین حق تعالی فرماید
 که بنده من جان من کرده و دوست من گشته که بنده دوست همه از جانب منست و ملائکه که از او دور شده است
 همه مقبول و احسان من است ای ملائکه شمارا گواه میگيرم که از برای او اضافه کردم نعمتهای دنیا
 نعمتهای آخرت را و دفع کردم از او بلاهای آخرت را چنانچه بلاهای دنیا از او دفع کرده ام پس چون
 الرحمن الرحیم میگوید حق تعالی میفرماید که بنده من برای من شهادت داد که من حسن و رحیم ای
 ملائکه شمارا گواه میگيرم که بهره او را بسیار کردم و تقصیب او را از عطای خود عظیم گردانیدم و چون
 گوید یا لا اله الا الله خداوند عالم فرماید که ای ملائکه گواه میگيرم شمارا که چنانچه اعتراف
 کرد که من مالک روز جزایم من در روز حساب حساب او را اسان کنم و از گناهانش دور
 گذارم چون یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین گوییم حق تعالی را است گفت بنده من و مرا عبادت کرد پس
 گواه میگيرم شمارا که او را برین عبادت ثوابی کرامت فرمایم که جمیع مخالفان او از روی نفرت
 او نمایند و چون یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین گوییم حق تعالی فرماید که بنده من بمن استعانت جست و استعا
 بمن آورد و گواه میگيرم شمارا که در جمیع امور او ما اعانت نمایم و در جمیع شدائد یاریا و

رسم در در نه بلایا و سختیاست او را بگیرم پس چون اهدا الصلوات المستقیم گردید آخر
 سوره مقتضای فرماید که انچه از من طلبید باد که راست کردم و انچه از روی کرد و با خطا نمودم و انچه
 از آن ترسیدم را از آن امین گردانیدم پس بگوید دیگر منقولست که سوره حمدرابرورد و بفرمود
 مرتبه پنجم خواند مگر اینکه آن در دو ساکن میشود و بسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه نقلست
 که اگر سوره حمدرابر مرتبه پنجم خواند و روح با بر گردد و محجب بخوابد بگوید بسند معتبر از حضرت
 امام محمد باقر صلوات الله علیه نقلست که هر که سوره حمدرابر را عافیت ندید هیچ چیز او را عافیت
 نمیدهد و ایضا منقولست که حضرت صادق علیه السلام به بعضی از اصحاب خود شکایت از تب کرد
 فرمود که بندگانم پیوسته را بکشاید سرور گریان کن و اذان و اقامت بگوئی هفت مرتبه سوره حمدرابر
 بخوان آن شخص جان کرد و نزدی شفایافت و در حدیث دیگر منقولست که شخصی از صدای آهسته
 شکایت کرد حضرت فرمود که دست خود را بگیر بر روی منی که در میکند و سوره حمدرابر آیه الکرسی
 را بخوان و بگو الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر احلی و اکبرهما اخاف حمدا
 اعوذ بالله من عرق النار اعوذ بالله من جوار النار سوره البقره و آل عمران
 بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره البقره و آل عمران را
 بخواند این سوره در قیامت بر سر او سایه افکند مانند دایره و عباد بسند معتبر
 از حضرت علی بن حسین صلوات الله علیه نقلست که حضرت رسول صلوات الله علیه فرمود که هر که چهار آیه از
 اول سوره البقره و آیه الکرسی تا الی العظیم یا و آیه بعد از آن و سوره آیه آخر سوره البقره را بخواند
 مابقی در خود و در مالش نه بنید و شیطان نزد یک او نیاید و قرآن را فراموش نکند و از
 حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که آیه الکرسی را در وقت خواب بخواند از
 قاع امین گردد و هر که بعد از نماز بخواند هیچ صاحب شیشی با و ضرر نرساند و بسند معتبر

سوره البقره
 و آل عمران

از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقول است که هر که بکتاب آیه الکرسی بخواند حق تعالی از او برگزیند
 نیز از بلاهای دنیای و نیز از بلاهای آخرت را که سهلترین بلاهای دنیای و آخرت و احتیاج باشد و
 کمترین بلاهای آخرت عذاب قبر باشد و منقول است که ابوذر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 شنید که کدام آیه عظیمترین آیات است که بر تو نازل گردیده است فرمود که آیه الکرسی پسندید دیگر
 منقول است که شخصی بحضرت صادق علیه السلام از تب شکایت کرد حضرت فرمود که آیه الکرسی را
 در ظرفی بنویس و با آب حل کن و بخور و از حضرت امام موسی صلوات الله علیه منقول است که یکی از
 پدرم شنید که سوره فاتحه بخواند فرمود که شکر خدا کرد و مریدانفت بعد از آن شنید که سوره قل بسم الله
 احل بخواند فرمود که ایمان آورده و امین شد بعد از آن شنید که سوره انا انزلناه بخواند فرمود
 که قصد لایق نمیدهد و او آمرزیده شد بعد از آن شنید که آیه الکرسی بخواند فرمود که به نازل شد
 بر آن نیز ای امیر از جهنم پسند معتبر از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقول است
 کسی که چشمش از آیه الکرسی باشد آیه الکرسی بخواند و در خاطر خود قرار دهد که بر طرف همیشه و بقیه
 خدا عافیت میدهد انشاء الله تعالی و هر که پیش از طلوع آفتاب یا زده مرتبه قل بسم الله احل بخواند
 و یا زده مرتبه سوره انا انزلناه و یا زده مرتبه آیه الکرسی بخواند خدا با او شرف از خلق محفوظ نماید
 و چون کسی خواهد از خانه بیرون رود چند آیه از آل عمران را یعنی ان فی خلق السموات
 و الارض انا آخر سوره یا آیه الکرسی و سوره انا انزلناه و سوره حمد بخواند که موجب قضای حاجت است
 دنیا و آخرت میگرد و فرمود که هر که قل بسم الله احل و انا انزلناه و آیه الکرسی بخواند مالش محفوظ
 باشد و پسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که سقف خانه را
 زیاده از هشت دسع باشد بر بالای هشت دسع آیه الکرسی بر دور خانه نویسد تا از شر جنیان
 این گردد و پسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقول است که شیاطین مردمان

فصلت آیه الکرسی

شتران و چهارپایان بدر می آیند که ایشانرا رم دهند پس آیه الکرسی بخواند برای دفع ایشان
و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که قصد کن آیه الکرسی بخوان
و در هر روز که خواهی سفر کن آیه الکرسی بخوان و در هر روز که خواهی حجاست کن و در هر روز
و دیگر فرمود که هرگاه بجا نبی روی که خوف داشته باشی این آیت را بخوان رجا داخل می ماند
صدق و آخر جنی مخرج صدق و اجعل لی من لدنک سلطانا فاصیر الیس حین
بنی انچه را از ان می ترسی آیه الکرسی بخوان و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که بسیار
بگوید ربنا لا تنزع قلنا الخ امین میباشند از سیل بیاطل و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که صدم مرتبه آیه الکرسی بخواند چنان باشد
که مدت حیات خود عبادت کرده باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که حق تعالی فرمود که هر
و است که کنی از گنجهای عرش خود که امت کرده ام فاتحه و خاتمه سوره بقره یعنی آیه امن
الرسول تا آخر سوره و کلینی رحمه الله روایت نموده که هر که دو رکعت نماز بگذارد و بعد از آن
نماز شام و دو رکعت اول بکمرتبه سوره فاتحه و ده آیه از اول سوره بقره و آیه آخره و آیه
والکلم له واحد لا اله الا هو ان فی خلق السموات و الارض لآیات لقوم یعقلون
و یا زده مرتبه قل هو الله احد بخواند و دو رکعت دوم سوره حمد و آیه الکرسی و آخر سوره بقره
الله ما فی السموات و ما فی الارض تا آخر سوره و یا زده مرتبه قل هو الله احد بخواند
و بعد از آن حاجت را بطلبد هر که برین نماز مداومت نماید بر نمازی حقیقی است و ثوابش شصت
هزار حج با و کرامت فرماید و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر خانه
که آیه امن الرسول تا آخر سوره در آن خوانده شود شیاطین داخل آنجا نشود
و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که فرمود گمان ندارم که کسی در اسلام عقلش کامل

شده باشد و شب بدون خواندن آیه الکرسی بسر آورده بعد از آن فرمود که اگر بدانید که چه
 فضیلت دارد و در هیچ حالی آنرا ترک ننمایید بدستیکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله امر اخیر
 داد که آیه الکرسی را از گنج زیر عرش مین کرامت کرده اند و به پیغمبر دیگر چنین کرامتی نداده
 بعد از آن حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود از آن روز که این را از حضرت شنیده ام
 تا حال کیشب ترک نکرده ام خواندن آن بکلمه مرتبه میخوانم در هر شبی یک مرتبه بعد از نماز خفتن
 پیش از نه ناله و سبند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله سلم منقول است که هر که بعد از نماز
 واجب آیه الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در امان خدا باشد و در حدیث دیگر منقول است که
 فرمود که یا علی بر تو باد تلاوت آیه الکرسی بعد از نماز فریضه بدستیکه صحاح فقهیه و معتبره
 نمی نمایند بخواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا شهادتی پسندیدند از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که چون حق تعالی امر فرمود که سوره فاتحه و آیه شهادت و آیه الکرسی و آیه قل اللهم
 صافات اظلالک بر زمین آورده اند ایشان در عرش الهی در آنجا نیت و گفتند پروردگار ما را
 یکجا میفرستی بنزد اهل عطا و گنامان میفرستی حق تعالی وحی فرمود بایشان که بروید به بیابان
 و جلال خود و سبقت میفرماید که هر که آنرا بخواند شیعیان ایشان شما را ملاقات نمایند بعد از هر
 نمازی واجب البته بسوی او نظر نمایند بنظر محفی خود یعنی الطاف خاصه خود را شامل حال او گردانند
 هر روز هفتاد و دو مرتبه نظر کردنی به فتاده حاجت او را بر آوردم و توبه او را قبول کنم چنانچه
 بسیار کرده باشد و در باب الله از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که مردی
 به حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه شکایت کرده از و بدو پشت گفت که شب مرا ازین درد
 خوابی نمی آید فرمود که دستانت را بوضع بگذار و سه مرتبه این آیه را بخوان و ما کان لنفس
 ان و انت انا باذن الله که کتاب من جلا و من یرونی اولی الناس فی الله و من

یزد قلاب الاخرة فانه منها وسنجزى الشاکرین پس مفت مرتبه انا انزلناه بخوان
 که انشا الله تعالی عافیت می یابی بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که اشجع
 سلمی حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که من بسیار سفر میکنم و در بیابانهای خوف واقع میشوم
 میخورم چیزی تعلیم من فرمائی که موجب اطمینان من گردد حضرت فرمود که هرگاه که خوف بر تو غالب
 گردد و دست راست خود را بر بالای امی سر خود بگذارد و باو از بلند این آیه را بخوان انفعلی
 دین الله یغفر له اسلام فی السموات و الارض طوعا و کرها و الله عزوجل
 انفع گفت که چون بسفر رفتی بر او می رسیدی که میگفتند که جن در آنجا بسیار است ناگاه بشنیدیم
 که شیعی میگوید بگریزش من آیه را خواندم و دیگر است گفت که بگریز بگریز و حال آنکه بنام
 بآیه طلبید و در روایتی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که آیه شهد الله
 در وقتی بخواب بخواند حقیقی هزار ملک خلق نماید که برای او افتخار نمایند تا روز
 قیامت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است هر که آیه شهد الله بخواند و بعد از آن بگوید
 وانا اشهدک بما شهدک الله به و استدی دع الله هذه الشهادة و دعی علی عبد الله
 و دلیعه چون روز قیامت شود حقیقی گوی که صاحب این آیه را نزد من می آید
 او را داخل بهشت کنی و در آنجا از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که هر که
 سوره نسا را در هر جمعه بخواند از حفظه قبر این گردد و در روایت دیگر منقول است که هر که
 امیر المؤمنین صلعم گشتی از حدیثی شنید و بر آن نقش کرده بود و آن حدیث را
 جمیع او در روایت معتبره از دست که نقش نگین آنست حضرت امام حسن و حضرت
 امام محمد باقر صلوات الله علیهما الخیرت الله بود سوره المائده بسند معتبر از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره مائده را در هر روز بخواند یا در هر جمعه

بظلم گناه آلوده نشود و هرگز بخیر اشتراک نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که سوره مائده بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد قبل از وفات آنحضرت پدرو ماه یا سه ماه
 و از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقول است که آخر سوره که بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 نازل شد سوره مائده بود و احکام بعضی از سوره های دیگر را نسخ کرده و هیچ چیز احکام آنرا نسخ
 نکرد و وقتی نازل شد که آنحضرت بر سر شهادت ایستاده بود و سبب می چنان شکنجیدند که نزدیک
 شد که ناف استرین بین پید و غامی آنحضرت را رود و او پس چون آن حالت را نازل شد سوره را
 بر ما خواند و بان عمل کرده و ما عمل کردیم و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سوره مائده
 یکی از نازل شد تمام و هفتاد هزار ملک بان نازل شدند و در حدیث دیگر فرموده که هر که سوره
 مائده را بخواند و در میان متاع یا صندوق خود بگذارد و قاشق متاع او امین گردد و از روزی
 و اگر چه در میان راه اندازد و عاقبتی باید حسابش از روزی و مال الهی از حضرت امیر المومنین
 علیه السلام منقول است که بخداست حضرت رسول صلی الله علیه و آله رفتیم آنحضرت سوره مائده را
 میخواندند فرمود که بنویس من بگوشتم تا بایه انما و یکم الله سمیع بخواب رفت و باز صد
 آنحضرت می آمد و من میختم تا سوره تمام شد و چون بیدار شدند از آنجا که بخواب رفته بود
 شرمه کرد بخوابند ان گفتم شما خواندید تا آخر و من بگوشتم تا آخر فرمود که الله اکبر ان جبرئیل بود
 که بر تو خوانده پس حضرت امیر المومنین فرمود که هفتاد و آیه را از املا می پیگیری بگوشتم و شصت
 و چهار آیه را از املا می جبرئیل سوره الغام بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که سوره الغام یکصد و نازل شد و هفتاد هزار ملک آنرا شایع کردند
 تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند پس این سوره را تعظیم نمایند و بزرگترند
 که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوره هست و اگر مردم بدانند که در قرآن چه فضیلت

فضیلت سوره الغام

و ثواب هست هرگز ترک ننمایند و رکش را و از علی بن عباس منقول است که کسی که سوره الفام
را هر شب بخواند در روز قیامت از جمله امینان باشد و بدیده خود هرگز به نعمت نرسد و بدیده
از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که سوره الفام را یکصد بار از آنرا بخواند و سوره الفام
ملک مشایعت آن کند و او از بلند کرده بودند و تسبیح و تملیل تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه
و آله آورده و ندی پس هر که این سوره را بخواند آن هفتاد و نه ملک تسبیح گویند از برای او تا روز
قیامت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که اگر علقی در شش باشد که خوف ملاک باشد
باشی سوره الفام را بخوان که هر که می بخواند از آن علت و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره الفام بخواند و از خدا تعالی سوال نماید که کفایت شر و دشمنان از او بکند
حق تعالی رد گرداند و شر آنچه از آن تیرسد و او را نگاه دارد و از هر چه دور دوری کند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که را بخواند حاجتی باشد که خواهد برآورده شود
چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الفام بخواند و بعد از سوره این همه بخواند
یا کریم یا کریم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم من کل عظیم
یا سمیع الدعاء یا من لا یغیرہ الیاء الایام صل علی محمد و آل محمد و از حضرت
ضعف و فقری و فاقی و مسکنتی فانک اعلم بها منی و اعلم بها
یا من رحم الشیخ یعقوب حین رد علیہ یوسف قیامه عینی
یا من رحم ائوب طول بلائ یا من رحم محمد صلی الله علیه و آله
و من الیق و ان نصره علی جابر قیامه قیامه طوا غیثا
و امکنه منهم یا مغیث یا مغیث یا مغیث مگر بگوید حق خداوندی

جانم هست قدرت است که اگر این نماز کنی و این دعا بخوانی و جمیع حاجت‌های خود را بطبیعی البته
 روا کنند و در طلب لایممه از حضرت صادق علیه السلام برای منم خوره روایت کرده که سوره انعام را
 با غسل نوبسیند و بشویند و بخورند شفا یابند و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که هر که شب
 اول هر ماه در رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند از حق تعالی سوال
 کند که اورا از هر بلیتی درودی امین گردانند و بنید و رانها امیری را که مکرده او باشد سوره
 الاعراف بسند جبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اعراف را در هر ماه
 بخواند در روز قیامت از جمله جامعی باشد از دوستان خدا که حق تعالی در شان ایشان
 فرموده است که خوف بر ایشان نیست و اندوهناک نمیشوند و اگر در هر جمعه بخواند او را در قیامت
 مسا بکنند و بدستیکه آیات حکام بسیار است پس قرات این سوره را ترک ننمایید که اگر ای سید
 در قیامت برای سیکه از او خوانده باشد و بسند معتبر از اصحاب بنی نبی منقولست که روزی حضرت
 امیر المومنین علیه السلام فرمود که بحق آن خداوندی که محمد را بر راستی فرستاده است و طاعتش را
 گرامی داشته است که آنچه مردم طلب نمایند از احراز برای سوختن و یا غرق شدن یا دردی یا کوفت
 چهار یا یک نیز غلام البته در قرآن هست پس هر که خواهد از من سوال نماید پس شخصه برخواست و گفت
 یا امیر المومنین چیزی از قرآن بمن تعلیم نما که مرا امین گردانند از سوختن و غرق شدن فرمود که
 این دو آیه را بخوان **إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي رَزَلَ الْكِتَابَ هُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَمَا**
قَدَرُ اللَّهِ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ هر که این دو آیه را بخواند از سوختن و غرق شدن امین شود
 پس شخصه خواند و آتش در خانه همسایگان اش افتاد و او سالم ماند و بخانه او آتش نیفتاد پس شخصه
 دیگری برخاست و گفت یا امیر المومنین چهار پای دارم و چو شوی میکنم و من از آن میتی بفرست

خواص
 سوره
 الاعراف

فرمود که در گوش استشن این آیه را بخوان انقدر دین الله تبغون و لک اسلم من فی السموات و
 الارض و انکما و الیه ترجعون پس آن شخص چنین کرد چهار پایش ز مردم هر دو شد پس شخص
 دیگر برخواست و گفت یا امیر المومنین در آن زمین که میباشم حیوانات درنده بسیار است و بخار
 من داخل میشوند تا حیوانی را ضایع کنند بدینمیرود حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان لقد جاء
 رسول من انفسکم عزیز علیہ ما عنکم حرص علیکم و المومنین رؤف رحیم من
 تو لوقل حسبہ الله لا اله الا هو علی تو کلت و هو رب العرش العظيم فرمایند و دو آیه را
 خواند دیگر درنده با بخار از او نیامدند شخص دیگر برخواست و گفت یا امیر المومنین در شکم من صفائی
 بهم رسیده است اما آیه هست که موجب شفا گردد حضرت فرمود که یطی آنکه در هم و دیناری شرب
 کنی بر شکم خود آیه الکرمی قبولی میشود آن آب را بخور که این ذخیره باشد و شکم تو باعث شفا
 میگردد و قدرت الهی شخص دیگر برخواست و گفت یا امیر المومنین برای گم شده چیزی بفرما حضرت
 فرمود که دو رکعت نماز بگذار و در هر رکعتی سوره نیس بخوان و بعد آن بگو یا هادی
 القباله رد علی ضالتی آخر چنین کرد و مقتعالی گم شده اش را با و باز گردانید پس شخص
 دیگر برخواست و گفت یا امیر المومنین بنده من از من گنجینه هست فرمود که این آیه را بخوان
 او کلمات فی بحر بحی یغشاه موج من فوقه موج من فوهة سحاب ظلما کانت
 بعضها فوق بعض اذا اخرج ید له یکدی راها و من لیم جعل الله له نورافا له مومنین
 چون این آیه را خواند غلامش برگشت پس شخص دیگر برخواست و گفت یا امیر المومنین خرتی
 برای دزدی بفرما که در دمال مرا بسیار میرود و شب حضرت فرمود که چون بمان خست خواب
 میردی این دو آیه را بخوان قل ادعوا الله و ادعوا الرحمن تا آخر سوره نبی اسرائیل
 بعد از آن فرمود که کسی که شب در بیابانها تنها باشد و آیه بخوان ان ینکم الله الذی خلق

السموات والارض تاتبارك الله جل جلاله الخ العالمين بخواند ملائکه او را محافظت و حراست
 نمایند و شیاطین از دور شوند پس شخصی این را شنید و شیعیان را خبری افتاد و شب در آنجا
 و فراموش کرد که این آیه را بخواند چون خوابید و شیطان آمدند یکی دامنش را گرفت و فقیهش
 بآیه گفت که دست از دست بردار و از مسلمات ده چون دست اند و بدو پشت آمد و بیدار شد و آیه
 سحره را خواند آن شیطان که دامنش را گرفته بود بدگری گفت که من دست برداشتم و آیه را
 خواند خدا بسینه ترا سجاک بمالدا بحال مراست و گمانیش بکین تاصبح چون جم شد بجزیت
 امیر المؤمنین علیه السلام آمد و گفت که در سخن تو شفاوریستی و دیدم و حال شب خود را نقل کرد
 و بعد از طلوع آفتاب بآن محل که شب خوابیده بود برگشت اثر سحر شیطان بر زمین ظاهر بود
 که موی خود را بر زمین کشیده بودند و در فتنه بود و سوره الانفال و سوره التوبة از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره انفال و سوره بركات را در هر ماه بخواند هرگز نفارت
 بر راه نیابد و از شیوه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد سوره یونس از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که هر که سوره یونس را در هر ماه یا سه ماه یکبار بخواند جم آن نیست
 که از جمله جاهلان گردد و در قیامت از جمله مقربان باشد سوره هود از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام منقولست که هر که سوره هود را در هر جمعه بخواند حق تعالی او را در قیامت در زمره پیروان
 مبعوث گرداند و در قیامت گناه از او ظاهر نشود و پسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 منقولست که هر که از غرق شدن ترسد این آیات را بخواند بسم الله مجربها و مسکنها ان ربي
 لغفور رحيم بسم الله الملك الحق المبين وما قدر والله حق قدرة و
 الارض جميعا قبضة يوم القيمة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى
 عما يشكون سوره يوسف از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره يوسف را

در هر روز یاد بر هر شب بخواند چون در قیامت مبعوث شود جمال او مانند جمال حضرت یوسف باشد و
 در آن روز با دفرعی و غنی می رسد از نیکان بندگان صالح خدا باشد سوره الرعد از حضرت صادق
 علیه السلام منقول است که هر که بسیار سوره رعد را بخواند هرگز صاعقه با وی رسد اگر چه ناصبی باشد
 و اگر مومن باشد خدا او را داخل بهشت گرداند بی حساب و شفاعت او را قبول فرماید و حق است
 و برادرانش که مومن باشند سوره ابراهیم و سوره حجر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در روز رکعت نماز در هر جمعه بخواند هرگز باده فقر و دیوانگی و بلیه
 عظیمی نرسد سوره النحل از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره النحل را در هر ماه
 بخواند در دنیا فقر و در آخرت بدبختی و فقر از بلاها نرسد و در هر روز که مسلمین آنها
 را یوانگی بخورد و پیسی باشد و مسکن او در بهشت عدن باشد که در میان بهشت آباد است سوره
 بنی اسرائیل از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره بنی اسرائیل را در هر شب
 جمعه بخواند غیر دانا قائم آل محمد صلوات الله علیه را در یابد و از اصحاب او باشد و منقول است
 که عمر بن خطاب حضرت صادق شکایت نمود از صداع حضرت فرمود که دست بر بالای
 سرت بگذارد این و دایره را بخوان که قل لو كان معي الهة كما يقولون اذا لا يتغوا
 الى ذي العرش سبيلا و اذا قيل لهم تعالى الى ما انزل الله الى الرسول ايت المنانين
 يصعدون عند صدق سوره الكهف از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که سوره کف را در هر جمعه بخواند و اگر آنکه شهید و فدا او را در راه مذهب او محسوب گردانند
 و در قیامت باشد و سجد معتبر از آن حضرت منقول است که هر که سوره کف را در هر شب
 جمعه بخواند کفار گنایانی باشد که از جمعه تا جمعه که کرده است و در روایت دیگر وارد شده است
 که کسی که در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب داشته باشد از حضرت رسول صلی الله

علیه السلام منقولست که هر که آیه قل انما انا بشر مثلکم را تا آخر بخواند در وقت خواب از خواب
 او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او برپا باشد از ملائکه دستغفار از برای او کنند تا صبح و در وقت
 دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است که هر که این آیه را در وقت خواب بخواند هر وقت
 که خوابید بیدار شود سوره هر که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در اوست نماید
 بر سوره هر که میخیزد تا آنچه خواهد در خود مال و فرزندی بیند و در آخرت با او دهند مثل ملکی
 که حضرت سلیمان در دنیا داشته است سوره طه از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که آنرا بخواند سوره طه را که خدا این سوره را دوست میدارد و هر که این سوره را بخواند دوست
 میدارد و کسی که بر قرائتش مداومت نماید حق تعالی در قیامت نامه اش را بدست راستش میدهد
 و او را بر برگنانهائی که در اسلام کرده است حساب کند و در آخرت آنقدر مغربا و عطا فرماید که او را
 شود سوره الانبیا از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره انبیا را بخواند از
 روی محبت و خواستش در باغستانهای بهشت یا همه پیغمبران رفعت کند و در دنیا در نظر مردم
 با هیبت باشد سوره الحج از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره حج را در هر هفته روز
 یک مرتبه بخواند از آن سال ترفیق جمعی بیاید و اگر در آن سفر میرود داخل بهشت میشود و راوی بسید
 که اگر کسی باشد فرمود که عذابش تخفیف می یابد سوره المؤمنون از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که در هر جمعه سوره مؤمنون را بخواند حق تعالی خاتم را در انجیر گرداند و در نزد
 احدی منزلش را بمنزل پیغمبران باشد سوره نور از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
 که حفظ نماید اموال و مروج خود را از حرام بتلاوت کردن سوره نور و باین سوره زنان خود
 را نیز از حرام حفظ نماید بدرستی که هر که این سوره را در هر شب یا در هر روز مداومت نماید
 هیچ یک از اینها را از او نماند تا او بمیرد و چون بمیرد هفتاد هزار ملک تا قبر او شایسته نماید

و بهمان برای او استغفار نمایند تا بقیارش گذارند و بسند معتبر منقول است که شخصی از وجه وضعف چشم
 بحضرت امام موسی شکایت نمود و حضرت فرمودند که آیه نور را سه مرتبه در جامی بنویس پس آنرا بشوی
 و در پیشینه ضبط کن و مکرر بیدیه بکش راوی گفت صد میل کمتر کشیدم که دیده ام صحیح شد از او
 سوره الفرقان از حضرت امام موسی صلوات الله علیه منقول است که ترک کن تلاوت سوره
 فرقان را بدستیکه هر که در شب این سوره را بخواند حق تعالی او را حساب و عذاب نکند و منزلش در
 فردوس اعلی باشد سوره الطواسین از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
 طاس را در شب جمعه بخواند از او لیا و دوستان خدا باشد و در حفظ و حراست الهی باشد
 و در دنیا فقر و بد حالی او را نبرد و در آخرت از بهشت با او انقدر دهند که راضی شود و زیاده
 از رضای او با و عطا فرماید و حق تعالی صد زن از حورالعین با او کرمت فرماید سوره عنکبوت
 و سوره روم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره عنکبوت و سوره
 روم را در شب بست و سوم ماه مبارک رمضان بخواند و الله که از اهل بهشت است و این حکم
 استثنائیکم نمیترسم که خدا درین سوگند بر من گناه نبویست این دو سوره را نزد خدا ایتعالی
 قرب و منزلت عظیم باشد سوره لقمان از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که کسی که سوره لقمان در شب بخواند حق تعالی در آن شب ملکی چند موکل گرداند بر او که او را
 از شر شیاطین و لشکرایش حفظ نماید تا صبح شود و اگر در روز بخواند او را از شر شیاطین
 و لشکرش حفظ نماید تا شب سوره السجده از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که سوره سجده را در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت نامش را بر پست
 راست او دهد و او را حساب نفرماید هر چند گناهکار باشد و در بهشت از رفقای حضرت
 محمد و آل بیت او باشد سوره الاحزاب از حضرت صادق علیه السلام منقول است

که هر که سوره احزاب را بسیار تلاوت نماید در قیامت در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد
 و بعد از آن فرمود که در سوره احزاب فصاحت بسیاری از مردان و زنان قریش و غیر ایشان بود
 و در آن تر از سوره بقره بود لیکن کم کردند و تحریف دادند سوره السبا و سوره الفاطر
 از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره سبأ و سوره قاطر را در شب بخواند در آن شب
 در حفظ و حر است الهی باشد و اگر در روز بخواند در آن روز مکرهی باور میدهد و مقتضای
 از خیر دنیا و آخرت آنقدر باد که است فرماید که در خاطرش خطی نگذرد باشد و از دشمنان آن سید باشد
 و بسند معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند
 كَرِهُنَّ اللَّهُ بِمِثْلِكَ الشَّيْءِ اَوْ لَا تَرْضَىٰ اَنْ تَبْذُلَ لَكَ اَنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ
 بَعْدِي اِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا غَاثًا بَرِّسًا خراب نشود و بسند معتبر منقول است که شخصی از اهل مرو
 بخیرت حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از درد سر حضرت فرمود که نزدیک بیای پس دست
 بر سر او گذاشت این آیه را خواند ان الله بمِثْلِكَ الشَّيْءِ تا آخر آیه سوره الفیس از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر تنه از قلبیست و قلب قرآن پس است هر که این سوره را در روز پیش از شام بخواند
 در آن روز از بلا محفوظ ماند و خدا او را روزی فردا عطا فرماید تا شام و سیکه در شب
 پیش از خواب بخواند حقتعالی هزار ملک را با و موکل گرداند که او را از شر شیطان هر روز
 و هر آفتی حفظ نماید و اگر در روز بخیر و حقتعالی او را داخل بهشت گرداند و غسل او می نماید
 ملک حاضر شوند که استغفار از برای او کنند و مشالیت او نمایند تا قبرش با استغفار و چون در
 مسجدش بگذرند آن ملائکه در میان قبرش ساکن گردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت
 ایشان از او باشد و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند و او را امین گردانند از فشار قبر
 و سیکه از قبر او روزی ساطع باشد تا اطراف آسمان تا وقتی که از قبر بیرون آید پس چون حقتعالی

اور از قبر بیرون آورد آن سیه هزار ملک با او باشند و متابعت او نمایند و با او سخن گویند و بر او
 خنده کنند و هر چیزی او را بشارت دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام
 قرب مجلی بدارند که هیچ خلقی قریبش از او بیشتر نباشد مگر ملائکه مقرب و پیغمبران مرسل و اولیای پیغمبران باشند
 نزد حقیقتی و در هنگامی که مردم اندوه داشته باشند او را اندوه نباشد و در حالتی که مردم
 جزع نمایند او جزع نکند پس سپرد و کار عالم با او خطاب فرماید که ای بنده من هر که را خواهی شفا
 کن که شفاعت ترا قبول مینمایم و هر سوالی که خواهی از من بکن که ملکوت را در نمیکشم پس او شفقت
 کند و خدا قبول نماید و او سوال کند و خدا عطا فرماید و دیگران را حساب کند و او را حساب نکند
 و یاد گیران در مقام حسابش باز ندارند و ذلت و خواری در آن محراب با او نمیدید و هیچ گناهی
 از گناهان او را گیرند پس نامه خود را بگیر و در سجانبه ثبت روان شود پس مردم لقب کنند که سید جهان
 این بنده را هیچ گناه نبوده است و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان باشد علیه السلام و او که مسلم و سید
 معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در عمر خود یکبار سوره یس را بخواند
 حقیقتی ابد و هر خلقی که در میان دنیا است و هر خلقی که در آخرت است و هر خلقی که در آسمان است و
 هر یک از ایشان و هزار حسنه از برای او بسپارد و هزار گناه از او محو فرماید و بقدر وفاته
 و قرض و خانه بر سرش فرو داند و لقب و شرف و دیوانگی و خرد و سواس و دروهای
 ضرر رساننده مبتلا نشود و حقیقتی سکر است و اهل مرگ را از تخفیف دهد و خود قیض روح
 او نماید و ضامن شود و از برای او فرخی روزی را و در قیامت او را شاد گرداند و چندان
 ثواب با او کرامت فرماید که او را ضعیف شود و حقیقتی خطاب فرماید بجاگاه آسمان تا زمین تا
 که من از فلان بنده راضی شدم برای او استغفار نمایند پس بعد از آنکه منقول است که شخصی
 بنحیث حضرت امام رضا علیه السلام از ابو اسیر شکایت نمود و حضرت فرمود که سوره یس را

با غسل نبوی و حل کن و بخور و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از برای دفع
 الکها می نمید و بر جی که در بدن ببرد سوره البقره غسل نبوی بپاشد و در حدیث معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که تعلیم نماید بفرزندان خود سوره البقره را که آن کلمه سوره قرآن است
 سوره که و الصافات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره صافات را در هر
 روز جمعه بخواند پیوسته از جمیع آفتها و بلاها محفوظ باشد و در دنیا و آخرت برایش فراخ باشد و بدن و
 مالش و فرزندانش بکوهی نرسد از شیاطین سرزد و سیئه از چهار پائی نه از چهار معاندی
 و اگر در آن روز یا در آن شب نیرد خدا و او را بمیراند و میمیرد و گویا در آن روز و شب و آن روز و شب
 بهشت گردد و در درجه شهیدان او را جاد و بد و سب و معتبر از سلیمان جعفری منقول است که حضرت
 امام موسی صلوات الله علیه فرزند خود قاسم فرمود که برخیز ای فرزند و بر بالای سر برد و سوره و الصافات
 صفا را بخوان تا تمام کنی و شروع بخواندن کرد چون آیه اَکْهَمُ اَشْثَلُ خَلَقًا ام من خلقک
 رسید بقبضه خوش شد چون جامه بردی میث کشیدند بر او آمدند یعقوب بن جعفر حضرت عرض کرد
 که ما چنین میستیم که برای آسانی جان کنان سوره البقره را می باید خواند شما فرمودید که صافات
 را بخوانیم حضرت فرمود که سوره و الصافات را بر سر هر کس که بشدت جان کنان گرفتار باشد
 بخواند البته خدا تعالی در آتش را نزد یک میگردد و اند و سب و معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 منقول است هر که اگر نزدین عقرب ترسد پس این آیه را بخواند که سلام علی فوج فی العالمین
 ان اکذلک نجی المحسنین انهم من عبادنا المؤمنین و سب و معتبر از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام منقول است که سیکه خواهد که او را در قیامت بکمال وافی ثواب کامل بدید باید
 که بعد از هر نماز این آیه بخواند سبحان ربک رب العزّة عما یصفون و سلام علی
 المرسلین و الحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر وارد شده است که از هر مجلس

که برخیزند همین آیه را بخوانند کفار و کنا مان آنجلس میگردد سوره ص از حضرت زکریا
 محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند حق تعالی از غیر دنیا و آخرت
 آنقدر باده عطا فرماید که هیچ احدی از خلق عطا نفرموده باشد مگر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
 بهشت گردانند و هر که او را بخواند از اهل خانه اش شش ماهی که او را خدمت میکردند سوره
 الزمر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره زمر را بخواند حق تعالی شرف دنیا
 و آخرت بآید که است فرماید و او را عزیز گرداند بی مالی و غنی ایشان بجزای که هر که او را بهشت از د
 هشتاد و نه در دوش هجرت بدانش را بر آتش جهنم حرام گردانند و در شب است از برای او هزار شتر
 که در هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری صد حور و در هر چشمه و در هر درختی صد
 آنچه در قرآن وصف فرموده باشد که است فرماید سوره المؤمنین از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام منقولست که هر که سوره ق در من باده در شب جمعه بخواند حق تعالی آن را نیکان کند و
 آینده او را بیاورد و ایمان را از او سلب ننماید و آخرت را بهتر از دنیا گرداند برای او سوره
 الشجره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره حم سجده را بخواند حق تعالی در
 قیامت او را نورانی عطا فرماید آنقدر که چشم کار کند او را سرور و شادی در آن روز گرد
 فرماید و در دنیا بجای باشد که دیگران آرزوی حال او کنند و در روایتی آنست که هر که
 این سوره را در شب جمعه بخواند حق تعالی آن ثواب او را که است فرماید سوره جمع منقولست از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید تلاوت سوره جمع منقولست چون در قیامت
 مبعوث شود در وی او مانند برف سفید باشد و مانند آفتاب نورانی باشد و چون نزد عرش
 آید حق تعالی فرماید که ای بنده من مداومت نمودی بر قرات جمع منقولست و نمیدانستی که چه ثواب
 دارد اگر منزلت آن سوره در تو باشد پس ای پندارستی هرگز از خواندن او مال بهم نرسد یا نه

و اکنون جزای خود را خرابی و نیست اسی ملائکه او را داخل بهشت گردانید و از برای اوقصری
 مقدر ساخته ام از یاقوت سرخ و در ما و کنگره مالیش و در یکپایش از یاقوت سرخ است و از لطف
 اند اندرون بیرون را میتوان دید و از بیرون اندرون را میتوان دید و در آن قصر
 و خزان با کمره جوان از حریر العین و هزار کتیز و هزار غلام از لیلان گوشواره در گوشها
 پیوسته در حسن تابنده باد عطا کرده ام سوره الزخرف از حضرت امام محمد باقر صلعم
 منقولست که هر که بدست نماید بر قرأت سوره حم زخرف خدا او را در قبر از جانوران پنج تن
 و از فشار قبر ایمن گرداند و چون او را بمقام حساب بیاورند آن سوره بیاید بام
 الهی او را داخل بهشت گرداند سوره الزخرف از خاندان حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقولست که هر که سوره دخان را در نمازهای واجب و سنت بخواند حق تعالی او را در زمره
 امنیان مبعوث گرداند و او را در سایه عرش خود جاده و حساب او را آسان کند
 و نامه او را بدست راست او دهد و بسند معتبر منقولست که شخصی بخیرت حضرت امام محمد باقر
 صلعم عرض نمود که چگونه شب قدر را بشناسم فرمود که چون ماه رمضان بیاید هر شب صد
 مرتبه سوره دخان را بخوان چون شب بستی و سوم شود تصدیق خواهی نمود بآن که کبریا
 شود می و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که این سوره را در شب جمعه
 بخواند حق تعالی گنامان او را بیاورد سوره جاثیه از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که سوره جاثیه را بخواند ثوابش آنست که جنم را نه بیند و آواز و خروش را نشنود
 و یا رسول الله صلی الله علیه و آله بوده باشد سوره الاحقاف از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که هر که در هر شب یا در هر جمعه سوره احقاف را بخواند و در دنیا
 خونی با و زسد و از فرج روز قیامت ایمن گردد و از حضرت صادق صلعم منقولست

که سوره مای حایم یا حین شبت پس چون توفیق خواندن آنها را بیاید خدا را حمد و شکر
بسیار بکنید که توفیق تلاوت آنها بشما گرامت فرموده است بدستیکه بنده که از خواب بختیز
و در نماز حایم را بخواند از دماغش نسیم خوشبو ترازشک خوشبو تراز حنجر بیرون آید و بدین
حق تعالی رحم میکند تلاوت کننده و خواننده این سوره ما را و رحم میکند همسایگان و آید
در صاحبان و خدایان او را و در روز قیامت حشر و کرسی و ملائکه مقرب از برای او
استغفار نمایند سوره محمد صلی الله علیه و آله وسلم از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که سوره الذین کفر را بخواند گناه نکند و در دین خود هرگز شک بهم نرساند و بقیه هرگز مبتلا نشود
و هرگز از پادشاهی خود غلبه با نرسد و همیشه از شرک و کفر محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حق تعالی او را
ملک بقبور او فرستد که نماز کند و ثواب نماز ایشان از او باشد و چون از قبر بیرون آید آن هزار ملک
او را متابعت نمایند تا او را بجل اینان از خرفهای قیامت بدرند و در امان خدا و رسول باشد
سوره الفتح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حفظ نماید اموال و زنان و بنده های
خود را بخواند سوره انفثنا بدستیکه کسی که بخواند این سوره مدامت نماید در روز قیامت
مناوی از جانب رب العزة او را ندای کند که همه خلافت بشنوند که تو از بندگان مخلص مائی ای
ملائکه او را بحق گردانید بندگان شائسته من و او را داخل شبت جاوید کنید و او شراب سمر
بهشت که با کافور و منزه است یا بخواند در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب اول
ماه مبارک سوره انفثنا در نماز سنت بخواند در آن سال از بلا محفوظ باشد و در حدیث دیگر
منقول است که هر که در روز اول ماه مبارک رمضان و در رکعت ناز بگذارد و در رکعت اول
الحمد و انفثنا و در رکعت دوم الحمد و هر سوره که خواهد حق تعالی از او و گرداند هر چه بدی
که در آن سال است و محفوظ حمایت الهی باشد تا سال آینده سوره انجرات از حضرت صادق

منقولست که هر که سوره حجرات را بخواند در هر شنبی یا در هر روزی در شب است از جماعتی باشد که زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف میشوند سوره ق از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره ق در نمازهای واجب و سنت خدا و روزی او را فراخ گزیند
و نامه اش را بدست راست او دهند و او را حساب آسان کند سوره الذاریات از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره ذاریات را در روز نهم یا در شب بخواند خدا امرش
او را با صلاح آورد و وسعت دهد و روزی او را در منوره سازد و قبر او را بجا آید که نور بخشد تا
روز قیامت سوره الطور از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست
که هر که سوره طور را بخواند حق تعالی خیر دنیا و آخرت را برای او جمع نماید سوره النجم از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره نجم را در هر شب یا در هر روز بخواند
در میان مردم بخیر و نام نیک لغیش نمایند و گناهانش آمرزیده شود و محبوب دلهای
مردم گردد سوره اقرب از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
اقربت الساعه را بخواند چون از قبر بیرون آید بر ناله از ناگهانی شبست سوره الرحمن از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که ترک نکند قرأت سوره الرحمن را در
خواندن آنرا در نماز بدستیکه این سوره در دل منافقان قرار نمیکند و حق تعالی آن
سوره را در روز قیامت بهترین صورتها در نهایت خوشبختی بخواهی محضر حاضر میکند
و می آید و در محل قرب و کرامت می آید حق تعالی باده خطاب میفرماید که هر که در زندگان
دنیا ترا در نماز میخواند و مداومت مینماید در خواندن تو میگردید خداوند افلان و فلان
پس حق تعالی روی مای ایشانرا سفید میگرداند و میفرماید که هر که را خواهد شفا
نمائید پس ایشان آنقدر که خواهند شفا عت مینمایند پس بالیشان میگویند که داخل

بهشت شود و در هر جا که خواهد ساکن شود و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که بعد از آن
 نماز صبح در روز جمعه سوره الرحمن را بخوانی و هر مرتبه که بگویی فبائی الا عس تکبیر
 تکذبان بگویی لا یشتی من الا ناک ربنا انکذب اگر در شب بخواند و در آن شب بمیرد
 شهید گردد باشد سوره الواقعة از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب جمعه
 سوره واقعه بخواند خدا او را دوست دارد و مردم را دوست او گردانند و در دنیا بد حال
 و فقر را احتیاج نه بنید و هیچ آفتی و بلائی مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 باشد و این سوره مخصوص آنست که بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که مشتاق بهشت
 و در صف آن باشد سوره واقعه را بخواند هر که خواهد و صف جنم را ملاحظه نماید سوره
 الم سجده را بخواند و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره واقعه را
 در هر شب پیش از آنکه بخواند بخواند و قیامت روی او مانند ماه شب چهارده نورانی باشد
 و بسند معتبر از اسمعیل بن عبدالحق منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرموده که هر که
 بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز شسته میکرد و در آن دو رکعت صد آیه میخواند و میفرمود
 که هر که این دو رکعت نماز را بکند و صد آیه درین دو رکعت بخواند او را در آن شب
 از غفلان نرسانند و اسمعیل گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام درین دو رکعت دتیره
 سوره واقعه سوره قل هو الله احد میخواندند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
 که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقیر و پریشان نشود و سوره اسحدر و اسحدر
 از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره حدید و مجادله را در نماز فریضه بخواند
 و مداومت نماید خدا او را عذاب نکند و در خودش و آلهش بد حال و احتیاج
 نه بنید سوره الحشر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره

حشر را بخواند جمیع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجب آسمانهای بهشت گانه و
 زمینهای بهشت گانه و بهر او باد و مرغان و کوه ها و درختان و آفتاب و ماه و ملائکه همه بر او صلوات
 فرستند و از برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یاد در آن شب بخیرد باشد هاد مرده باشد
 سورة الممتحنة از حضرت علی بن کسین علیه السلام منقولست که هر که سورة الممتحنة را در نماز
 واجب بخواند خدا دل او را با ایمان امتحان نماید و دیده اش را نور بدید و خود و
 فرزندانش بدیوانگی و فقر مبتلا نشوند سورة الصف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سورة صف در نمازهای واجب سنت خدا اول
 در صف ملائکه و انبیاء و سورة الحج و سورة المنافقین از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که واجب و لازمست بر هر که از شیعه باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه
 سورة جمعه بسم ربک الاعلی بخواند و در نماز ظهر سورة جمعه و منافقین بخواند چنان چنین
 کند چنان باشد که بعمل حضرت رسول صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و ثواب از نزد خدا
 بهشت باشد سورة التغابن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة
 تغابن را در نماز واجب بخواند آن سورة در روز قیامت شفیع او باشد و گواه عادل
 باشد که شهادت دهد بر او و نزد کسی که شهادت او را قبول فرماید از دوزخ جدا نشود
 ما او را داخل بهشت گردانند و از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که
 سورة های سجات را همه پیش از خواب بخواند نمیرد تا حضرت قائم آل محمد را علیه السلام آید
 نماید اگر بخیرد او را در جوار حضرت رسول صلعم جاد و هند سورة الطلاق و تحریم
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة طلاق و تحریم را در نماز واجب
 بخواند خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف و اندوه و انداختن جنهم عافیت یابد و او را

داخل نمیشد گردانند سبب تلاوت کردن و محافظت کردن حرمت این دو سوره زیرا که این
 دو سوره از حضرت رسول اند سوره المملک از حضرت صادق منقولست که هر که سوره تبارک الذی بیده
 المملک را در شب بخواند یا پیش از خواب بخواند پیوسته در امان آید باشد تا صبح شود
 و در قیامت در امان آید باشد تا داخل بهشت شود و پسندیده از حضرت امام محمد باقر
 منقولست که سوره ملک نافه الیست که از عذاب قبر منع میکند و ناشی در سوره که
 و هر که در شب بخواند بسیار عبادت و تلاوت کرده و دیگر کرده است و در شب امان
 بنویسند و بدستیکه من در نماز و سوره بعد از نماز خفتن شسته میخوانم و پدرم و در روز و شب
 هر دو میخواند و هر که این سوره را بخواند چون نیکو و نیکو قبر او در آید چون از جانب پادشاه
 بیایند یا بالیش بالیشان گویند که شمار از جانب ما را می نیست زیرا که این بنده هر شب در
 برپای سیاحت و سوره ملک را میخواند و چون از جانب شکمش بیاید شکمش بالسان خطاب کند
 که شمار از جانب من را نیست بدستیکه این بنده در من جاداده بود سوره ملک را
 و چون از جانب زبانش بیاید بالیشان گوید که شمار از جانب من را نیست زیرا که این
 بنده هر شب در سوره ملک را تلاوت مینماید و برین جا که می ساخت سوره المنون
 و القلم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره فون و القلم را در وضو یا
 نافله بخواند خدا او را این گرداند از نیکو هرگز فقر مبتلا نشود و چون بمیرد او را از فشار
 قبر نجات دهد سوره السحافه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار بخوانید
 سوره حاقه را بدستیکه خواندن آن در الفاضل و نوافل از ایمان بخدا و رسول
 زیرا که این سوره در واقع حضرت امیر المومنین و معویه علیه علیها نازل شده است
 و هر که این سوره را بخواند ایمان از او بر طرف نشود تا هنگام مردن سوره المعارج

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بسیار بخوانید سوره سال سائل را که هر که این سوره را
 بسیار بخواند حق تعالی در قیامت از هیچ گناه او سوال ننماید و او را در بهشت بارشود و خدا
 صلوات الله علیه بر او ساکن گرداند سوره الفتح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
 ایمان بخواند بخواند قرآن را در باید که خواندن سوره فتح را ترک نماید بدستیکه هر چند
 که این سوره را از برای خدا در نماز واجب یا سنتی بخواند خدا او را در میان نیکوکاران
 ساکن گرداند و در بهشت دیگر او را اگر امت فرماید و دوست حوری و چهار هزار زن
 با او نزدیج فرماید سوره الحج از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره حن را بسیار
 بخواند در دنیا از چشم جنیان و دزدان و سحر و کلمات ایشان محفوظ باشد و در بهشت از رفقا
 حضرت رسول باشد سوره المیزان از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
 مزمل را در نماز خفتن یا در نماز شب بخواند شب را روز و آن سوره هر سه شاهد گواه او
 باشد و در قیامت خدا او را با زندگانی نیکو نده دارد و مبرور نیکو بخواند سوره المیزان
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در نماز واجب سوره مدثر را بخواند
 بر خدا لازم است که او را در جوار حضرت رسول صلعم جاد دهد و در زندگانی دنیا گیر
 شتقادت او را در نیاید سوره القیمه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
 مداومت نماید بر سوره لا اقسیم و آن عمل نماید خدا او را بار سوره خدا صلعم محشر گرداند
 در بهترین صور تمام آن حضرت او را بشارت فرماید و بتبرکش خند و تاز و طر و میزبان
 او را بگذارد سوره الفیه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره
 بلاتی را در هر صبح بخواند خدا با او شصت و هفت بار که و چهار هزار زن در جوار
 کرامت فرماید و بار سوره خدا صلعم باشد و سبب معتبر از علی بن عمر منقول است که بخواند

حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام فرمودند در روز شنبه حضرت گفت ویرودن ترا ندیدم گفتیم که بخوابی
 که در روز دوشنبه حرکت کنی حضرت فرمود هر که خواهد که خدا او را از شر روز دوشنبه نگاهدارد
 باید که در رکعت اول نماز صبح آن روز سوره ایل علی الانسان بخواند چنانچه حق تعالی
 در آن سوره میفرماید که پس خدا ایشان را نگاه داشت از شر آن روز و با استقبال ایشان
 فرستاد نصرت و خوشحالی و سرور و شادایی را و در حدیثی بجانب صحاح وارد شده است
 که حضرت امام رضا علیه السلام در صبح روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول سوره ایل آنی
 میخواندند و در رکعت دوم سوره ایل آنک حدیثی الفاشیه سوره المرسلات و سوره
 الینا و سوره النازعات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
 و المرسلات را بخواند حق تعالی میان او و حضرت رسول صلعم ششانی بنیداند و هر که هر
 روز در سوره عم تیسارون را بخواند از دنیا نرود و تا توفیق زیارت کعبه بیاید و هر که
 سوره نازعات را بخواند نمیدرگم سیلاب و دجل بشت نشود و مگر سیلاب و سوره عم
 و سوره کورت از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره یونس و سوره ایل
 الشمس کورت را بخواند و حفظ آئی باشد از خیانت و در سایه گریست و محبت آئی
 باشد تا زنده باشد سوره انفطار و سوره المطففین و سوره الشقاق
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذا السماء انفطرت و سوره اذا السماء
 انشقت را در فریضه نافله بسیار بخواند خدا هیچ حاجت او را رد ننماید و او را هیچ مانعی
 از خدا و درنگراند و در آخرت و پیوسته او نظر بکرامتهای آئی نماید و خدا نظر محبت
 بدارد تا از حساب خلایق نایم شود و بسبب معتبر دیگر از آن حضرت منقولست که هر که
 در نماز واجب سوره ویل للمطففین بسیار بخواند حق تعالی در قیامت برای آینه

از آتش جهنم باد که امت فرماید و او را بحساب بهشت برده سوره البروج از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره و السعادت البروج را در فراض بخواند چون
 سوره یس نبیره حق تعالی او را در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان محشور گرداند
 و بالیشان او را باز دارد سوره الطارق از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که سوره و السعادت الطارق را در فراض بخواند او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت
 عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در بهشت سوره الاعلی از حضرت صادق
 منقولست که هر کس سوره سجده اسم رب الاعلی را در قرصه یا نافه بخواند در روز قیامت
 یاد گوید که آن هر در از درهای بهشت که خواهد داخل شود سوره الغاشیه از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره هل اتک در شب الغاشیه
 در نماز واجب یا سنت خدا او را فراگیرد بر رحمت خود در دنیا و آخرت و در روز قیامت
 بر او است ایمنی از عذاب جهنم باد که امت فرماید سوره الفجر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که بخوانید سوره فجر را در نمازهای قرصه و نافه که آن سوره حضرت امام حسین
 است هر که آن سوره را بخواند در بهشت در جوار آن حضرت باشد سوره البدر از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره لا اقسم بهذا البدر را بخواند در نماز واجب
 در دنیا از جمله صالحان معروف شود و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم
 نزد حق تعالی هست و در قیامت از رفقای پیغمبران و شهدایان و صالحان باشد
 سوره الشمس و سوره الليل و سوره الضحی و الم نشرح از حضرت صادق
 منقولست که هر که بسیار بخواند در روزی یا در شبی سوره و الشمس و ضحی سوره
 و الليل از غیشی و سوره الضحی و الم نشرح را هر چیز که نزد او حاضر باشد در قیامت بر او

از شهادت بدید حتی مورد پوست و گوشت و خون و عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضا
 او و حق تعالی بفرماید که شهادت شما را قبول کردم از برای بنده خود ای ملائکه بریدار و شهادت
 و هر جا را که او اختیار نماید یا وعطا کنید که او را با فضل و رحمت من از برای بنده من مسوره
 التین از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که مسوره التین را در سفر الفضل و نوافل
 بخواند عطا فرماید از بهشت یا او را هر جا که خواهد مسوره العلق از حضرت صادق علیه السلام
 مرویست که هر که در روز یا در شب مسوره اترا یا سم یک را بخواند و در آن روز یا در آن
 شب بمیرد چنان باشد که شهید مرده باشد و خدا او را یا شهیدان محشور کند و چنان باشد
 که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا صلعم جای داده باشد مسوره القدر پسند معتبر است
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که مسوره انا انزلناه فی ایة القدر را بلا نخواند
 چنان باشد که شمشیر کشیده باشد و در راه خدا جای داده و اگر آهسته بخواند چنان باشد
 که در راه خورشید شده باشد و در خون خود دست و پا نند و هر که ده بار بخواند خدا انزال
 گناه از گناهان او را بخون نماید و بر دایت دیگر از آن حضرت منقول است که هر که مسوره انا انزلناه
 را ده نماز فریضه بخواند منادی از جانب رب العزت ندا کند که خدا گناهان گذشته ترا
 آمرزید عمل را از سر گیر پسند معتبر است از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقول است که هر که پیش از طلوع
 آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند در آن روز گناهی مبتلا نشود هر چند سی
 نماید شیطان پسند معتبر است از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که بدرستی که
 حق تعالی را در روز جمعه هزار نفحه نسیم از رحمت خود هست هر بنده را آنچه خواهد از او
 عطا میفرماید پس هر که مسوره انا انزلناه را بعد از عصر و در جمعه صد مرتبه بخواند حقیقتاً
 آن هزار نفحه در رحمت را مثل آنرا با عطا فرماید و از حضرت صادق علیه السلام منقول است

که چون شب ماه مبارک رمضان در آید در هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه را بخواند
 در چون شب سبت سوم شود دل خود را محکم بدارد و گوشتی خود را یکش از بر نشیند عجب از آنچه خواهی دید
 پس بعد معتبر از آن حضرت منقولست که اگر کسی در شب سبت سوم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه را
 هزار مرتبه بخواند چون صبح کند تعین او شود شدید و محکم باشد با عتراف نمودن بخیری چند که مخصوص باشد
 از غائب فضائل نیست این مگر بسبب چیزی که در خواب مشاهده نماید و پسند معتبر از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که هر که جامه نو بپوشد و سوره انا انزلناه را سی و شش مرتبه بخواند و در هر
 مرتبه چون برسد به تنزل الملائکه اندک آب بردارد و بر جامه بپاشد پاشیدن سی و شش مرتبه
 رکعت نماز در آن جامه بخواند و دعا کند و در دعا گوید یا محمد الله الذی لا یزنی ما اتجمل
 به فی الناس و اوسى به عوسى و اصلى فیہ لربى و حمد الهی بکند پیوسته در فراخی
 نعمت باشد تا آن جامه کهنه شود پس بعد معتبر منقولست که چون حضرت امام رضا علیه السلام
 جامه نو بپوشیدند قدامی از آب میطلبیدند و ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه سوره قل میخواندند
 احد و ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بر آن نظر میخواندند و بعد از آن آب را بر جامه پاشیدند
 و سی و نه مرتبه که هر پیش از پوشیدن جامه چنین کند پیوسته در فراخی و عیش باشد تا دم
 که تاری از آن جامه باقی باشد پس بعد از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست
 که چون حق تعالی جامه نوی بپوشد عطا فرماید بایده که وضو سازد و در رکعت نماز بگذارد و در
 هر رکعتی سوره حمد و آیه الکرسی و قل ینزل الله احد و انا انزلناه بخواند و بعد از آن حمد کند
 خداوندی را که عورت او را بجای پوشیده و او را در میان مردم زینت بخشیده و کلمه
 لا حول و لا قوه الا بالله بسیار گوید و کسیکه چنین کند در آن جامه معصیت خدا نکند
 و بعد از هر تاری که در آن جامه باشد خدا ملکی مقرر گرداند که تقدیس خدا کند و آن برای او

استغفار نماید و بیاد عادت رحم کند و در وایت دیگر وارد شده است که هر که قدحی برگزیده
 بی در آن قدح بریزد و سی و پنج مرتبه سوره انا انزلناه را بر آن قدح بخواند و آب را بر جامه خود
 بپاشد پیوسته در سبعت باشد تا آنجا که گشته شود پس معتبر از حضرت صادق علیه السلام است
 از برای عوفه از بلا سبک تانده میگیری و از آب پیمکینی و سی مرتبه سوره انا انزلناه بر آن
 سبک میخیزی پس آن سبک را می آویزی و از آن آب بخوری و خود میسانی و پیش از آنکه آش
 خام شود و دیگر آب بر دیش میریزی و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که در
 شبانه روزی هفتاد و شش مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و حق تعالی هزار ملک خلق نماید که در
 سی و شش هزار سال ثواب او را بنده پسندد و حق تعالی ثواب آنرا ده هزار مرتبه مضاعف گرداند
 نیکو بعد از طلوع صبح پیش از نماز هفت مرتبه بخواند بعد از نماز صبح ده مرتبه و در اول نماز
 از نافه ده مرتبه بعد از نافه لیست و دیگر تبه و بعد از نماز عصر ده مرتبه و بعد از نماز خفتن هفت
 مرتبه و چون بر پشت خواب میرود یا زده مرتبه چون چنین کند هفت چیز بدکار است فرماید اول آنکه شش
 روز ملائکه صلوات فرستند بر او و دوم آنکه در امان خدا باشد از بلا تا شام سوم آنکه حق تعالی نظر رحمت بسوی
 او افکند و در نامی آسمان بر وی بکشد چهارم آنکه برای او حق تعالی خایه خلق نماید که هر یک از طول عمر
 بقدر دفع باشد و بلند نشین شخصت دفع باشد و آنجا که را بر کند از ملائکه که برای او طلب مرزش کنند تا بر
 یاست و حق تعالی مضاعف گرداند ثواب آنرا ده هزار سال هر روز هزار مرتبه بخواند آنکه ثواب اعمال همه سال
 در یک روز با عطا نماید ششم آنکه در امان خدا باشد تا صبح هفتم آنکه حق تعالی ملکی خلق نماید که کف دست او
 بر گتر از هفت آسمان و هفت زمین باشد و در موضع هر ذره از بدن او موی باشد هر موی
 بقوت جن و انس استغفار کنند برای صاحب این عمل تا روز قیامت و از حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام منقول است که نوری که در قیامت با مومنان می باشد از سوره انا انزلناه است

در فرمود که هر کس این سوره را در نماز بخواند نماز در طهر یا لا در و در مقبول شود و نوازش مفید عاف
 گردد و هر که آن سوره بخواند و دعا کند و عایش بلوح محفوظ را بالا رود و مستجاب گردد و هر که این سوره را
 را بخواند محبت او در دلهای مردم هم رسد و هر که حاجتی از کسی خواهد و چون نزد او و این سوره را
 بخواند تا حاجتش برآورده شود و هر که از باد شاهی یا ظالمی ترسد و در وقتیکه کنش برآوردی فتنه
 این سوره بخواند از شر او ایمن گردد و کسیکه با شخصی منازعه و دعوی داشته باشد این سوره را بخواند
 بر خصم غالب آید و خواننده این سوره هنوز فایده نمیشود از خواندن که برأت بزرگوار او اند
 آتش جهنم روشن نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در شبی صد مرتبه این سوره
 را بخواند پیش از صبح بمشیت راه بیند و بسند معتبر منقولست که شخصی بخیرت حضرت صادق علیه السلام
 عرض نمود که هشت دختر مرا هم رسیده و روی سپر تاحال ندیده ام و عافا که خدا تعالی مرا ایمنی
 گرامت فرماید حضرت فرمود که چون می نشینی که مشغول جماع شوی دست راست خود را بر طرف
 راست ناف زن بگذارد و هفت بار سوره انا انزلناه بخوان بعد از آن مشغول شوی چون حمل
 ظاهر شود در شب هر وقت که از پهلوی به پهلوی گردی باز دست بر جانب راست ناشر
 بگذارد و هفت مرتبه آن سوره را بخوان آن شخص گفت چنین کرده شد هفت پسرا نه یکدیگر
 هم خدا مراد می کرد و بسند معتبر منقولست از ابی عمره که گفت بسیار عالم پریشان شدند
 از فقر و احتیاج بخیرت حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشتم حال خود را حضرت فرمود که
 مداومت کن بر قرات سوره انا انزلناه حال تو به من کیسالت خواهد و ما تیری ندیدم
 بار دیگر بخیرت حضرت نوشتم حال خود را و عرض کردم که از خواندن آن سوره نفی من
 نرسید حضرت بمن نوشتم که آنرا کیسالت خوانده کافیت اسحال سوره انا انزلناه را
 بخوان من چنین کردم بعد از آنکه وقتی این دعا و قرض را ادا کرد و وظیفه برای من

عیالم مقرر کرد و مرد و کلیل کرد و بصره فرستاد و پانصد درهم برای مقرری من قرار دادند
 از بصره نامه نوشتیم بحضرت امام علی نقی علیه السلام و علی بن مهزیار و او هم فرستاد و دو
 نامه نوشتیم که به پدرت حال خود را عرض نمودم و بمن چنین نوشتند و عمل کردند و عالم
 خوب شده است بخوابم یفرمائی که آیا گفتفا کنم در خواندن سوره انا انزلناه بخواندن در نمازهای
 سنت یا در غیر نماز هم می باید بخواند و اندازه اش را بفرمائی که چقدر مقدار می باید خواند و چقدر
 نوشتند که هیچ سوره از قرآن را ترک نکن نه کوچک و نه بزرگ و بخواند انا انزلناه و شبانه
 روز سی صد مرتبه کافی است و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است
 که هر که بعد از نماز عصر ده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند مثل اعمال جمیع خدائش از ثواب پاد
 گرامت فرماید و بسند معتبر منقول است که حضرت امام محمد تقی علیه السلام چون در راه تازه
 داخل میشدند در روز اول ماه و در رکعت نماز میگردیدند و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه
 قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه میخواندند و بعد از نماز
 با نچند سیصد و تصدق مینمودند و سلامتی آن ماه را باین عمل میخیزیدند و از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره انا انزلناه بعد از صبح ده مرتبه و در روز اول
 شش مرتبه و بعد از عصر ده مرتبه بخواند و هزار ملک و سی سال ثواب از او بگذرد و هر
 که هر که هفت مرتبه بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد و صف از ملائکه هفتاد و صلوات و هفتاد و
 بر او بفرستند و در حدیث معتبر دیگر فرموده که هر که سوره انا انزلناه را هزار مرتبه در
 روز دوشنبه و هزار مرتبه در روز پنجشنبه بخواند حق تعالی از ان ملکه خلق نماید که کفن
 دست او از هفت آسمان و هفت زمین بزرگتر باشد و در بدن او هزار مو خلق کند و در
 سوئی هزار هزار زبان بیا فرماید که هر زبانی بقوت جمیع جن و انس استغفار نماید بر او

خواندن این سوره و تحقیق آن ثواب استغفار ایشان را ده هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند و پسند
 منتهی منقول است که ابو علی بن راشد بخیرت حضرت امام علی نقی عرض نمود که شما مجربین الفیض گویید
 بودید که بهترین سوره را که در نماز واجب خواندنا از نماز و قل هو الله احد است و هر دو سوره
 است که این دو سوره را در نماز صبح بخوانم حضرت فرمود که بر تو گران نباشد الله که فضیلت
 در این دو سوره است و پسند معتبر منقول است که چیزی بخیرت صاحب الامر صلوات الله علیه
 نوشت که از آباء شما باریسیده است حدیثی که عجب دارم از کسی که انا از نماز و در نماز شما بخوانم
 چگونگی نمازش مقبول میشود و در روایت دیگر رسیده است که نمازی که در آن قل هو الله
 احد بخواند ترک مقبول نیست و در روایت دیگر رسیده است که هر که در نمازهای واجب
 سوره نهمه را بخواند خیر دنیا باو میدهد پس آیا جائز است که نهمه را بخواند و آن دو سوره را
 ترک نماید حضرت در جواب نوشتند که ثواب این سوره را که بشمار رسیده است حق است و اگر
 سوره را که ثوابی در آن سوره بشمار رسیده باشد ترک کنید و قل هو الله احد و انا از نماز
 بخوانید از برای فضیلت این دو سوره ثواب این دو سوره را می یابید با ثواب آن که ترک
 کرده اید و اگر غیر از این دو سوره را بخوانید هم جائز است و نماز شما تمام و کامل است و لیکن
 ترک افضل کرده خواهید بود سوره البیئنه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که هر که سوره لم یکن را بخواند از شرک بیزار گردد و دین پیغمبر صلعم برای او کامل شود و
 در قیامت داخل مومنان کامل مبعوث شود و خدا او را حساب نماید حساب آسان
 سوره التزلزل پسند منتهی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که طلال بهم رسانید
 از خواندن سوره اذ انزلنا لزلت الارض زلزله را بدستیکه هر که در نمازهای نافله این
 سوره را بسیار بخواند هرگز خدا او را بزلزله و صاعقه و آفتهای غیبت دنیا مبتلا نگرداند و او را

باین آفتاب نیراند و در وقت جان کنن ملک بزرگوار سی از جانب پروردگارش نزد او بیاید و
 بر بالای سرش نشیند و ملک موت از جانب حق تعالی بگوید که برفق و مدارا سر کن با دوست خدا
 که خدا بخواندن سوره اذ از لزلت الارض بسیار یاد میکرد و آن سوره نیز این سفارش ملک
 موت کند پس ملک موت گوید که حق تعالی مرا چنین امر فرموده است که سخن او را بشنوم و اطاعت
 او کنم و تمام امر کند قبض روحش تمام پس ملک نزد او باشد تا پیره از پیش ویده آن مومن بر
 گیرند و جای خود را در بهشت بپذیرد بعد از دیدن او را امر نماید که قبض روح من کن پس ملک
 موت در نهایت ملائمت و آسانی قبض روح او کند و فقط او را ملک روح او را مشاعیت
 کنند و بروی بهشت رسانند پس بعد از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که چهار مرتبه اذ از لزلت را بخواند چنانست که تمام قرآن
 خوانده است سوره الفاتحه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که یک مرتبه
 نماید بخواندن سوره الفاتحه با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام محشور شود و در بهشت
 از رفقای آن حضرت باشد سوره الفاتحه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که هر که سوره قارعه را بسیار بخواند خدا او را از فتنه و خیال و از حرارت آتش جحیم و از آفت
 امان بخشد سوره التکاثر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره الهکم التکاثر
 را در نماز و جهش بخواند حق تعالی ثواب صد شهید برای او بنویسد و هر که در نافله بخواند خدا
 ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد و در نماز و جهش چهل صفا از ملائکه با او خواند کند و تسبیح و تهنیت
 از آن حضرت منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که سوره الهکم التکاثر در وقت خواب
 بخواند خدا او را از عذاب قبر بگذارد و سوره العصر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
 که هر که سوره العصر را در نمازهای نافله بخواند خدا او را در قیامت باروی نورانی و

و در زمان غزوان پیش از روشن و خوشحال مبعوث گردانند و او را داخل بهشت گردانند و سوره الفجر
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره ویل لکل تمیزه را در نمازهای فرضیه بخواند خدا
 فقر را اندود کند و در روزی او را فراخ گردانند و او را بزرگ بخیزد و سوره الفیل را بخواند
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در نمازهای واجب سوره الفیل را بخواند
 برای او شهادت دهند و در قیامت هر دوشی و کوهی و کوهی که او را در حمله نماز گذارند و گمان رود
 و حق تعالی نافرماند که راست گفتند شهادت شمار قبول کردم ای ملائکه او را بی حساب داخل
 بهشت کنید که من او را در عمل او را در دست میدارم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که
 سوره الفاتحه را بسیار تلاوت نماید چون مبعوث شود برایش از اسپهای بهشت سوار شود
 تا بر سر مانگه نوزد بنشیند بداند که مشهور میان علما آنست که یکی از این دو سوره را به تنهایی
 در نماز واجب نمیتوان خواند بلکه اگر خواند با هم می باید خواند و همچنین است حکم وضو و اشتمال بر
 سوره الماعون از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که از بیت الذی یکذب
 بالدين را در نمازهای فرضیه و نافله بخواند جماعتی باشد که خدا نماز و روزه ایشان را
 قبول فرموده است و او را در قیامت باعمال دنیا حساب نکنند سوره الکافرون از حضرت
 جعفر بن محمد صلوات الله علیهما منقولست که هر که سوره انا اعطیناک الکوشه را در نمازهای فرضیه
 و نافله بسیار بخواند خدا در قیامت او را از حوض کوثر آب دهد و او را در زیر درخت طوبی
 در جوار حضرت رسول صلعم جاده سوره الحجی از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که سوره قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد را در نماز فرضیه بخواند خدا او را وادار
 را در پیش راه فرزند پدر و مادرش را بیاورد و اگر شفقی باشد نام او را از دیوان شقی
 محو نماید و دیوان سعید را بیاورد و در زندگانی دنیا سعادتمند بدارد و او را شهنشاه

و شنیدیم که در اندک سبب صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که پدرم میفرمود که قل هو الله احد
 ثلث قرآنست و قل یا ایها الکافرون ربع قرآنست و سبب معتبر از آن حضرت منقول است که هر وقتی که بخت
 خواب رو و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بخواند حق تعالی بزرگوار از شرک از برای او بنویسید
 و سبب معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلعم در سفری نماز کردند
 و ما با آن حضرت افتاد اگر دیم در رکعت اول قل یا ایها الکافرون خواندند و در رکعت دوم قل هو الله احد
 و چون فارغ شدند فرمودند که از برای شما ثلث قرآن در ربع قرآن خواندم و سبب صحیح از آن حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که ترک مکن اندن قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را در
 هفت نماز در نافله صبح و در رکعت نافله پیشین و در رکعت اول نافله شام و در رکعت اول نماز
 شب نماز احرام و نماز صبح اگر چه بسیار بر او شن شده باشد و سوره طه را تا توانی خوانده
 نماز طواف در روایت دیگر وارد شده است که درین نماز ما بعد از رکعت اول قل هو الله احد
 میخواند مگر در نافله صبح که در رکعت اول قل یا ایها الکافرون میخواند سوره النصر از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره اذ جاء النصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را
 بر جمیع دشمنان نصرت دهد و چون از قبر برین آید یا و نامه باشد گویا و در آن نامه امان از صراط
 از صدای جهنم و آتش چشم بوده باشد بر هر چیز که بگذرد و در البشارت ببنیکی دهد تا داخل بهشت شود
 و از برای او در دنیا از اسباب خیر آنقدر حقتعالی بکشد که بخاطر خطور نکردن او باشد و اگر زوی آن
 نداشته باشد سوره تبت از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون سوره تبت یا ایها
 را بخواند لعن و نفرین کند ابی لب را که او از جمله تکذیب کنندگان بود و تکذیب پیغمبر است و او را
 سوره التوحید پسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
 قل هو الله احد را یکبار بخواند حقتعالی بر او برکت فرستد و هر که دو بار بخواند حق تعالی بر او

و برایش برکت فرستاد و هر که سکه باریخو انداختن تقالی با و دوا بخش و همسا گانش برکت دهد و هر که دوازده
 باریخو انداخته در شب دوازده نفر برای او بنام کند و کاتبان اعمال بیکدیگر که نیکو بیایند و بدیم و بفرستد
 بر او خود نظر کنیم و هر که صد باریخو انداخته و عالمیان گناهان بسبت پنج سال او را بیامرزد و بفر
 از خون ناحق و مال مردم و کسی که چهار صد مرتبه بخواند آن خدا او را اجر چهار صد شهید کرامت
 فرماید از شهیدان که اسبهای شان را پی کرده باشند و خون شان را نیتیه باشند و کسی که هزار مرتبه
 در یک شبانه روز بخواند و تا جای خود را در بهشت نبیند یادگیری برای او نبیند و کسی که
 و بیک از آنحضرت منقولست که چون حضرت رسول صلعم بر سعد بن حاذم نماز کرد و فرمودند که هفتاد هزار
 ملک بر او نماز کردند که جبرئیل در میان ایشان بود و از جبرئیل پرسیدم که بچه عمل مستحق این شد بود
 که شما بر او نماز کنید گفت بسبب آنکه قل هو الله میخواند و سیصد و سی و سه بار و در
 رفتن و در برگشتن و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که صد مرتبه قل هو الله احد
 و در وقت خواب بخواند خدا گناهان پنجاه ساله او را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که فرمود که خود را حفظ نمایند از شتر مردم بخواندن سبحان الله احد و در جانب
 راست خود کن و بخوان و بجانب چپ رو کن و بخوان و بجانب راست خود رو کن و بخوان
 و در پشت سر کن و بخوان و بجانب بالای سر نظر کن و بخوان و بجانب پایین نظر کن و بخوان
 و اگر خواهی نزد حاکم جابری روی چون نظرت بر او افتد سه مرتبه بخوان و هر یک مرتبه را
 که بخوانی یک انگشت را عقد کن از دست چپ و انگشتان را چنین نگاهدار تا از نزد او برون
 آتی و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یک روز و یک شب و پنج نماز بخواند
 و در آن پنج نماز قل هو الله احد بخواند با خطاب کند که اسی بنده خدایت از نماز
 گناهان سستی و بسند معتبر دیگر منقولست از آنحضرت که هر که بر او یک هفتاد و یک روز و

قل هو الله احد نحو اند و میبردین ابولهب مرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که هر که او را
 مرضی بشین آید یا شنیده رود بدقل هو الله احد را از برای دفع آن بخواند و از اهل آتش است
 و در حدیث دیگر فرمود که هر که ایمان بخدا آورد و زیارت و قیامت داشته باشد باید که بعد از نماز واجب
 خواندن قل هو الله احد را ترک نماید بدستیکه هر که بعد از نماز فریضه قل هو الله احد بخواند
 خدا با او خیر دنیا و آخرت کرامت فرماید و گناه او و پدر و مادر او و فرزندان پدر و مادر او را
 بیامرزد و بسند صحیح از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست که هر که سوره قل هو الله احد
 را بعد از نماز صبح یا زده مرتبه بخواند در آن روز گناهی بر او لازم نشود و هر چند بی شیطان
 بر خاک نالیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که کسی که بخت خواب بر او رود و
 یا زده مرتبه قل هو الله احد بخواند خدا خانه او و خانه همسایگانیش را حفظ کند و بسند معتبر
 از حضرت امیر المومنین منقولست که هر که در وقت خواب قل هو الله احد بخواند حقیقتاً
 پنجاه هزار ملک موکل او گردد و اندک اندک او را حرام است نمایند و از حضرت امیر المومنین
 منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که در وقت خواب سوره قل هو الله احد را بخواند
 گناه پنجاه ساله او آمرزیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که یک مرتبه
 قل هو الله احد بخواند چنان باشد که ثلث قرآن ثلث تورات و ثلث انجیل ثلث زبور خوانده
 باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی بوض فدک بحضرت فاطمه
 اطاعت تب کرامت فرمود که تب مطیع آنحضرت باشد پس هر که حضرت فاطمه و فرزندان
 او را دوست دارد و تپي بهم رساند هزار مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند و بحق
 فاطمه سوال نماید زوال تب را با مرآتبی زایل میگرد و از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که صدای یا غیر آن عارض شود و دستهای

خود را بکشاید و سوره فاتحه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند
و دست بر روی خود را بگذارد و از هر طرف سوره المعوذتین بسبزد معتبر از حضرت
صادق منقولست که سبب نزول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلواتم بهم رسانید و حضرت
جبرئیل این دو سوره را آورده و تقوید آنحضرت گردانید و بسبب معتبر از صاحب منقولست
که حضرت صادق امامت تا کردند در نماز شام و معوذتین خواندند و بعد از فارغ شدن
فرمودند که این دو سوره از قرآنست و از حضرت امام رضا علیه السلام تسبیح معتبر منقولست
که هر که در حد صبا و طفولیت تعهد نماید در هر شبی خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس را هر یک سته بار و قل هو الله احد را حد بار و اگر نتواند بخوابد مرتبه حقیقی از او
در گرداند و یواگلی و مرضهای را که عارض اطفال میشود و استسقا و ساد و معده و غلبه
خون را تا سن پیری بآدم که تعهد و مداومت بر این نماید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که در سته رکعت و تر معوذتین و قل هو الله احد بخواند با خطاب کند ای بنده خدا
بشارت باد ترا که خدام تری تا قبول کرده بسبب معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که بعد از نماز جمعه سوره حمد را یک مرتبه و هر یک از معوذتین و قل هو الله احد را هفت مرتبه
و آیه الکرسی و آیه سحره و آخر سوره بقرات لقَدْ جَاءَکُمْ دُیْنُکُمْ مِنْ نَفْسِکُمْ الی آخره
هر یک یک مرتبه بخواند گفته گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر و از معمر بن خلاد منقولست که در
خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم و در راه خراسان وکیل خرج آنحضرت بودم
مرا امر فرمود که غالیه راست کن چون نداشت گروم و در شمشیر کشیدم حضرت را بسیار زخم
آمد و فرمود که ای دشمنم زدن حق است از برای دفع تاثیر چشم زدن و در کاغذی سوره
احمد و قل هو الله احد و معوذتین را بنویس و در غلاف شمشیر غالیه بگذارد از حضرت صادق

منقولست که فرمود که تا نیت ختم زدن هست و این نیتی که چون نیت خود زدن یاد رو گیری تا نیت کند
 پس اگر از نیت ختم ترسی ستم مرتبه ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر کسی که از
 شمار نیتی کند که خوش آمدید باشد چون از منزل خود بیرون رود قل عود رب الفلق و قل عود
 بر لب لسان بخواند که از ختم زخم باو فرزند رسد از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
 که کسی که در خواب ترسد در وقت خواب موقوفین و آیت الکرسی بخواند تنویر شود و هم در بیان
 فضل و عادت و اطوار آداب است آن شکل است بر چند نیم ختم اول و در بیان فضیلت دعا
 و فوائد است بدانکه فضل عبادت بزرگترین راههای قرب بنده بجانب تاضی اسباب است
 طریقه دعا و تضرع و مناجات است و بکثرت دعا و مناجات لطیف بدوات و صفات کمالیه الهی زیاده
 میگردد و در تکرار و تضرع و مناجات و تضرع و مناجات و تضرع و مناجات و تضرع و مناجات و تضرع و مناجات
 و همان طریقه از جمیع ائمه صلوات الله علیهم منقولست که بعد از اداء الفرائض و سوره فاتحه
 مشغول تضرع و اوقات بوده اند خصوصاً حضرت سید الساجدین چنانچه حضرتعالی میفرماید که قل
 انکم ادعونی لکم ان الذین یتسکبون عن عبادتی سید خلون جنتهم کلهم
 این گفته بود که کار شما که نخواهند مرا در جمیع مطالب نادعای شما را استیجاب کنم بدرستی که شما
 که بکبر میپایند و سرکشی میکنند از عبادت من زود باشند که در اصل ختم شوند با بذلت و خوارگی
 و در احادیث بسیار از ائمه اطهار علیهم السلام منقولست که مرا از نیت با و تضرع و مناجات
 دعاست پس حضرتعالی اول امر بدعا فرمود و دیگر و عده استجابات نموده و بعد از آن عمار
 عبادت شمرده و ترک دعا را بکبر خوانده و برتر کشیده و در آن ختم فرمود و در موضع
 دیگر میفرماید که و اذا سئلت عبادی عني فاني قريب اجيب دعوة الداع اذا دعان
 فلست تجيبونني و لیس منوا بی لعلهم یستندون که ترجمه اش اینست که چون سوال نمایند

از تو بنندگان من از صفت من یا نزدیکی و دوری من یا کیفیت دعا کردن من که است و ما کنید یا بلند
پس بگو با ایشان که من نزدیکم با ایشان بعلم و احاطه و لطف و رحمت و استجاب میگردانم و عای دعا کنند
در هنگامی که مرا خوانده پس باید که بنندگان اجابت کنند مرا در دعا کردن که از ایشان طلبیده ام
یا آنکه چون من اجابت میکنم در دعا باید که ایشان اجابت می کنند و جمیع تالیف من و باید که این
آوردند بر عهد من و را اجابت دعا یا در ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یابند و بر
و صلاح خود پی ببرند پس بعد از منقول است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام عباد
بشر و افضل است حضرت فرمود که هیچ عبادی بهتر نیست نزد حق تعالی از نیک اند و سوال نماید حاجات
خود و از رحمتی غیر قنای که نزد او است طلب نماید و هیچکس نزد خدا دشمن تر و بدتر نیست
از کسی که بکند از عبادت الهی که دعا است و از عطا های الهی و رحمت های نامتناهی او رسول نماید
و از پیغمبر عبد العزیز منقول است که حضرت صادق فرمود که ای پسر دعا کن و بگو که هر چه قدر
شده است نخواهد شد بدستیکه نزد خدا منزلی هست که بآن نمیتوان رسید مگر بدعا و مسألت و اگر
کسی دمان خود را بپند و دعا کند و سوال نماید از خدا چیزی را و ندید پس طلب تابع دعا کند
ای پیغمبر که درسی را بسیار میگوید البته بر دلش میکشاند و در حدیث دیگر فرمود که هر که از
فضل خدا سوال نماید فقیر میشود و فرمود که بر شما باد بدعا بدستیکه شما را قرب بخدا حاصل نشود
بعبادت مثل دعا و ترک کنید طلب کردن حاجت کو چکه برای خوردی آن حاجت بدستیکه حاجت
کو چیک و بزرگ هر بدست خداست و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام میفرمود
که محبوبترین اعمال نزد خدا ایستایی و در زمین دعا است و فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام
و دعا میکرد و بعد از آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که دعا هر چه است
برای دفع دشمنان و غلبه بر دشمن است که بآن دین مومن برپاست و نور آسمان و زمین است

و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که بعضی از فرمودند که میخواهید دلالت کنم شمارا بر حربه
 و سلاحی که شمارا نجات دهد از شر دشمنان شما و در زنی شمارا زنیاید گردانند گفتند بفرموده شما
 کنید و بخوانید پروردگار خود را در شب و روز بهر سبب که بخواهید عاست و حضرت امام
 رضا علیه السلام فرمود که بشما یاد بخیر پیغمبر آن که آن دعا است و حضرت صادق علیه السلام فرمود
 دعا از نیمة تیز کار گزینست فرمود که دعا را میکند بکار هر چند از آسمان نازل شده باشد
 محکم گردیده باشد و فرمود که بسیار دعا کنید که دعا کنید جمیع رحمتها است و در حبیب و زنی
 همه حاجتهاست و بیکر انتهای الهی نمیتوان رسید مگر به دعا و هر دوی را که بسیار میکند البته بر
 دروی آدمی میکشایند و در حدیث دیگر فرمود که هر که با دعا بدعا که شفا جمیع در دعا است
 و از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که هر بلائی که بر بندۀ مومن نازل گردد و
 خدا و اعدا و الهام نماید البته آن بلا را در زائل میشود و هر بلائی که بر مومن نازل شود
 و توفیق دعا نیابد و ترک کند البته آن بلا بطول می انجامد پس پیش از آنکه بدعا و تضرع بگوید
 خداوند عالمان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که دو انگشت بیارایان خود را بجهت
 دفع کنید انواع بلا را بدعا و حفظ کنید با الهامی خود را بدان زکوة بدستیکه هیچ سرخی
 بدام نمی افتد مگر آنکه تسبیح خود را ترک کند و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که قطع کنید
 سوره های بلا را از خود بدعا شش از آنکه بلا نازل گردد و بحق آنخدائی که دانه را بشکافت
 در انواع گیاه از آن بیرون آورده و خلأئق را خلق فرمود که بلائی بسوی مومن نرسد تیری آید
 از سبب که از بلائی کوه بیابین آید و از دیدن اسپان تند و هیچ نعمت و طراوت عیش
 از بندگان بر طرف نمیشود مگر بگنایان ایشان و اگر استقبال کند بلا را بدعا و تضرع و نیت
 و توبه بر ایشان نازل نخواهد شد و اگر وقتیکه بلا نازل شود و نعمت از ایشان بزل گردد

بخدا نیاورد و تضرع نمایند بابتیهای درست و سستی نوزندند در عبادت و بندگی و ترک گناه نکنند
 البته خدا هر ناسدسی را برای ایشان با صلاح می آورد و هر نعمتی را که از ایشان سلب نموده باین
 بر میگردد اندر حضرت صادق فرمود که سکه چیرست که با آنها هیچ ضرر نمیکند دعا کردن و زیارت گامایا
 و شد تمام استغفار کردن بعد از گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که
 حق تعالی روزی پیاپی مردمان را از جای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشند زیرا که
 بنده هرگاه نداند که روزش از که می رسد و عا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که را
 چهار چیز عطا فرماید او را از چهار چیز محروم نمیکرد اندم هر که او عطا دادند از اجابت محروم
 نمیسازند و هر که استغفار کردن کرامت کردند و توبه اش را قبل میفرمایند هر که اشک عطا
 کرد و نیتش را زیاد میکنند هر که اصدادند از اجر و ثواب محروم نمیکرد اندم و در توحید
 بجهل از شر الط و آب دعاست بدانکه چون دعا مکالمه و سخن گفتن و عرض کنیز کرد نیست
 بحضرت قاضی الحاجات باید که آدمی معنی دعا را بداند و فسیده و با حضور قلب عا کند و الا
 آدابی که در حاجت طلبیدن از مخلوقات که در عجز و ناتوانی شل شوند رعایت بنمایند و باین
 را در حاجت طلبیدن از خداوند عظیم الشان که خالق و رازق و مالک جمیع امور است
 رعایت کند و ظاهر است که اگر کسی حاجتی بخلوقی عرض کند البته چند چیز را رعایت میکند
 اول آنکه بداند چه میگوید و اگر از روی مستی و خجری حرنی گوید یا بزرگ و دلش از آنچه
 میگوید خبر نداشته باشد اگر سیاحتش نکند پس سخن نیز اعتنا ننهد که در پس و هنگام مناجات
 با خداوند خود باید که دلش خبر داشته باشد از آنچه بر زبانش جاری میشود از روی
 جد و جهد و اهتمام طلب نماید و بجا حجت خود بی اعتنا نباشد چنانچه از حضرت امیر المومنین^ع
 منتقلست که حق تعالی قبول نمیفرماید دعای را که از دل غافل صادر شود و فرمود که چون

برای شیت خود دعا کنید چنین کنید که دل شما غافل باشد از آن و خبر نداشته باشد و لیکن باید
 که چند وسیع کند از برای او در دعا حضرت صادق علیه السلام فرمود که خداستجاب نمیکند دعا
 را که بادل سخت و صاحب قساوت دعا کنند و در حدیث دیگر فرمود که خداستجاب نمیکند دعا
 را که بادل فراموش کار غافل کند پس گاه دعا کنید دل خود را با خدا دارید پس یقین کنید
 که دعا شماستجاب است و دوم آنکه کسی را که شخصی برای دفع شدائد باده پناه میبرد البته پیوسته
 ملازم است او میکنند و در غیر حال شدت باده پناه میبرد تا در هنگام شدت و بلائی که در و دارد و
 آن داشته باشد که پناه ببرد و همچنین باید که در درگاه خالق و درجات نعمت دعا و تضرع
 کند و خدا را بسبب و نور نعمت فراموش نکند تا در حال شدت و سختیها که پناه ببرد در حاجت
 برود و می بر آید و به شود یا اینکه هیچ آئی نیست که بنده را صد هزار گونه احتیاج در امور دنیا
 و آخرت بجناب مقدس ایزدی نباشد چنانچه تسبیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقولست که کسیکه پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون بلا نازل شود دعاایش استجاب است
 و ملائکه گویند که این صد آشناییست و دعای او را از آسمان منع نمیکند و کسیکه پیش از نزول
 بلائی ترسد پیش از نزول آن بلا دعا کند برای دفع آن بلا خدا آن بلا را هرگز باده ننماید و
 حدیث دیگر فرمود که کسیکه خواهد که دعای او در شدت استجاب شود باید که در هنگام رخا
 و نعمت دعا بسیار بکند بر این مضنون عادت بسیار است مسموم آنکه کسیکه مخلوقی حاجتی دارد و
 چیزی را بیکه او را که است دارد و حاجت را بنماید تا چون حاجتی از او بخواهد بر آورده شود و همچنین در
 درگاه خدا هر که عبادت و بندگی و اطاعت الهی بیشتر کرد و عادت دعا و حاجت نزدیک
 تر است چنانچه جناب مقدس نبوی در این حدیث فرموده اند که دعای پخیل صالح از باب
 تیر انداختن از کمان بی ناله است و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بهترین

دعا آنست که خدا شود از سینه پاکیزه از عیبها و صفات ذمیره و عمل پرستگار و در مناجات
 سبب حاجت و با خلاصه در اعمال خلاصی از عقاب حاصل میشود پس هرگاه که فرج و خوف شما بسیار شود
 پناه بخدا و باز خود برید و سید معتبر منقول است که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که
 حق تعالی میفرماید که دعا کنید تا دعای شما را مستجاب گردانم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود حضرت
 فرمودند که دعای شما برای این مستجاب نمیشود که دعا نمیکند به پیمانهای که حق تعالی از شما گرفته است
 در عمل نموده به او امر و ترک نمودن مناجاتی و حق تعالی میفرماید که دعا کنید بعد و پیمان من تا وفا نه
 بعد و پیمان شما و الله که اگر شما وفا کنید از برای خدا خدای خود وفا میکنید از برای شما و از خوف بجا
 منقول است که حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمود که حق تعالی وحی نمود بحضرت عیسی که بگو بگروه
 بنی اسرائیل که داخل خانه از خانه ای میشوند مگر یاد الهی ظاهر و پاک و دیده های خاشع و دستها
 پاکیزه از کثافت حرام و شبیه بگو بایشان که بدانید که از هیچ یک از شما دعای مستجاب نمیشود هرگاه
 منظره کسی بر او باشد و مال کسی نظلم و روزه او باشد و در ابواب سابقه گذشت حدیثی که هرگاه که
 خواهد و عایش مستجاب شود باید که کسبش را حلال کند و این امر بسی ظاهر است که هر چند آدمی را قرب
 زیاده میشود و عایش بقبول نزدیکتر است چنانچه نزد بادشاهان ظاهر هر که قربش بیشتر است
 حاجتش بر او تر است و ایضا چنانچه سابق تحقیق کردیم هر چند مناسبت میان فاعل و مفعول بیشتر
 میشود قابلیت استفاضه زیاده میشود و مانعی که از فیض هست از طرف قابل است هر چند قابل
 کاملتر میشود مانع کمتر میشود و قابلیت رحمت زیاده میشود و فیض بیشتر فائض میشود و چنانچه
 آنکه از شرائط استجاب دعا کمال معرفت آن خداوند است که اندوخت می طلبد و مساقا
 سجده اشاره کردیم که هر کس خدا را بقدری از معرفت شناخته و در خور آن معرفت از و
 فیض میرسد از خداوند شناخته خود سوال میکند پس هر قدر که در مراتب قدرت و رحمت

و کرم و عظمت و جلال و سایر صفات کمال تمام نزد کامل و شایسته تاثیرات آن صفات با ذریه و کمال
میگردد و با این معنی اشاره دارد و نیز میث که با سائید بسیار است که من نزد گمان نیکوئی بنده
خودم که بمن دارد و هر قدر که گمان او بمن نیکوتر است من با نیکوتر معاشرت میکنم و بسبب محبت
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که جماعتی سوال نمودند که چه علت دارد که با دعا
میکنیم و دعا مستجاب نمیشود و حضرت فرمودند که زیرا که شما کسی را دعای میکنید که او را نمی شناسید
و از حضرت صادق منقول است که چون دعا کنی گمان کن که حاجت تو در خانه تو است و در
حدیث دیگر فرموده که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر حاجت که سوال نماید با دعا عطا نماید باید که از
همگی مردم یا یوس و ذنا امید باشد و امید از قهر خدا نداشته باشد پس چون خدا این حالت را
از دل او یا بدین چه سوال کند با دعا عطا میفرماید و این معنی در باب سوال از مخلوقین هم ظاهر است که هر که
عظمت بادشاهی را بیشتر میداند و وسعت ملک و خزانه و کرم او را بیشتر میداند و توقع عطا از او
زیاده دارد و بادشاه نیز در خود متوقع و شناسائی او با دعا میکند و درین باب سخن بسیار است
و این رساله گنجایش تفصیل آن ندارد و آنچه آنکه از شرائط استجابت مبالغه و اسحاح در دعا و اسحاح
نزد مخلوقین باعتبار آنکه حوصله و قلت کرم ایشان است و استحقاق دوست میدارد و بسبب وسعت لطف
و رحمت تا امتناهی که نزد او در سوال مبالغه و اسحاح نمایند چنانچه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است و الله که اسحاح نمی نماید بنده مومن نزد خدا یتقائی در حاجت خود مگر اینکه حق تعالی
حاجت او را بداند و کند و برمی آرد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که حق تعالی مکرره و در دشمن
میدارد اسحاح کردن مردم را بمر یکدیگر در سوال و از برای خود این را پسندیده و در دوست
میدارد که از او سوال نمایند و از آنچه نزد او است طلب نمایند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرموده که حق تعالی رحم کند بنده را که طلب نماید از حق تعالی که حاجتی را پس اسحاح نماید و در دعا

خواه استجاب شود و دعای او نخواند نشود و حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام فرمود
 که بنده چون دعا میکند حق تعالی پیوسته در مقام سجده و در حاجت او است مدام که استجبال
 نکند و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی مراد بندگان خود را میداند و نیگامی که او را دعا میکنند
 ولیکن دست میدارد که حاجتهای خود را بیان نکند و ذکر نکند نزد او ششم آنکه از ادب
 مخفی گردانیدن دعاست زیرا که گریمان مخفی حاجت را طلبیدن و دست میدارد دعا بپایان
 با خلاص تر داند و یاد و در ترست چنانچه از حضرت عیسی بن موسی رضا منقولست که یکدعای کم
 مخفی بجای آوری بهتر است از هفتاد دعا که اظهار نمائی و علانیه بجا آوری و اگر حاجت
 عظیمی داشته باشد استعانت بدها مومنان بخوید و در جمیع ایشان دعا کن نیز خوب است
 و اگر منظور ناچیز و آسین خود و حقیر مقرر من دعا خود باشد و از ریا آیین باشد در جمیع دعا
 کردن بهتر است و برکات انعام مومنان و اجتماعات ایشان بسیار است و خود را در میان
 رحمتهای عا که بر ایشان نازل میشود داخل گردانیدن و فوز عظیم است چنانچه از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که چهل نفر که جمع شوند و دعا کنند البته دعای ایشان استجاب است
 و اگر چهل نفر به هم نرسیده چهار نفر که هر یک ده مرتبه خدا را در حاجتی بخوانند البته حق تعالی
 دعای ایشان را استجاب میکند و اگر چهار نفر نباشند و یک نفر خدا را چهل مرتبه در حاجتی بخواند
 البته خداوند عزیز جبار دعایش را استجاب میکند و اندوه حدیث دیگر فرموده که چهار نفر جمع
 نمیشوند برای دعا مگر اینکه وقتی که متفرق میشوند دعای ایشان استجاب شده است و فرمود
 که پدر مرا حاجتی را میدادند و من دعا میفرمودم و دعا میکرد و ایشان آمین
 میگفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا خواننده و آمین کننده در ثواب بشمار یک نفر است و اینک
 رعایت نمودن او قانیست که مظنة استجاب دعاست زیرا که حق تعالی بعضی از زمانها

و کما نهارا در استیجابت فیصل گردانیده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام نقل است که طلب کنید
 و عار و در چهار ساعت نزد وزیرین باد ما و گردیدن سایا یعنی اول شین و نزد آمدن باران
 و نزد ریختن اول قطره از خرن مونی که شنید شود بر زمین بدرستیکه در آسما نرا درین اوقات
 میکشاند و در حدیث دیگر فرمود که و عار در چهار محل مستجاب است در نماز و ترو بعد از نماز صبح و بعد
 از ظهر و بعد از نماز شام و حضرت امیر المومنین فرمود که غنیمت شمارید و عار و در چهار وقت نزد
 خواندن قرآن و نزد افان و نزد آمدن باران و نزد طاقات کردن و وصف برای شهادت
 دانه حضرت رسول صلعم نقل است که بهترین وقتها که خداوند را بنحوا نید مسخر است و نقل است که چون
 حضرت صادق علیه السلام اراده طلب حاجتی داشتند نزد دال شمس طلب مینمودند و چون
 و چون این اراده مینمودند اول چیزی تصدق میکردند و خود را بهیوی خوشبو میکردند
 و مسجد میرفتند و حاجت خود را مطلبیدند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که حق تقاضا
 از بندگان خود و دست میدارد هر بنده را که بسیار دعا کند پس بر شما باد بدعا کردن و سحر طلسم
 آفتاب بدرستیکه این ساعت است که در آسما ن کشوده میشود و روزیها قسمت میشود
 و حاجتها می عظیم برآورده میشود و حضرت صادق علیه السلام فرمودند که در شب ساعتی است
 که هر که توفیق یابد که در آن ساعت نماز کند و خدا را بنحوا نند البته و عایش مستجاب میشود
 و هر شبی که باشد و آن بعد از نصف شب است تا بقدر سده شب بگذرد و در حدیث دیگر
 فرمود که سده وقت است که حاجت بنده از خدا محجوب نمیشود بعد از نماز و حب و نزد آمدن
 باران و نزد ظاهر شدن معجزه از چیتهای خدا در زمین و حضرت امیر المومنین علیه السلام
 فرمود که کسی را که بسوی پروردگار خود حاجتی باشد و در سده ساعت طلب نماید و در سده
 در روز جمعه و ساعتی که زوال شمس میشود که در آن وقت بادهای رحمت میوزد و در آن

آسمان گشوده میشود و رحمت الهی نازل میشود و خردس باو از می آید و یک ساعت در آخر شب
 نزد یک طلوع صبح بدرستی که در سجود و رکعت می کنند از جانب حق تعالی اینکه آیا کسی هست که در وقت
 نوبت کند تا به باش را قبول کنیم آیا کسی هست که سوال کند و بگوید عطا کنیم آیا کسی هست که طلب آمرزش
 گنا مان کند تا گنا مانش بیامرزیم آیا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند تا حاجش را برآوریم
 پس اجابت نماید در آنوقت داعی خدا را و طلب نماید و زری را در مابین طلوع تا طلوع آفتاب
 که آن دخیله است و در زری از سفر تا کردن برای تجارت و آن ساعتیست که خدا قسمت کرده
 و در میانندگان خود میفرماید و فرمود که در نامی آسمان را برای شما میکشاید و پنج وقت نزد آمدن
 باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و نزد خواندن قرآن و نزد زوال آفتاب و نزد
 طلوع صبح و حضرت صادق علیه السلام فرمود که ساعتی که در آن ساعت دعا مستجاب میشود در روز
 جمعه و قیامت که امام از خطبه فارغ شود تا وقتیکه مردم نماز بخیزند و ساعت دیگر آخر روز جمعه است
 تا فردا و وقت آفتاب و در حدیث دیگر فرمود که ساعت استجاب اول زوال است و از حضرت
 امام زین العابدین علیه السلام منقول است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها فرمود که از حضرت
 رسول صلوات الله علیه شنیدم که میفرموده که در روز جمعه ساعتی هست که هر مسلمانی که در آن ساعت از
 خدا چیزی طلب نماید البته باو عطا فرماید گفتم یا رسول الله که ام ساعت فرمود که نصف قرص
 آفتاب فرود و پس حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود که حضرت فاطمه العظام
 خود میفرموده که بر در بلندی و چون منی که نصف قرص آفتاب غروب کرد مرا اعلام کن که
 من دعا کنم پس ندا می معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که بر در باد
 بدعا کردن در وقتیکه در سجود باشی که بنده در سجودانه جمیع احوال بخداوند خود نذر و بگوید
 هشتم آنکه از شر الطود آداب تضرع و زیادتی مذلت و شکستگی است چنانچه از حضرت صادق

مشهور است که هرگاه شمار ارتقا بمیرسد و عاقلانند که دل را رقت حاصل میشود و مگر و قشنگ از برای
 خدا خالص گردد و در توحید خدا شود و آن علامت استجاب است و در حدیث دیگر فرمود که چون بدن
 تو لقبشهریه آید و بیزد و چشمانت گردان شود پس مرد عاقلانند که رست الهی متوجه تو گردید
 و نهنگام اجابت است و در حدیث دیگر فرمود که اگر از امری خائف باشی یا حاجتی بخدا داشته
 باشی پس اول خدا را بزرگ و عظمت یاد کن و بر او ثنا کن چنانکه او سزاوار است و صلوة بر محمد
 و آل محمد بفرست و حاجت خود را بطلب خود را بگریه بدار و سعی کن که گریه کنی اگر چه بمقدار هر گسی است
 بدستیکه پدرم فرمود که نزد بیکترین حالات بنده بخدا و نهنگامی است که در سجده باشد و گریان
 باشد و تضرعاتی که بدست میباشد در حالت دعا موافق احادیث معتبره است که اگر نهنگام
 رنجست و رجا باشد کف دست را بسوی آسمان کنی چنانچه دست پیش کسی میداری که چیزی
 بدستت دهد اگر حالت خوف و بیم باشد پشت و ستار را با آسمان میداری یعنی من از اعمال خود
 ناامید شده ام و از کثرت بدی اعمال روی طلب از تو ندارم و در حالت تضرع گشت سبابه
 راست را بجانب راست چپ حرکت میدی که نمیدانم که از اصحاب پیغمبر یا از اصحاب شمال مانده
 فیکو کارانم نزد تو یا از بدکاران و در نهنگام متقبل و انقطاع انگشت سبابه و چپ بلند
 میکنی دست میکنی مانند کسی که با برام چیزی از کسی طلبد یا اشاره بآنست که نمیدانم که مرا
 بلند خواهی کرد یا نیست خواهی گذاشت و در نهنگامیکه گریه بسیار شود و اسباب علامات
 اجابت ظهور گردد و دستهار از جانب سر خود بلند میکنی یا از پیش روی خود پیش میری که گویا
 حاجتم را داده اند و دست فزان میکنم که بگیرم ای عزیز بین که حق تعالی با آن تشریف جلال و
 عظمت و استغنا و بی نیازی با گدایان خوان احسانش چه نحو سلوک کرده و ایشانرا از خست
 چه ستا خیمه داده با آن رفعت شان خود را چه نزدیک گردانیده و باین وسائل نندگانرا

باشندانی خود خوانده و بنندگان با نهایت احتیاج و سستی بپشتنیا نه با پروردگار خود و سرگرد
 مینمایند و روزی چنین خداوند نکرمی که پیوسته خوان حسانش را برای نیکو کار و بدکار کشید
 و میگردد اندر و در بجا جز آن و لیکن ممکن است بیند از رحمتی خدا خود را محروم میگردد و نند
 انهم هرگاه کسی را که حاجتی بدرگاه بزرگ باشد اول بسیار دلان و در بانان درگاه او را
 از خود و خوشنود میگردد و اندک دخول مجلس با و شاه او را باسانی حاصل شود و حاجتش برآورده
 بشود و در بانان درگاه مالک الملوک فقر او مساکین اند باید که پیش از طلب حاجت
 تقدیر کند تا حاجتش برآورده شود و چنانچه از حضرت صادق منقولست که فرمود
 که هرگاه احدی از شما بیمار شود طبیب را میطلبد با او چیزی میدهد و اگر حاجتی با و شاهی از
 درش بر بانان میدهد پس اگر حاجتی بخدا داشته باشد باید که تقدیر کند خواه کم و خواه زیاد
 و هم آنکه اگر کسی حاجتی درگاه است که در درگاه کربان حاجت دیگران را رسید حاجت
 خود میکند یا نیکه ما اول حاجت دیگران را مقدم میدارد که آن کرم را غرض آید که او تمام
 ایشان دیگران زیاده از خود دارد و این معنی موجب زیادتى روایى حاجت او است
 یا اینکه آن حاجتی که خود دارد برای دیگر میطلبد تا کرم بداند که با وجود احتیاج خود آن حاجت
 را برای دیگران میطلبد پس آن حاجت را برای او نیز بر وجه اکل رو کند یا آنکه در هنگام
 حاجت خود حسن دیگران را بخود شریک میکند و این معنی نیز غرض آینه طبع کرمست که آدمی
 همین دله فکر خود نباشد و دیگران را در وقتیکه احسانی با و میرسد فراموش کند چنانچه حقیقتاً
 در سوره فاححه چنین تعلیم بنندگان فرموده است که در عرض عبادت و طلب استعانت
 دیگران را بخود شریک کند و حضرت رسول فرمود که چون یکی از شما دعا کند ما را تمام کند
 و مخصوص خود نگرداند که ما با استیانت نزد دیگر میسر شود و پسند معتبر از حضرت صادق

است که هر که چهل مؤمن را مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند پس از برای خود دعا کند
 و دعا مستجاب میگردد و از حضرت رسول صلعم منقولست که هیچ دعا نکرده و در مستجاب نمیشود از دعا
 غائبی و حضرت امام محمد باقر فرمود که نزدیکترین دعا با بابت دعا مؤمن است که از برای
 برادر مؤمن خود کند غائبانه پس بلکه موکل است بدعای او که میگردد آمین و از برای او
 خدا و برابر برانچه برای برادر خود دعا کردی عطا میفرماید و حضرت صادق فرمود که دعا
 از برای برادر مؤمن خود غائبانه کردن باعث زیادتى روزى میشود و بلا ناراضی میکند
 و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر مؤمنی که برای مؤمنین و مؤمنات دعا کند خدا بصدقه
 سونی که گذشته است و خواهد آمد از اول تا آخر دنیا بمشال آنچه برای ایشان دعا کرده است
 پادشاهی گرداند و بدستگیرنده را در قیامت اگر کند که بجزیم بنیاد کند او را کشند و در انحال مؤمنان منوات
 گویند که پدر در کار این بنده در دنیا برای ما دعا میکرد و در اشفاعت ده در حق او
 پس خدا ایشانرا شفیع او کند و بشفاعت ایشان نجات یابد و از ابراهیم بن هاشم منقولست
 که گفت عبداللہ بن جندب را در عرفات دیدم که بچکس توقف را اند و بنده بجا نیاید و در پیوسته
 دست را با آسمان بلند کرده بود و آب دیده بر روی طرف رویش جاری بود و بچسبی که بهرگز
 میرنجست و چون مردم از توقف فارغ شدند و برگشتند باو گفتم که هرگز و قوسه بخونی و قوسه
 ننندیده ام گفت و اللہ کہ دعا کرده ام مگر از برای برادران مؤمن خود زیرا کہ از حضرت
 امام موسی کاظم علیه السلام شنیدم کہ میفرمود کہ هر که برای برادر مؤمن خود دعا کند و دعا
 از عرش او نماند اکتند کہ از برای او صد هزار برابر آنچه از برای او دعا کردی
 و بخداستم کہ صد هزار برابر محقق مضمون ترا ترک کنم برای سیکه که ندانم کہ مستجاب میشود یا نه
 از حضرت علی بن الحسین منقولست کہ هر گاه ملائکہ میشوند کہ مؤمنی برای برادر مؤمن خود

دعا میکند ثوابت یا اورا بپسلی یاد میکند یا میگوید که نیکو برادری هستی تو از برای برادر خود دعا
 خیز از برای او میکنی و او از تو غائب است و او را بپسلی یا میکنی حق تعالی بتو عطا فرموده برادر
 آنچه از برای او دعا کردی و بر تو ثنا گفت و برادر بر آنچه تو بر برادر خود ثنا گفتی و تراست فضل
 و زیادتى بر او و اگر بشنود که برادر خود را ببندی یا میکند و برادر نفرین میکند یا میگوید
 بد برادرى هستى برای برادر خود باز ایست از بدگونی و نفرین او ای آیا کسی که خدا گناهان
 و عیبهای ترا پوشیده است و متوجه احوال خود نشود و بیبوی خود نظر کند و خدا را شکر کند که
 عیبهای ترا پوشیده است و بداند که خدا بنده خود را به اندوه میشناسد و از حضرت صادق ع
 منقولست که چون ظلمی بر کسی واقع شود و او نفرین کند بر کسی که بر او ظلم کرده است تحقیق
 میفرماید که شخصی دیگر هست که گمان میکند که تو بر او ظلم کرده و ترا نفرین میکند اگر میخواهی
 نفرین تو را و او را هر دو توباب گردانم و اگر میخواهی هر دو را تاخیر کنم تا عفو و رحمت من
 هر دو را فرا گیرد یا نه هم آنکه از جمله آداب دعا آنست که خدا را پیش از طلبیدن حاجت
 بزرگوارى و عظمت و خود و کرم ستایش کند و نعمتهای او را بر خود و بر دیگران یاد
 و او را بر آن نعمت شکر کند چنانچه اگر کسی نزد بزرگ می رود که مطلبی عرض کند از آداب
 نیست که ابتدا شروع بطلب کند بلکه آداب آنست که پیش از مطلب امر استتایش
 در خود بزرگوارى او بکند و حق تعالی در سوره که میمیه حمد این آداب را تعلیم فرموده است
 که پیش از عرض حاجت حمد و ثنا فرمود و خود را بر حمد و رحمت و سایر صفات
 لطف و رحمت ستایش فرمود بعد از آن عبادت را بوسیله امام اسی حاجت عرض کرده
 زیرا که حاجت طلبانرا از معافی در خود توانائی خود گذر بمانیدن مناسب است و بعد از آن
 طلب حاجت و هدایت را تعلیم فرموده ایضا حمد آتی بر نعمتهای خود نمودن موافق

و عده الهی موجب بزرگداشت است و حسن طبیعت که تو خداوندی که پیوسته احسان کرده اگر اکنون
 نیز احسان نمائی بعین نیست و نعمتهای خدا را بر دیگران یاد کردن و حسن طبیعت که چون بهر
 عالم احسان کرده سزاوارست که بس نیز احسان کنی چنانچه شخصی نزد بزرگی میرود و قصد
 یا شری را بر او میخواند و گرمهای او را یاد میکند که بر او نیز گرم کند و مانند او در دست است
 که بهترین دعاها حمد الله است و ایضا چون گناهان آدمی موجب مجرمی از خیرات و سعادت است
 پیش از دعا استغفار از گناهان باید کرد تا موجب دفع موانع شود و بعد از دعا و توبه
 بجناب مقتدر عزیزی حاصل شود که بخشش بزرودی برآورده شود و بر این مضامین حاجت
 بسیار است چنانچه منقول است که مفضل بن جهمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که دعا
 جامعی تعلیم من فرما حضرت فرمود که حمد الهی کن که چون حمد الهی کردی هر که نماز میکند برای تو
 دعا میکند بگوید یا سميع الله من حمد الله یعنی خداستجاب کرده دعای حمد کنندگان خود را
 و در حدیث دیگر فرموده که هرگاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجت سوال نماید از
 حاجتهای دنیا و آخرت باید که آید آنگاه بنام خداوند عالمان و صلوات بر محمد و آل محمد
 بعد از آن حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیگر فرمود که اول خدا را بصفات کمال صبح
 کن پس ثنا کن و او را بر نعمتها تشکر کن پس اقرار بگناهان خود کن بعد از آن سوال کن و آنست
 که هیچ بنده از گناهان بدتر نیست و دومی آید مگر باقر از گناهان خود و در حدیث دیگر فرموده
 که هرگاه حاجتی داشته باشی حمد و ثنای پروردگار خود بگو بگو بگو بگو بگو کسی حاجتی از باب شفا
 طلب بینماید از برای او مثنیا میکند از ستایش بهترین بخشنانی را که بر آن قدرت دارد
 که او را بآن سخن بستاند و فرمود که بدستیکه شخصی داخل مسجد حضرت رسول شود و در آن
 نماز کرده و از خدا حاجت سوال کرده حضرت فرمود که این بنده را تعجیل کن و بخداوند خود

و دیگری آنکه در رکعت نماز گذارد و بعد از آن خدا را ثنا گفت و صلوة بر پیغمبر فرستاد حضرت
 فرمود که حاجت خود را بطلب که خدا عطا فرماید و از سهم از شر الظلمه عاصوات فرستادن
 بر محمد و آل محمد است زیرا که اگر کسی حاجت ببرد گاه بادشاهی دارد و مناسب است که تحفه برای مقربان
 بادشاه بفرستد یا ایشان شفیع او باشند و اگر ایشان هم شفاعت نکنند چون آن بادشاه
 مطلع میشود که یا ایشان تحفه داد و مقربان او را نوازش فرمود و او را خوش می آید و عاشر
 راه و میکند و ایضا کسیکه محبوب بزرگوار است نزد آن بزرگوار مدح او کردن و از برای او
 مطلب طلبیدن هر چند محتاج آن طلب نباشند آن محبوب آن بزرگوار را خوش می آید که محبوب او را
 ستایش میکند و باین اسباب صلوة موجب قبول دعا میگردد و ذکره لطیف کاملی در این باب
 در بیان شفاعت گبری گذشت تفصیل این سخن را در شرح صحیفه کامله بیان کرده ایم و بسند
 معتبر از حضرت صادق منقول است که دعا محبوب است از آسمان و مستجاب نمیشود تا صلوات
 بر محمد و آل محمد بفرستد و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا کند و پیغمبر را یاد نکند دعا بر بالایی
 سرش ایستاد و بال میزند و چون صلوات فرستاد بالا میرود و در حدیث دیگر فرمود که هر کس
 بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و بعد از آن حاجت خود را
 بطلبد پس دعا خود را ختم کند صلوات بر محمد و آل محمد بدستیکه خدا کریم تر است از نیک
 و طرفه دعا را قبول فرماید و میانه را رد کند زیرا که صلوات بر محمد و آل او البته مقبول
 و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر مذکور شود بسیار بر او صلوات فرستد که هر یک یک
 صلوات بر آن حضرت بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات بفرستد و هزار صفت از ملائکه
 و بیچ خلق نمازد که اینک بر او صلوات فرستد بسبب صلوات خدا و ملائکه بر او پس یکصد و پنجاه
 رحمتی رغبت نماید و جا بل و غافلست و خدا و رسول و الهیت از دنیا را ند و حضرت

رسول صلی الله علیه و آله فرمود که صلوات بر من و آل است من لفاق را بر طرف میکند و بر و است دیگر
 فرمود که صدای خود را بلند کنید صلوات بر من که لفاق را از آل من گیرد و اندوختند معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه بگوید یا رب صل علی محمد و آل محمد خدا
 او بر آورد و شود کسی حاجت از حاجتهای دنیا باشد و بر و است دیگر فرمود که هیچ عملی در
 میزان اعمال سنگین تر از صلوات بر محمد و آل او نیست بدو سستی که شخص را در قیامت اعمالش را
 بمیزان میگذارند سبکی آید حضرت رسول صلی الله علیه و آله صلوات بر خود و بر میزان او میگذرانند
 و سنگین میشود و بر اعمال بدش زیادهای میکند و بسند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام
 بصباح بن سبا فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که خدا بسبب آن روی ترا از آتش چشم
 نگاهدارد گفت بیا فرمود که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل
 محمد تا خدا روی ترا از گرمی جهنم نگاهدارد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقول است که هر که در روز جمعه صد مرتبه بر من صلوات بفرستد قطعاً شفقت خدا او را
 بر آورد و کسی حاجت در دنیا و کسی حاجت در آخرت و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقول است که چون شب جمعه میشود نازل میشوند از آسمان ملائکه بعد از نازل شدن آنها
 بعد از مورچگان و قملهای طلا و لودهای لقوه در دست دارند و نمی نویسند تا روز
 شنبه علی را بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد پس در این شب روز بسیار صلوات بفرستید
 و فرمود که سنت است که هر روز جمعه بر محمد و آل محمد هزار مرتبه صلوات بفرستید و در
 روزهای دیگر صد مرتبه و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هیچ عملی در روز جمعه بهتر
 نیست از صلوات بر محمد و آل محمد و بسند دیگر منقول است که هر که بعد از نماز عصر در روز
 جمعه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد اوصیاء المرصین بافضل صلواتک و بارک الله علیه و آله

بافضل بیکانک والسلام علیهم وعلیٰ آله ورحمة الله وبرکاته حق تعالی صد هزار مرتبه در نماز عیش و شربت
 نمایند و صد هزار گناه پیش از خود فریاد صد هزار حاجتش را بر آورده و صد هزار درجه برای او بپوشد و بپوشد
 و دیگر که اگر گفت مرتبه بخواند خدا بدهد که بنده حسیله با و عطا فرماید و عیش در آن روز مقبول گردد و در پیش
 در قیامت مبعوث شود و در میان دو شمشیر نوری ساطع باشد و در بعضی احادیث این زیاده است
 که والسلام علیهم وعلیٰ آله ورحمة الله وبرکاته و احسان هم و رحمة الله وبرکاته و دیگر
 را که بخواند خوب است و حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که هر که تا در نباشد بر چیزیکه کفاره
 گناهان خود را بدین صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستد که گناهانش را در هم میشکند
 و حضرت امام علی نقی علیه السلام فرمود که حق تعالی ابراهیم را طویل خود گردانید برای آنکه
 صلوات بر محمد و آل محمد بسیار میفرستاد و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که هر که
 باین نحو بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد که صلوات الله و صلوات منکله و بنبیاله و سلمه
 جمیع خلقه علی محمد و آل محمد و السلام علیهم وعلیٰ آله ورحمة الله وبرکاته
 از گناهان پاک شود مانند روزی که از مادر متولد شده بود و است از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام بسندهای معتبر منقول است که چون عطسه کنید بگوئید الحمد لله رب العالمین
 و صلی الله علی محمد و اهل بیته بسند معتبر دیگر منقول است که کسی که صدای عطسه را
 بشنود حمد الهی و صلوات بر پیغمبر و آل بیت او بفرستد هرگز بدرد دندان و درد چشم
 مبتلا نشود و بسندهای معتبر بسیار از حضرت رسول منقول است که فرمود که صلوات
 فرستید بر من و آل من و هر که صلوات بفرستد بر من و آل من بوی بهشت را بشنود
 یا آنکه بوی بهشت از پانصد ساله راه شنیده میشود و بسند معتبر از آنحضرت منقول است
 که حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمود که ایشارت میدهم ترا که جبرئیل مرا خبر داد که کسی که

از است من صلوات بر من نفرستد و بعد از آن بر آن من نفرستد و برای آسمان برای او
کشاده میشود و ملائکه هفتاد و صلوات بر او میفرستند و اگر گناه کار باشد گناهانش سیریزد
چنانچه برگ از درختان سیریزد و حق تعالی میفرماید که لیتیک ای بنده من و سبحانک شریفا
اجابت کردم و درود اعانت تو میدنایم و بجای آنکه میفرماید که ای ملائکه من شما هفتاد و صلوات بر او
فرستادید من هفتاد و صلوات بر او میفرستم و اگر بر من صلوات فرستد و بر طبیعت من صلوات
نفرستد میان صلوات او و آسمان هفتاد و حجاب بهم میرسد و حق تعالی فرماید که لا لیتیک و لا سجد
اجابت تو نمیکند و تو را از دعا عانت نمی نمایم ای ملائکه من دعای او را با لایسار دیگر اینکه با پیغمبر
من عترت او را ملحق گردانم پس دعا او پیوسته در حجابست تا ملحق گردانم از زمین طبیعت او
و ظاهر احادیث معتبره آنست که هر وقت که نام مبارک آنحضرت مذکور شود و صلوات بر او برآید
اطهار او فرستادن واجبست و در احادیث معتبره وارد است که گفت کسی که من نزد او مذکور
شوم و صلوات بر من نفرستد که گناهانش آمرزیده نشود پس او دوست از رحمت الهی
و در حدیث دیگر فرمود که بنجل و بدترین نجیلان کسیست که من نزد او مذکور شوم و صلوات
بر من نفرستد و در حدیث دیگر فرمود که هر که صلوات را فراموش کند راه بهشت را گم کرده است
و بسند معتبر از مالک جنی منقول است که گفت من گله بدست مبارک حضرت امام جعفر صادق
دارم حضرت گرفتند و بگو کردند و بر دیده خود گذاشتند و بعد از آن فرمودند که هر که گله را
بگیرد و بگو کند بر چشمهایش گذارد و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد هنوز گل را بر
زمین نگذاشته که خدا او را پیام زد و چشم سوم در بیان سجایا شدن بعضی از وعایا بد آنکه
چون حق سبحانه و تعالی و عده فرموده است که دعای بنده گان خود را مستجاب گردانند البته
خلف در و عده الهی نمیشد پس اینکه بعضی از وعایا که اثر استجابش ظاهر نمیشد و بخیر

وجه جواب میتوان گفت وجه اول آنکه چون حق تعالی علیم علیمست کارهای او البته منوط بحکمت
 و مصلحت میباشد پس هر چه که فرموده مشروط بحکمت است یعنی اگر مصلحت شما باشد مستجاب میکنم چنانچه اگر
 کسی گوید که هر که از من چیزی میطلبد عطا میکنم و شخصی نیاید گوید که انعی کشنده بدست من بده
 یا از هر قالی را بده که بخورم و آن سائل ضرر آنها را نداند و دادن با وجوب هلاک گردد و البته عطا
 نکردن در چنین حالی بکرم نیست بلکه عطا کردن جود است و ظاهر است که اکثر آرزوهای مخلوق
 موجب ضرر ایشانست و نمیدانند و از روی جهالت و نادانی سوال مینمایند حضرت امام
 زین العابدین علیه السلام در دعای ماسی طلب حاجت صحیفه کامله با این معنی اشاره فرموده که ای
 خداوند که مبتدلی نیست از حکمت او را وسیله اگر کسی گوید که هرگاه چنین باشد دعا چه فائده دارد
 زیرا که هر چه صلاح دیگران در آنست البته حقتعالی بعمل می آورد و جواب میگوید که ممکنست سبب
 امری بدون دعا مصلحت در عطا ی او نباشد و مصلحت مشروط بدعا باشد پس امور بر سه قسم است
 بعضی آنست که بدون دعا مصلحت در عطا ی آنست آنرا بدون دعا کرامت میفرماید و بعضی آنست که با دعا
 هست که با دعا مصلحت در دادن آن نیست آنرا مطلقاً منع میفرماید و بعضی آنست که با دعا
 مصلحت در عطا آن هست ولی دعا مصلحت نیست چنین امری عطاایش موقوف بدعا است
 و چون آدمی تمیز میان امور عقل خود نمیتواند کرد باید که در جمیع امور محتکمه که عقل خود خوباند
 دعا بکند و اگر حاصل نشود عطاایش موقوف بدعا است و اگر حاصل نشود از دعا عطا ی او
 نشود و بدانند که البته صلاح او در آن چیز نبود که حقتعالی دعاایش را مستجاب نکند و با اگر حاصل
 دعا کردن عباد نیست بهترین عباد و تمام موجب قرب میشود چنانچه حضرت صادق علیه السلام
 فرموده که دعا کن و بگو که آنچه مقدر من است خواهد شد بدو رستیکه دعا عباد آنست و تفصیل
 این کلام بعد ازین انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد وجه دوم آنست که هر چه را بشرط

چند می باشد و مانع چند چیز می باشد که بآن شرائط بعمل نیاید و آن موانع بر طرف نشود و ثمره بر آن
فعل مترتب نمی شود و مثل آنکه مقتضای فرموده که نماز کند تا شمار اربعماء از نماز شرائط هست
که اگر بدین آن شرائط بعمل آورد مقبول نیست پس اگر کسی نماز می خواند بکند نماز کرده است
و مستحق آمرزش نیست همچنین مانعی چند از تأثیر می دارد و چنانچه فرموده اند که نماز موجب قیامت است
اگر کسی نماز کند و جمیع قبايح را بجای آورد و تأثیر آن قبايح موجب عفو و حرمانست مانعست
از تأثیر نماز و در قرب و همچنین اگر طیبی گوید که ریونند مسهل است یعنی اگر شرائطی که مقرر است
نخورد و چیزیکه منافی عمل او باشد بجا نیارد و در سال میکند پس اگر ریونند را بدین معنی که یکی
از شرائط عمل آنست بایک شقال تریاک که منافی عمل آنست نخورد و عمل نکند گنجه طبع جانی
خطا نشده خواهد بود و همچنین دعا و شرائط هست چنانکه سابقا گفتی از تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
و خدا شناسی و عبادت و ترک عاصی و خوردن حلال و تقدیم حمد و ثنا و صلوات و غیر اینها
از شرائط و مانع مانعی که گذشت پس هر یک از اینها که اخلال کند و دعایش مستجاب نشود
مناجات با و عده الهی ندارد چون این معنی و ضمن احادیثی که سابقا در باب شرائط ذکر شد
و بوضوح پیوست بهمین اکتفا می نمایم و چه بسوم آنست که گاه هست که مقتضای دعا را مستجاب
می فرماید و صلیت در تأخیر آن میداند یا برای اینکه در نیوقت با و ضرر میرساند یا میخواهد که او
دعا کند و در مناجات او در مراتب قرب زیاده کرده و اگر بنده دوی حاجت او برآورده
ترک میکند و بآن در حاجات غالیه فائز نمیکرد و بپایان شد که حاجت مومنی را مستجاب گردانند
و بعد از چندین سال با و بدید چنانچه منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند
که آیا میشود که دعای کسی مستجاب شود و در رسانیدن با و تأخیر شود فرمود که بلی است
سال و در حدیث دیگر فرمود که از وقتی که مومنی دعا را در روز و در هر روز و در هر روز

حقیقتی فرمود که دعای شما مستجاب شد تا وقتی که خدا فرعون را پلای کرد و چهل سال گذشت پس بعد از آن
 منقولست که ابن ابی بصیر بخیرت حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که خیرین سالست که از خدا
 حاجتی سوال میکنم و روا نمیشود و از دیر شدن این حاجت در دلم چیزی بهم رسیده حضرت فرمود
 که ای احمد ز غیبار که شیطان از بر خود راه داده که ترا از رحمت خدا نا امید گرداند بدرستی که
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمود که بدرستی که مومن از خدا تعالی حاجتی سوال نمینماید
 و خدا تاخیر نمینماید استجابت او را برای اینکه دوست میدارد روشن شدن او از دعا و تامل و
 زاری او را پس حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که واللّه که آنچه خدا تاخیر میکند و از مومنان
 منع میفرماید و در دنیا و آخرت بدیشان میدهد بهترست از برای ایشان از آنچه در دنیا
 بایشان میدهد بدرستی که حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمودند که سزاوار آنست که
 دعای مومن در هنگام نعمت و در خاتم دعا او باشد و در وقت شدت و بلا نیز
 نباشد که همین که باو عطا کند مست شود و دعا را کم کند پس باید که مومن را هرگز از دعا
 ملال حاصل نشود و بدرستی که دعا را رتبه و منزلت عظیم نزد خدا هست و بر تو باو بصبر کردن
 در بلا و تنگنا و طلب جلال نمودن و صلح رحم کردن و زینهار که بهر از عداوت نمودن
 و معارضه کردن با مردم بدرستی که ما اهل بیت صلح رحم میکنیم با کسی که از ما قطع میکند و همان
 میکنیم با کسی که با ما بدی میکند پس واللّه که درین امر عافیت نیکو شایسته بنمایم و بدانکه صاحب
 نعمت در دنیا اگر سوالی کند باو عطا کنند و دیگر چیزی غیر آن سوال خواهد کرد و نعمت
 الهی در نظر او سهل خواهد شد و چون نعمت الهی بر مسلمانان سیار باشد او را خطر عظیم
 هست بجهت حقوقی که از خدا بر او واجب میشود و بیم آنست که فریفته شود و حقوق
 الهی را ادا ننماید و موجب طغیان او گردد بگوین که اگر سخن تو بگویم اعتماد بگرفته من

خواهی کرد گفت که فدای تو کردم اگر بفرموده تو اعتماد کنم بگفته که اعتماد خواهم کرد و حال آنکه
 تو حجت خدائی بر خلق فرموده پس اعتماد بفرموده خدا بیشتر داشته باش بدستیکه خدا بتو
 وعده کرده یا خدا بفرموده است که چون بندگان از تو سوال نمایند از حال من بگو که من
 بالیشان نزدیکم مستجاب میکنم دعا و ماکنده که مرا بخواند و میفرماید که نا امید نشوید از رحمت
 الهی و میفرماید که خدا وعده میکند شمارا مغفرت عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که اعتماد
 شمار خدا زیاده باشد از اعتماد برویگران و در خاطر خود راه مویس بفرمان گمان نیک
 بخواند خود را گمانان شمارا مزید شود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بسیار
 که حقتعالی دعا شنیده را مستجاب میفرماید تاخیر نماید تا در حق تاء و زیاده و ماکنده و در حدیث
 دیگر فرموده که گاه هست که بنده دعا میکند پس حقتعالی میفرماید بدو ملک که موکلند باو که من
 حاجت او را مستجاب کردم و لیکن بحال باو نرسند تا او دعا کند که من دوست میدارم که
 او را از او را بشنوم و گاه هست که بنده دعا میکند پس حق تعالی میفرماید که نه دعا
 را بپذیرد که من صدق او را دشمن میدارم و در حدیث دیگر فرموده که پیوسته مؤمن باخیر دعا
 نیکوست و امیدوار رحمت حقتعالی است تا دام که استعجال نکند که نا امید بشود و در حدیث دعا
 کند را وی گفت که چگونه استعجال کند فرمود که استعجال نیست که گوید که اینقدر مدت دعا
 کردم و حاجت را نمی بینم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که روزی
 حضرت ابراهیم خلیل الرحمن در کوه بیت المقدس میگشت که چراگاهی برای گوسفندان
 خود پیدا کند ناگاه صد شخصه بگوشش رسید از بی حدارقت دید که شخصه مشغول نماز است
 و طریش و دانه شیرست چون نافع شد حضرت خلیل از او پرسید که اسی بنده خدا از برای
 که نماز میکنی گفت از برای خدا آسمان حضرت ابراهیم پرسید که آیا بغیر از آن کسی از تو نماز

باقی مانده است گفت نه پرسید که خوراک تو از کجا بدست تو می آید گفت در تالستان میوه ایندخت
 را جمع میکنم و در زستان بآن معاش میکنم فرمود منزلت در کجا است اشاره بکوه کرد که در
 برابر بود حضرت ابراهیم فرمود که مرا با خود ببری که مشرب با تو لبس بر من گفت در میان
 راه آب عظیمی هست که نمیتوان گذشت حضرت فرمود که تو چگونه عبور مینمائی گفت
 بر سر کوه آب راه میرودم حضرت فرمود که مرا با خود ببری شاید که خدایم من را کرامت بفرماید
 که بر سر کوه آب راه بروم چنانچه بتو کرامت فرموده پس عابد دست حضرت ابراهیم را گرفت
 و با هم رفتند چون آب رسیدند هر دو بر سر کوه آب روان شدند و گذشتند چون بخانه عابد رسیدند
 حضرت ابراهیم فرمود که کدام روز عظیمی هست عابد گفت که روزی جزا که مظلوم بندگانش از یکدیگر
 میگردد حضرت فرمود که بیا که دست برداریم و خدا را بخوانیم که ما را از شر آن روزی امین گردانند
 عابد گفت که دعای مرا چه کنی و الله که سده سال است که برای طلبی دعا میکنم هنوز مستجاب نیست
 حضرت ابراهیم فرمود که میخواهی که ترا خبر دهم که برای چه دعا ترا حبس کرده اند گفت بلای من
 که حقتعالی چون بنده را دوست میدارد و دعا او را حبس مینماید و در دهر بر بنی آورده تا او را
 بسیار مناجات کند و از جناب مقدس او سؤال نماید و تضرع کند و چون بنده را دشمن میدارد
 و عایش نفوذ و ستیاب میکند یا ناامیدی در دل او می افکند که دیگر دعا نکند بعد از آن فرمود
 که حاجت تو چه چیز بود گفت روزی گله گوسفندی بر من گذشت و پس من گوسفند را دیدم
 گله بود آن پس گوسفند مشکبوی داشت پرسیدم که این گوسفندان از کیست گفت آن
 ابراهیم خلیل الرحمن پس دعا کردم که خداوند اگر ترا در زمین خلیله دوستی هست
 بمن بخا ابراهیم فرمود که خدا دعا ترا استجاب گردانید منم ابراهیم و دست خداوند چنین
 پس حضرت با او معانفت فرمودند چون حضرت پیغمبر بعثت شدند مصافحه مقرر شد و چهارم

آنست که حق سبحانو تعالی بعضی از بندگانش را که حاجتی طلبند و صلاح ایشان در آن نباشد اضعاف
مضعف آن حاجت را در دنیا و آخرت بایشان کرامت میفرماید پس عای ایشان را راه سفر خود و حاجت
ایشان را بر وجه اتم و کامل بدهد که دوست چنانچه اگر کسی از بادشاهی فلسی طلبند و آن بادشاه در عرض
جوایبی یا وعطا کند که صد هزار تومان قیمت آن باشد هیچ عامل نمیکند بیک حاجت او را رد کرده است
بلکه او را بدین میکند که اضعاف آنچنان سال طلبیده یا وعطا فرمود پس در درگاه یا شاه
بادشاهان این گدایان جا بل مساکان نادان مطالب خسیسند و انتظار نظر خود میگردانند
و از حق تعالی سوال میکنند و آن کریم علی الاطلاق نعمتهای بی انتها و رحمتهای بی حد و حصا
در برابر آن عطا میفرماید و قدر آنها را نمیدانند و از عدم حصول آن مطلب خسیس شکایت
مینمایند و آنچه در آخرت بایشان کرامت میفرماید و درجات رفیع و مراتب عالییه است که بنا بر
محدودان حاجات دنیا و ناکامان عرصه سی و فنا گردانیده چنانچه بسند معتبر از حضرت صادق
منقول است که بدستیک گاه هست که بنده در حاجتی خدا را میخواند و حق تعالی میفرماید که اجابت
در عای او تاخیر کنی که من شتاق آورده ام پس چون روز قیامت میشود و حق تعالی
میفرماید که ای بنده من مرا خواندی و در دنیا و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان ثواب را
بعوض برات مقرر ساختم و در فلان حاجت دیگر مرا خواندی و حاجت ترا تاخیر کردم
و فلان ثواب عظیم را بعوض ببرداده ام پس آنم من از بسیاری عطایا و ثوابها که مشاهده
نماید آرزو کند که کاشیکه هیچ دعا من و در دنیا مستجاب نمیشد اما آنچه در دنیا عطا میفرماید
براتب قرب و کمالات نامتناهی است که لازم دعاست ای عمر من بدو آنکه حق تعالی بندگان
نادان را بنوعی از روی عنایت و لطف و مهربانی با طبع جهول ایشان مدارا مینماید
و بدوام و در آن خواهشهای طبع سرکش ایشان از روی حکمت ایشان را بساحت کبریا

خود میکشاید چنانچه با تشبیه بازی را با دشمنی خواهد شکست کند اول باو گوید که بیا که من ترا بر سر
دست خود میگیرم و تشبیه از این عزت میگردد و این پنج فائده و تفسیر آن نمیکند که اول در الطبیعه از
آشنای دام خود میگردد و اندر چون قابل قتلند بر روی دست خود شیش جامه بدو بر سرش که
بسیار سرد بر روی بر میگردد و اگر بدو بر پا باو طغیان خواهد که کلب علوم و حقائق فرستند
اگر حد نهارد دلیل و برهان برای او بگوید فائده نمیکند بلکه اول او را بچیز و مویزد و عده بسیار
از کتب و دیوای ازین بکشد تشبیه میکند و چون لذت فهم حقائق و حکمت را یافت تشبیههای عظیم
او را از آن شغل باز نشینان داشت همچنین این حیوانات عظیم الشنور طفل طبعان منور چون
فضیله و کمال و لذتی و بهره بغیر از خوردنی و پوشیدنی و نیاز و در هم خیل چشم و سایر لذت
جسمانی نیافته آید حکیم مطلق و کریم لایزال با نهایت مرتبه عظمت و استغناء و جلال ایشان را
بدیده گاه خود خوانده که هر چه خواهد از من بطلبید نکش خود را از من بخواهید پس می پوشید
و طعام را از من بطلبید یا آنکه ازین راه رود بدیده گاه او آورند و از بسیاری او عاقل و عقل
و مناجات با نهایت بیگانگی بهر تشبیه آشنای و قرب فائز گردد و لذت مناجات او بیاندازد
خلق را و بر تافته در جمیع امور در و باو داشته باشند نهی کرم بی انتها که بام و دانه نمک
و سبزی لباحت و قرب خود میسازند و بوسیله خواهشهای نفسانی مقرب حضرت میزدانند
میگردانند و آن جا بل نادان شهم میکند یا دلگیر است که حاتم بر آورده نشده است آن
انسان مرتبه کفو و مکر نمیدانی که اصل دعا کردن عبادت است و درین ضمن بزرگ
خدا کرده و با مالک الملک مناجات کرده و خواستهای آخرت تحصیل نموده و یا بسیار
قرب خداوند جبار گذارشته خداوند عالم را انیس و همراه خود گردانیده و سبع یقین بران
بسیار از عرش رفعت شینده و اگر معنی مناجات و لذت آنرا بفهمی می آید از زمانی را بگذرد

دل بشنوی و دل را برپا و بنده نو از بیای آن محبوب حقیقی بلا در نه گام تضرع و دعا در کس نهایی حاجتها
 و از نه دمای خود را بلکه خود را کم خواهی کرده که اگر رخصت و دخول مجلس باد شادان و از دنیا
 بیایی و گوشه چشم التفات از ایشان به بنی تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی بهیات بهیات
 جسم خاکی را همین بس نیست که او را با جناب رت الارباب بشناخته رخصت مکالمه و عرض
 حاجات داده اند و کلید مای خزان رحمت را بر بافتش سپرده اند و مشکفل امور و مصالح
 او گردیده و حضرت رب العزت میفرماید که تو و عابکن و غیر خود را همین گنداره و او را و کشتی میکند
 و از روی علم ناقص و جبل کامل خود بر آنجا گستاخی میکند و محکم نمیدارد اگر غفلت عقل را
 بر ایشان نکرده بود یا بسبب یک کسی یا چند بیت متواتر را شنیده که حضرت رب العزت میفرماید
 که حاجت او را بر میارید که من او را داده و دست میدارم و مشتاق نا که اویم در ناگای
 حاجت بر نیامدن از شوق بگام دل میرود و دیگر دست جانش را مان خواشنگی در
 چون سخن نازک شده و عبارت نارساست و طالب نیست سخن را مختصر کرد و فهم میکند
 محبت را بزرگتر حاجتی که دعای ایشان مستجاب است و جمعی که دعای ایشان مستجاب نیست
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسی اندک دعای ایشان مستجاب
 کسیکه کج میت الله احرام رود و عایش مستجاب است پس نیک باحوال باز ماندگان ایشان
 رسید تا در حق شهادت کنند کسیکه بجای سبیل الله رود پس نیکو خلاف در اهل ایشان
 کسیکه بیار باشد عایش مستجاب است پس او را بخشیم میارید و دلتنگ گردانید از
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هیچ دعاست که پروردگار عالم محبوبتر
 دعای امام عادل و دعا مظلوم حقیقی با و میفرماید که البته از برای تو انتقام
 میکشم اگر چه بعد از مدتی باشد و دعا فرزند صاحب از برای پدر و مادرش و دعا

پدر صالح از برای فرزندش دعای مؤمن از برای برادرش خائبانه حق تعالی میفرماید
 که ترا در برابر او گرامت کردم و از حضرت رسول صلوات منقول است که هر پسر نیک از نفرین مظلوم
 که دعا او را از جبابه بگیرد مانند آنکه حق تعالی بسوی او نظر میفرماید و میگوید که بلند کنید
 دعای او را که من تجاب میکنم و هر پسر نیک از نفرین پدر که از دشمنش تندتر است و در حدیث دیگر
 فرموده که چهار کس اند که دعای ایشان رد نمیشود تا آنکه در مای آسمان برایشان کشیده
 میشود و دعای ایشان بعرض میرسد و عا بد از برای فرزند و نفرین مظلوم بر ظالم
 و دعا کسی که لعنه رفته باشد تا برگردد و دعا روزه دار تا افطار نماید و از حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام آمده است که از حق تعالی محبوبتر کسی که دعا پدر بر
 فرزند اگر با دشمنی کند و نفرین پدر بر فرزند اگر عاق او گردد و نفرین مظلوم بر ظالم و دعا
 مظلوم بر آن کسی که او را یاری کند و حق او را از ظالم بگیرد و دعا مؤمنی که در حق برادرش
 دعا کند که با دشمن او اسات و احسان کرده باشد برای خوشنودی الهیست رسول صلی الله
 علیه و آله و نفرینی که مؤمن بر کسی کند که محتاج باشد و مضطرب باشد و او قدرت بر اسات
 و احسان باورش نداشته باشد و نکند و سبب معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که هیچ کس اند دعا علی الشیطان
 مستجاب نیست مگر دعای که حق تعالی طلاق زنش بدست او گذاشته و آن زن او را از او میکند
 و دارد مهری که مال او را بدیدار او را نکند نمیکند و بر او نفرین میکنند و شخصی که غلامش
 سه مرتبه بگیرد و او را نفر و شد و بر او نفرین کند و چون بار دیگر بگیرد دعا کند که خدا او را
 برگرداند و شخصی که در زیر دیوار خمشده شکسته گذارد و تند نگذارد دعا کند که بر سرش
 نیاید و شخصی که مال یکس قرض بدیدار او را بگیرد و دعا کند که خدا مالش را با او برساند
 و شخصی که قدرت بر طلب روزی داشته باشد و در خانه خود بشیند و طلب نکند و گوید

که خدا یا مراد و زنی بدو منسوب می شود در ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات که با سائید
 معتبره منقول گردیده است و این مثل است بر چند باب باب اول در بیان فضیلت دعا
 است و آن مثل است بر چند فصل فصل اول در فضیلت تشبیهات اربعه است پس معتبره
 از حضرت امام حسن علیه السلام منقول است که جمعی از یهود و نصاری حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند
 و اعلام ایشان از مسئله چند سوال نموده و چون جواب شنیدند مسلمان شدند از جمله آن مسئله ها
 این بود که پرسید که یا محمد مرا خبر ده از کلماتی که حق تعالی آنها را برای حضرت ابراهیم خلیل
 نمود و در نهنگاسی که خانه کعبه را بنا کرد فرمود که یکا از آن کلمات این بود سبحان الله العظیم
 و لا اله الا الله و الله اکبر پیوسته می پرسید که چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید پیوسته
 فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید یا الله تسبیح میگرداند و در عرش بلند پس بگوید یا حسین یا علی
 ثواب آنها را عطا می کند چون الحمد لله میگوید حق تعالی غنیم دنیا را با و گرداغت میفرماید و
 وصل میکند آنها به غنیم آخرت و این کلام است که چون داخل بهشت میشوند ندانند که را میگویند
 و سخنانی که در دنیا گفته اند منقطع میشود بغیر این سخن و اما لا اله الا الله پس شبت جزا
 آنست چنانچه حق تعالی میفرماید هر چه از احسان الله احسان یعنی نیست جزای
 لا اله الا الله مگر شبت پیوسته گفت راست میگوئی ای محمد صلی الله علیه و آله پس معتبره دیگر
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سبحان الله میگوید حق تعالی برای او درختی در بهشت نهد
 دنیا را که سیاه باشد الحمد لله میگوید درختی برای او میسازد و کسی که لا اله الا الله میگوید درختی برای او
 میسازد و کسی که الله اکبر میگوید درختی برای او عرض منیا بد شخص از قریش بحضرت عرض
 کرد که پس ما در بهشت درخت بسیار می داریم حضرت فرمود که بے و لیکن بر پهنی در این
 که آتشی بفرستید که آن درختان را بسوزاند زیرا که حق تعالی میفرماید که ای گروه مردمان

اطاعت نمایند خدا و رسول را و باطل نکنند عملهای خود را و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام
منقولست که فقر انجدرت حضرت رسول آمدند و گفتند یا رسول الله اغنیاء مالی هست که بآن
بنده آزاد کنند و ما نداریم و ایشان مالی هست که بآن حج کنند و ما را نیست و ایشان مال دارند
که بآن تصدق کنند و ما نداریم و ایشان مال دارند که بوسیله آن در راه خدا جهاد کنند و ما نداریم
حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر است از صد بنده آزاد کردن و هر که صد مرتبه
سبحان الله بگوید بهتر است از صد شتر یا خود بردن حج که بکشد آنها را از برای خدا و هر که صد
مرتبه الحمد لله بگوید بهتر است از صد اسب که نهین و سجام کرده مردم را سوار کنند و بجا بزنند
و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید کسی از او در آن روز نه علقش بهتر باشد مگر کسی که زیاده از
صد مرتبه بگوید پس چون انجبر اغنیاء سید ایشان نیز انجیل را بجا آورد و فقر انجدرت
آنحضرت آمدند و گفتند که اغنیاء اینکار را نیز کردند حضرت فرمود که این فضل خدا است
به هر که میخواهد عطا اینها بداند بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حق تعالی
نیز خود واجب گردانیده است که هر مومنی که صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس
بگوید که اللهم هذا جنتی من الجنة حوریه و بهشت باور که راست فرماید و این پانصد
کلمه آن حوریه باشد پس ازینجنت حق تعالی بحضرت رسول صلعم وحی فرمود که مهر زنان مومن
را پانصد درهم سنت گرداند و بسند معتبر منقولست که بسیار بگوید لا اله الا الله والله
اکبر را که هیچ نزد خدا محبوب تر ازین ده کلمه نیست و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام
منقولست که سبحان الله نصف میزان اعمال است و الحمد لله پر میکند میزان اعمال و الله
اکبر مابین آسمان و زمین را پر میکند و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که بسیار

بگویند سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر بدستیکه این کلمات آید در روز
 قیامت باخیرات و ثوابهای عظیم که از پیش رو و عقب خود دارند و اینها نیز باقیات صالحات
 یعنی امور شایسته که برای آدمی باقی میماند نفع آنها و حق تعالی فرموده است که باقیات صالحات
 بهتر و پاینده تر است از متاعهای زندگی و دنیا پس بدستیکه از حضرت صادق علیه السلام نقل شد
 که حضرت رسول صلعم روزی با صحاب خود التفات نموده فرمودند که برای خود چه بار است
 کنید و مهیا سازید صحابه گفتند بگردشمنی رو بسا آورده است که سپهر برای دفع ضرر ایشان
 مهیا بسازید کرد فرمود که نه ولیکن از برای دفع آتش جهنم از خود بگردید سبحان الله و بحم
 لله ولا اله الا الله والله اكبر بدستیکه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که هر که بگوید سبحان الله نه از روی تعجب حق تعالی از آن هیچ مرغی خلق فرمایند که آتش را
 زبانی نبوده باشد و در میان ملائکه مستجابات تسبیح الهی کند تا روز قیامت بچنین تسبیح است
 الله ولا اله الا الله والله اكبر فصل دوم در ثواب تلبیل است و ثواب التماس آن
 از حضرت رسول صلعم منقول است که حق تعالی بجزرت موسی خطاب فرمود که اگر آسمانها و ساکنان
 آنها در مینهای هفت گانه در یک کفه ترازو باشند و لا اله الا الله در کفه دیگر باشد
 این کلمه بر آنان زیاده می کند بدستیکه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حضرت
 رسول صلعم فرمود که تلبیل کنید مرده های خود را در وقت جان کردن لا اله الا الله
 که گناهان را خراب میکند و در هم می شکند صحابه گفتند یا رسول الله که سبک و رحمت بگوید بدستیکه
 حضرت فرمود که این بیشتر باعث در هم شکستن و بر طرف شدن گناهان میشود بدستیکه
 لا اله الا الله مؤمنان منست و در حال حیات و نزد مرده گان و در هنگام معیشت
 شدن بدستیکه جبرئیل من گفت که یا محمد در قیامت جمعی را خواهی دید که از قیامت

سفید می شود و با و از بلند می گویند لا اله الا الله و الله اکبر و جمعی رو سیاه می شود
 میشوند و فریاد میکنند و او بیایه و بشو راه و بسند و دیگر از حضرت رسول صلعم منقول است که فضیلت
 بهشت لا اله الا الله است بسند دیگر از آنحضرت منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید
 برای او در غنچه در بهشت یک خانه از یاقوت سرخ که لیشه اش از مشک بود و سفید باشد
 و میوه اش از عسل شیرین تر از برف سفید تر باشد و از مشک خوشبو تر و در آن درخت
 میوه ها باشد لشکل لیسان و در آن با کوه چون شکافته شود هفتاد حله از میان آن برود
 آید و از حضرت امیر المؤمنین منقول است که هر بنده مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلمه
 البته بالا رود و هر سقفه را بشکافد و هر گناهی از گناهان اصغر و محرم نماید تا چون بحسنات
 او برسد و اگر گیرد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هیچ عملی ثواب
 عظیمی از شهادت لا اله الا الله نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقول است که بهترین
 عبادت تا گفتن لا اله الا الله است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عمل او در آن روز بهترین اعمال مرد باشد مگر کسی که
 از و این کلمه را گفته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر مردی که
 هر عبادتی را اندازه هست که آن منتی میشود مگر ذکر حق تعالی که آنرا حدی نیست که آن
 منتی شود چنانچه حق تعالی نمازهای بی گانه را واجب گردانیده است کسی که آنرا را از نماز
 سجدهش برسانیده است و همچنین کسی که روزه ماه رمضان را بگیرد و فرضش را داده است
 و کسی که یک مرتبه بچم کند اندازه اش بجز آن مدیه است بغیر ذکر و یاد خدا که حق تعالی از آن
 اندک راضی نشده است و اندازه و نهایتی برای آن مقرر نشده است بعد از آن این
 آیه را خوانند یا اذین آمینوا انکم والله ذکر اکثرا و سید بکرة و اصیلا

که ترجمه ظاهر لفظش انست که ای گروه مؤمنان یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار تسبیح و تکریم کنید
 او را در باد و بسین پس نهایی برای ذکر مقرر ساخت بعد از آن فرمود که پدرم بسیار
 یاد خدا میکرد با او که در راه میرفتم مشغول ذکر بودم و چون با او طعام میخوردم و در انشغال
 ذکر میدیدم و چون کسی با سخن میگفت سخن گفتن او را از یاد خدا باز نمیداشت و پیوسته
 میدیدم که زبانش بجا مشحوسیده بود و مشغول ذکر لا اله الا الله بود و در صبح و آفتاب
 جمع میکرد و مرا میگرد که مشغول ذکر و یاد خدا باشیم تا طلوع آفتاب میفرمود که هر که قرآن
 میتواند بخواند قرآن بخواند هر که قرآن نمیتواند بخواند ذکر خدا بکند و خانه که در آن قرآن
 میخواند و یاد خدا میکنند برکت آن خانه بسیار میشود و شیاطین از آن خانه دور میمانند
 و آن خانه روشنی میدهد اهل آسمان را چنانچه ستاره های روشن اهل زمین را روشنی میدهند
 و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا در آن نمیکند برکت آن خانه کم است و ملائکه از آن
 خانه دور میمانند و شیاطین در آن خانه حاضر میباشند و حضرت رسول صلعم فرمود که اگر آبا
 شمارا خبر دهم به بهترین اعمال شما که بیشتر موجب رفیع درجات شما گردد و نزد خداوند شما
 مقبول تر باشد و بهتر باشد از برای شما از در هم و دنیا و دین که با دشمنان دین ملاقات
 کنید و بکشید کشته شوید گفتند بے فرمود که یاد خدا بسیار کنید پس فرمود که شصت
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمده و پرسید که بهترین اهل این مسجد کس است فرمود که هر که
 ذکر خدا بیشتر کند و فرمود که هر که خدا را زبان ذکر کند عطا فرماید پس بدو شکیخیر دنیا
 و آخرت باد و پرسید که بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که خدا را
 بسیار یاد کند او را دوست دارد و هر که ذکر خدا بسیار کند حقیقتاً او برابر برای او
 نبوسید یکی نیز از اهل آتش جهنم و دیگر نیز از اهل نفاق و سبند و معتبر از حضرت صادق

منقولست که هر که لا اله الا الله را از روی اخلاص بگوید داخل بهشت شود و داخل
 اولست که این کلمه طیبه او را مانع شود از مرتکب شدن هر چیزی که خدا او را حرام کرده است
 و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که لا اله الا الله بگوید بر غیر وجهی بخوابد یا
 از آن کلمه مرغی خلق فرماید که تا روز قیامت بر بالای سر گویند این کلمه یا ل زنده و فکر
 خدا کند و توابش از او باشد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
 که تلقین کنید مرده های خود را لا اله الا الله باشد که داخل بهشت میشود و بسند معتبر از
 حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون حضرت نوح داخل کشتی شد حقیقتاً با روحی
 نمود که هر وقت که خوف غرق شدن داشته باشی هر از مرتبه لا اله الا الله بگو و بسند معتبر
 از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که جبرئیل نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 آمد و گفت یا محمد خوشحال کسی است که بگوید لا اله الا الله وحده و احد و احد
 و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که هر که صد مرتبه بگوید لا اله الا الله
 الملك الحق المبين خداوند جبار عزیز او را پناه دهد از فقر و حشت قبر او را باس
 بهر دل گرداند و بسبب تو نگری او گردد و چنان باشد در بهشت را بگوید و بسند معتبر دیگر
 آنکه آن حضرت منقولست که هر که هر روز سی مرتبه این تلمیل را بخواند و کند توبه انگری و
 کند ببردیشی و فقر و در بهشت را بگوید و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که هر روز
 یا زده مرتبه این تلمیل را بگوید لا اله الا الله حقاً حقاً لا اله الا الله ايماناً
 و تقواً بها لا اله الا الله عبودية و رقاً حق تعالی روی رحمت خود بسبب
 او بدارد و از روی لطف برتابد تا او را داخل بهشت گرداند و بسند معتبر از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده

لا شریک له واشهد ان محمدا عبدا ورسوله حق تعالی برای او هزار هزار حسنه
 بنویسد و بروایت دیگر دو هزار هزار حسنه برای او ثبت نماید و سبند معتبر از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که هر روز ده مرتبه این دعا را بخواند شاهد
 ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احد اصدالم تثنین
 صاحباه و اولادنا بنویسد حق تعالی شان را از برای او چهل و پنج حسنه و سحر کند از نانه
 گنان او چهل و پنج ارگناه و بلند گرداند او برای او چهل و پنج اره درجه و در روایت
 دیگر وارد شده که این دعا هر روزی باشد برای او در آن روز از شر شیاطین محفوظ
 صاحب سلطنت و در آن روز گناه بکیر او را فرنگیرد و بروایت دیگر وارد شده است که هر
 روز روزی این دعا بخواند حق تعالی برای او چهل و پنج اره درجه بلند گرداند و چنان باشد
 که در آن روز دوازده ختم قرآن کرده باشد و حق تعالی در بهشت برای او خانه بنا فرماید
 و فصل سوم فضیلت تسبیح است سبند معتبر از یونس بن یعقوب منقول است که از حضرت
 صادق علیه السلام سوال نمود که کس که صد مرتبه بگوید سبحان الله او که بسیار کرده است
 فرمود باید که تسبیح از آن حضرت منقول است که هر که بگوید سبحان الله و بحمد الله سبحان الله
 العظیم و بحمد الله حق تعالی ستم هزار حسنه ثبت نماید و ستم هزار گناه از او محو کند و ستم هزار
 درجه از برای او مرتفع گرداند و مرغی در بهشت از برای او خلق نماید که تسبیح آبی کند و
 از آب تسبیحش از او باشد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که فرمود که چون نذر
 سبحان الله میگردد جمیع ملائکه بر او صلوات میفرستند و سبند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که سی مرتبه بگوید سبحان الله و بحمد الله سبحان الله العظیم رو کند
 بتو اگر می و پشت کند از فقر و بکوبد و در بهشت را و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است

که هر که بگوید سبحان الله و بحمد الله این دلقالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و هزار هزار
 گناه از او محو کند و هزار هزاره درجه برای او بلند گردد و اندوهر که زیاده بگوید خدا انوار بشارت
 زیاده گردد و هر که استغفار نماید خدا گناهانش را بپا مژد و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که هر که در هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید مقتعالی از او دفع کند هفتاد و پنج اند
 بلا را که سهل تر آن فقر باشد و دیگر به همین مضمون از حضرت امیرالمومنین منقولست پس دیگران از حضرت
 منقولست که حق تعالی چون نور مقدس نبوی را خلق نمود و او را در حجاب تقدیرت و از ده هزار سال
 گردانید و در اینجا آنحضرت این تسبیح میگفتند سبحان ربی الاعلی و در حجاب العظمی و پانزده
 هزار سال ماندند و این تسبیح میگفتند که سبحان عالم السور و در حجاب المنه و ده هزار سال
 ماندند و این تسبیح میگفتند سبحان من هو قائم و در حجاب لرمه و نه هزار سال
 ساکن بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان الرفیع الاعلی و در حجاب السعاده و هشت هزار
 سال بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان من هو ذا کرمه و در حجاب لکر است
 هفت سال بودند و این تسبیح مشغول بودند سبحان من هو غنی لا یفتقر و در حجاب المنزه و شش هزار
 سال این تسبیح میگفتند سبحان العلیم الکریم و در حجاب الهادی و پنج هزار سال ماندند و این تسبیح
 میفرمودند سبحان ذی العرش العظیم و در حجاب المنوره چهار هزار سال سکنت داشتند
 با این تسبیح سبحان رب العزّه عما یتصفون و در حجاب الرفعه سه هزار سال ماندند و این تسبیح
 میگفتند سبحان ذی الملائک و المملوک و در حجاب الهیبه و دو هزار سال بودند و خدا را
 با این تسبیح یاد میکردند سبحان الله و بحمد الله و در حجاب الشفاعة هزار سال با این تسبیح
 اشتغال داشتند سبحان ذی العظیم و بحمد و فصل چهارم در فضیلت تحمید است
 و انوار محمد بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق پرسیدند که کدام عمل نزد خدا

بهترین اعمال است فرمود که خدا و کردن و از حضرت علی بن حسین صلوات الله علیه منقول است
 که هر که بگوید الحمد لله شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام رضا
 منقول است که حضرت رسول فرمود که هر که از خدا نعمتی بآورد که است فرماید حمد الهی بگوید هر که روزی
 او بپرسد استغفار کند و هر که را اندوختی رود و بدید یا کار دشواری پیش آید بگوید یا حول
 و لا قوة الا بالله و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون حضرت راست
 پناه صلوات الله علیه آید از امری رو میگرداند که مورش الم بود میفرمود یا الحمد لله علی کل حال
 و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلعم هر روز حمد الهی
 میکرد و نود و نه حدیث مرتب اجد در گمائی بدن باین حمد که الحمد لله رب العالمین
 کثیراً علی کل حال و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که چون کسی را بیماری که بلائی مبتلا
 گردیده است ستم مرتبه این تحمید را آهسته بخواند که او شنود الحمد لله الذی عافانی عما ابتلانی
 به و لولم یفعل بعد از آن فرمود که هر که در خیال این دعا بخواند هرگز بماند نوع از بلا مبتلا نشود
 و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بگوید الحمد لله کما هو اهلک کما یاب
 اعمال از نوشتن بانه میماند و میگوید خداوند اعمیاب را نمیدانیم یعنی حمدی را که تو سزاوار
 ثواب آنرا نمیدانیم حق تعالی در جواب میفرماید که آنچه بنده من گفته است شما بپرسید
 و ثوابش بر منست و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که هر که هر روز هفت مرتبه
 بگوید الحمد لله علی کل نعمه کانت او هی کائنات شکر نعمتهای گذشته و آینده را ادا
 کرده است فصل پنجم در فضیلت استغفار است بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
 منقول است که خود را خوشبو و معطر گردانید با استغفار تار و پودار کند شمارا بوی بگشاید
 و در حدیث دیگر فرمود که استغفار روزی را زیاده میکند و بسند معتبر از حضرت رسول

منقولست که تیرین دعا استغفار است و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که چون بنده استغفار
 بسیار کند صیغه عافش که بالایرود و میدرخشد و نور میدهد و از حضرت علی بن حسین منقولست
 که هر که بگوید یا استغفر الله و اتوب الیه او نیکو و جبار نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقولست که استغفار کردن گفتن لا اله الا الله تیرین عباد است و بسند معتبر از
 حضرت صادق منقولست که حضرت رسول در مجلسی می نشستند هر چند که اندکی می نشستند
 بر منی خود استند تا بوقت و بچرخش استغفار میکردند و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول
 هفتاد مرتبه میفرمود که اتوب الی الله و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که گناهی میکند هفت ساعت او را مسلت میدهند پس اگر این استغفار سه مرتبه بخواند
 بر دمی از بسند استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القيوم و اتوب الیه و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
 منقولست که هر که هر روز صد مرتبه بگوید یا استغفر الله حق تعالی هفتصد گناه او را بیامزد
 و چیزی نیست که در بنده که روزی هفتصد گناه بکند و بسند مجیم از حضرت امام جعفر صادق
 منقولست که هر روزی که در شبان روزی چهل گناه بکند یا ندامت و شجائی بگوید یا استغفر
 الذی لا اله الا هو الحی القيوم بدیع السموات و الارض و الجلال و الامداد
 و اسئله ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان يتوب علی البیت حق تعالی آن گناه ترا
 بیامزد و چیزی نیست که در بنده که در شبان روزی زیاده از چهل گناه بکند و بسند
 معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول در هر روز و شب صد مرتبه بگوید یا استغفر
 میگرداند یا آنکه گناهی از آن حضرت هرگز صادر نمیشد فصل ششم در فضیلت افکار
 متفرقه بسند مجیم از حضرت جعفر بن محمد الصادق منقولست که فرمود عجب آدم از کسی
 که او را خوانی از دشمنی یا غیر آن باشد چه پناه یابن کاینکه و که حسبنا الله و نعم الوکیل

زیرا که حق تعالی میفرماید که آنجا عتی که این کلمه را گفتند بگشتند بالغمت عظیم از جانب خدا
 و فضل بسیار بایشان رسید و عجب ارم از کسی که غمی بود را عارض میشود چراپناه نمیرد
 باین کلمه که حضرت یونس در شکم ماهی گفت لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
 زیرا که حق تعالی بعد ازین میفرماید که پس ما دعای یونس را مستجاب کردیم و او را نجات دادیم
 از غم و چنانکه او را نجات دادیم همچنین نجات میدهم مؤمنان را و عجب ارم از کسی که دشمنان
 در مقام مکر باشند با او چراپناه نمیرد باین آیه که افرض ای الی الله ان الله بصیر لعیان
 زیرا که حق تعالی میفرماید که چون مؤمن آل فرعون این کلمه را گفت خدا او را حفظ کرد و نگذاشت
 از بدیهای آنچه مکر نسبت با او کرده بود و بدو عجب ارم از کسی که اراده مال و متاع دنیا
 داشته باشد چراپناه نمیرد باین کلمه که ما شاء الله لا قوة الا بالله زیرا که حق تعالی میفرماید
 که برادر مؤمن برادر کافر گفت که چرا داخل باغ خود که شدی این کلمه گفتی اگر ترا همین
 می بینی که مال و فرزندان از تو کمتر است پس شاید که پروردگار من بهتر از بهشت است و تو به عذاب
 فرماید و شاید تحقیقا در مقام جزم اطلاق میکند و سببهای معتبر از آنحضرت صلی الله
 علیه و آله منقول است که شخصی بخیرت حضرت رسول آمد شکایت نمود و دوسوسه سینه و بیماری
 عرض و احتیاج حضرت فرمودند که مگر این کلمات را بخوان و کلمات علی الحی الذی لا یجوت
 والحمد لله الذی لم یخلق صاحبه و لا ولدا و لم یکن له شریک فی المملک و لم یکن
 له ولی من الدن و لا ال و کبر و تکبیرا بعد از اندک وقتی آنفرد بخیرت حضرت آمده گفت
 برکت آمد عاق حق تعالی و دوسوسه سینه مرا بر طرف کرد و قرص مرا مودعی ساخت و
 در دوزی مرا فراخ گردانید و سبب مجیم دیگر از آنحضرت منقول است که حضرت رسول فرمود که
 حضرت آدم بحق تعالی شکایت کرد و دوسوسه خاطر و اندوه را جبریل نازل شد و گفت یا آدم

بگویم لاهول ولا قوة الا بالله چون حضرت آدم این کلمه را گفت و سوسه و اندوه اندوه
برطرف شد و سبند معتبر از حضرت رسول منقول است که هر که نعمتهای الهی بخواهد بسیار بشود بگوید
الحمد لله رب العالمین و سبب فقر و احتیاج برادر و یار و قی کند بسیار بگوید لاهول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم بدینست که این کلمه گنجیست از گنجهای بهشت در آن شفا از هفتاد
درد هست که کمتر آنهاست و اندوه است و سبب هیچ از حضرت صادق منقول است که شنب
معراج حق تعالی بحضرت رسول صی نموده که توبه عطا میکنم و کلمه از غزنیهای عرش خود
لا حول ولا قوة الا بالله و لا ملجأ منك الا الیک تسبند معتبر از حضرت رسول منقول
است که گفتن لاهول ولا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل تر آنهاست
و اندوه است و از حضرت صادق منقول است که هر که را اندوهی عارض شود بگوید لاهول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم و در حدیث دیگر منقول است که ابوذر گفت که حضرت رسول
مرا وصیت نمود که این کلمه را بسیار بگویم و سبب صحیح از حضرت صادق منقول است که مذکور است
که در شب معراج حق تعالی بحضرت رسول صلعم صی نموده که توبه عطا میکنم و کلمه از غزنیهای عرش
خود لاهول ولا قوة الا بالله و لا ملجأ منك الا الیک تسبند معتبر از حضرت رسول
منقول است که گفتن لاهول ولا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل تر
آنهاست و اندوه است و سبب صحیح از حضرت صادق منقول است که هر که هر روز صد مرتبه بگوید
لا حول ولا قوة الا بالله از هفتاد و دو نوع از بلاها محفوظ مینماید و سبب معتبر دیگر از
آنحضرت منقول است که هر که دعا کند و ختم کند و دعا خود را بگفتن ما شاء الله لاهول ولا
قوة الا بالله البته دعا او مستجاب شود و سبب معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که
هفتاد و مرتبه بگوید ما شاء الله لاهول ولا قوة الا بالله حق تعالی بگرداند از او هفتاد

سن آمد و گفت برخیز که شخصی خدا را در زیر پیر باب باسم اعظم رب الارباب میخواند بیدار شدم
 و بخواب باز رفتم پس باز یاد دیگر مرا صداند و همان سخن را گفت بیدار شدم و باز بخواب
 رفتم و در مرتبه سوم مرا صداند که برخیز که موسی بن جعفر خدا را باسم اعظم میخواند و در تحت میرزا
 سکین میگوید که بزواجم غسل کردم و چون نزد حجره آمدم شخصی را دیدم که جامه خود را
 بر سر چیده و در سجده است و در لثیت سر آنحضرت نشستم این دعا میخواند یا زکی یا قیوم
 یا حیی یا قیوم ستم مرتبه یا حیی لا میوت ستم مرتبه یا حیی حیی لا حی ستم مرتبه
 یا حیی لا اله الا انت ستم مرتبه یا سئلک بلا اله الا انت ستم مرتبه یا سئلک بان لا
 اله الا انت ستم مرتبه یا سئلک باسمک اللهم الرحمن الرحیم الغنی الملبی ستم مرتبه
 سکین گفت که آنحضرت مکررا این دعا را خواند تا من حفظ کردم و سبند معتبر از حضرت امام محمد
 باقر علیه السلام منقولست که هر موتی که این کلمات را بخواند ضامن اویم در دنیا و آخرت
 آتاده دنیا پس ملاکه او را بشارت دهند و در هنگام مرگ او آتاده آخرت پس قطعاً
 بعد از هر کلمه خانه در شیت باد که است فرماید دعا این است یا اسمع السامعین و یا
 ابصر الناظرین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم الحاکمین
 باب دوم در بیان اندک کاری که مخصوص موقت چندانه و این باب مثل هر فصل است
 فصل اول در تعقیب نماز صبح و نماز شام است و اندک کاری که در صبح و شام باید خواند
 و سبندای معتبر از حضرت موسی علیه السلام منقولست که چون از نماز شام فارغ شوی
 از جای خود حرکت کن تا صد مرتبه بگویی بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا
 بالله العلی العظيم و همچنین صد مرتبه بگویی بعد از نماز صبح بدستیکه هر که درین وقت این را
 بخواند حق تعالی از او دفع کند صد نوع از انواع بلا را که گتر آنها خوره و میسی و شیطانی

و شتر بادشاهان باشد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه این کلمات
را بخواند بعد از نماز صبح و یا بعد از نماز عصر از سیاهی چشم پدید می آید و چشم بدستیکه اسم اعظم
درین کلمات داخلست و بخواند بین سنده معتبر از حضرت صادق منقولست که این کلمات را بعد از
نماز صبح و شام هفت مرتبه بخواند حق تعالی از او هفتاد و نفع از بلاها را دفع کند و از آنکه گشتند
توبه و پسی و دیوانگی و خوره باشد اگر نامش در نامه اشقیاء باشد مکنند و در نامه سعادت
نماید و در روایت دیگر صد مرتبه واقع شده است با همین اوزا پسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که هر که صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید یا عشاء الله لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و در آن روز نه بنید امری را که مکرده او باشد و بسندهای معتبر از حضرت امام
جعفر صادق منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آفتاب ده مرتبه این
تسلیل را بخواند لا اله الا الله و لا شریک له لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و هو حی لا یموت بیدار و خیر و هو علی کل شیء قدیر کفار و گناهان او باشد و در آن روز
در بر وایت دیگر خوار ملاقات بکند عمل بنده بهتر از عمل او مگر کسیکه عمل او را کرده باشد و در
روایت دیگر داده شده است که سنت واجبست که این تسلیل را ده مرتبه بخواند و ده مرتبه
بگوید یا عوذ بالله السميع العليم من هنرات الشياطين و استودع بالله ان يحضرون
ان الله هو السميع العليم و فرمود که اگر این ذکر را در وقت فراش کند قضا کند
چنانچه نماز را قضا میکند و احادیث و فضیلت این ذکر را بسیار است و معتبرست
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در وقت طلوع صبح ده مرتبه این
تسلیل را بگوید که گذشت و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و سی و پنج مرتبه
سبحان الله و سی و پنج مرتبه لا اله الا الله و سی و پنج مرتبه ان الحمد لله بگوید او را

امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در صبح انگشت عقیق را یکف دست خود بگیرد و آن گویان نظر کند
 و سوره انا انزلناه فی لیلۃ القدر بخواند پس این دعا را بخواند امنت بالله وحلا لا شریک له و کلمه
 یا حجت و الطاعت و امنت بسرا ل محمد و علا یتقوه و ظا هر هم باطنهم
 و اوله و آخره حق تعالی او را در آن روز از شر جمیع بلاهای آسمانی
 و زمین حفظ کند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفار گوید
 خدا او را بیامزد و اگر چه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 منقول است که هر که در وقت شام صد مرتبه بگوید سبحان الله حین تسبیح و حین تضرع
 و لا اله الا الله السماوات و الارض و عرشها و حین تطهیر و در پنج چیز در آن
 از وفوت نشود و جمیع شر و بد بربای آتش باز دفع شود و اگر در صبح صد مرتبه بخواند
 پنج چیز در آن روز وفوت نشود و جمیع شر و بد از او دور گردد و بسند معتبر از حضرت
 صادق منقول است که هر که بعد از نماز شام صد مرتبه بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء
 و لا یفعل ما یشاء غیره حق تعالی باو خبر بسیار گرامت فرماید و بسند صحیح منقول است که
 حضرت صادق که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فرمود که چون بجران رفته ملائکه
 مراد عالی تعلیم نموده که هر صبح و شام منیر انم الله ان ظلمی اصبح مستجیر العفو
 و ذیله اصبح مستجیر العفو و ذیله اصبح مستجیر العفو و ذیله اصبح مستجیر العفو
 الفان اصبح مستجیر ابوجهل الباقی الذی لا یفقه و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
 منقول است ششید بنی نجر است حضرت رسول صلعم آمد و گفت یا رسول الله من می پرسد ام
 و قومتم ضعیف شده است از اعمال که عادت کرده بودم با نانا نه نماز و روزه و حج و جهاد
 پس مرا کلامی فرما که حق تعالی مرا بآن نفع دهد و سبب کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود

[illegible]

الله اكبر والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وده مرتبه سوره انا
انزلناه في ليلة القدر بخوانده وده نوبت آيه الكرسي وده نوبت ايند ما بخواند الله اقله
قلوب العباد محبت وضمن السموات والارض رزقه والحق العتب في قلوب اعدائك مني
اكثر رحمتك لي واتم نعمتك علي واجعلها موصوله بكراحتك الي اي قاور عن
شكره واجب المريد من لدنك ولا تنسني ذكرك ولا تجعل

من الغافلين فصل دوم در اذكار وادعیه که عقب هر نماز باید خواند بدو اکتبر
تعقیبات تسبیح حضرت فاطمه از هر اصلوات الله علیها است در آنست که سی و چهار مرتبه الله اکبر
وسی و چهار مرتبه الحمد لله وسی و چهار مرتبه سبحان الله گفتن چنانچه پسند معتبر از حضرت امام
محمّد باقر علیه السلام منقولست که عبادت کرده نمیشود و خدا را تجمیدی که بتبر باشد از تسبیح فاطمه
و اگر از ان چیزی دیگر بتبر میبود حضرت رسول صلی الله علیه و آله از فاطمه عطا مینمود و بتبر
از حضرت صادق منقولست که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را هر روز عقب هر نماز بخواند محبوبتر است
نزد من از نیکه هزار رکعت نماز در هر روز بکند و در حدیث دیگر فرموده که هر که تسبیح فاطمه
را بخواند و بعد از ان بگوید لا اله الا الله کن المانش آمرزیده شود و تسبیح از آنحضرت
منقولست که روزی حضرت رسول باصحاب خود فرمود که آنچه دارید از جامه اطراف ما
اگر جمع کنید و بر سر من بپوشانید گفتند نه یا رسول الله فرمود که بخوابید که
شماره دلالت کنم بر علی که اهلش در زمین است و شاخش در آسمان گفتند یا رسول
فرمود که هر یک از شما که از نماز واجب فارغ شود سی نوبت بگوید سبحان الله و الحمد
لله و لا اله الا الله و ان الله و ان الله اکبر بدینیکه اصل این کلمات در زمین است و شاخها در آسمان
است و دفع میکند شوشن و غرق شدن و خانه خراب شدن و بجا افتادن و هر گاه میباید

از خوانده خود و اینانید باقیات صالحات و سبند معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که چهل مرتبه این تسبیحات اربع را بعد از هر نماز فریضه بخواند پیش از آنکه پایی خود را از تنگه بگذراند
 هر حاجتی که از خدا سوال کند باید عطا فرماید و سبند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که هر که بعد از نماز فریضه پیش از آنکه پایی خود را از تنگه بگذراند تسبیح تغییر و بدست مرتبه بگوید
 استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذي الجلال و الاكرام و ادب اليه
 حق تعالی گنا مان او را بیامزد و اگر چه مثل کف دریا باشد و سبند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقول است که فرموده که کمتر چیزی که منجیست از دعا بعد از نماز فریضه نیست که بگوید اللهم
 اني استأثرك من كل خير احاط به علمك واعوذ بك من كل شر احاط به علمك
 اللهم اني استأثرك عاقبتك في اموري كلها واعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب
 الآخرة و سبند معتبر دیگر منقول است که محمد بن ابراهیم نجف مت حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 نبوشت که من خواهم که دعا تعلیم من فرمائی که بعد از هر نماز بخوانم و حق تعالی بسبب خواندن آن
 خیر دنیا و آخرت را برای من جمع نماید حضرت فرمودند که بگوید اعوذ بك اللهم من الفقر و العجز
 اللذان لا ترام و قد ارتكبت الف الف مصلية من شر الدنيا والآخرة و من شر الاوساع كلها
 و سبند معتبر از حضرت صادق منقول است که هر که بعد از نماز واجب سی مرتبه سبحان الله بگوید
 بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و سبند معتبر از حضرت امیر المومنین منقول است که کسیکه خواهد
 که چون آنرا دنیا بیرون رود از گنا مان پاک باشد مانند طلای بیغش و منظره عدی نرماند
 نیاید که آنرا طلب نماید باید که بعد از نمازهای پنجگانه ده بار سوخته قل هو الله احد بخواند
 پس دستهای خود را بجانب آسمان بکشد و بگوید اللهم اني استأثرك باسمك المكنون الخفي
 الطهر الطاهر المبارك و استأثرك باسمك العظيم و سلطانك القديم يا واهب

العطايا ويا مطلق الاسارى ويا كذاك الوقاب من المذا اسئلك ان تصلى على محمد
 محمد وان تعق رقبتي من النار وان تخرجني من الدنيا امانا وتدخلني الجنة سالما
 وان تجعل دعائي اوله فلاحا ووسطه نجاحا وخره صلاحا انك انت علام الغيوب
 بعد اذان فرمود که این دعا از دعاهاست که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله تعلیم
 فرمود و این دعا را که تعلیم حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام فرمودند و پسندیدند و معتبر از حضرت
 صادق منقول است که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فتح مکة معظمه نمودند نماز ظهر را نزد
 حجر الاسود با اصحاب فرمود و انمودند و چون سلام گفتند سه مرتبه دست برداشتند و سه مرتبه
 الله اکبر گفتند پس این دعا خوانند لا اله الا الله وحده وحده و انحر و عده و نصع عده
 و اعز خبده و غلب الاخراب و حله فله الملك و له الحی و الحی و بیست و هجده و لا یوموت
 بیدک الخیر و هو علی کل شیء قدیر پس رو با صحاب فرمود که این دعا را
 فرمودند که ترک نکنید این سه تکبیر و این دعا را بعد از هر نماز واجب بدرستی که بعد از سلام
 نماز این دعا را بخواند تحقیق که او کرده است آنچه او را واجب است از شکر حق تعالی بر تقرب سلام
 و اهل اسلام پسندیدند و منقول است از احمد بن محمد بن ابی بصیر نقلی که خدمت حضرت امام رضا
 عرض کردم که چگونه صلوات و سلام بعد از نماز واجب بفرستد رسول میباید فرستاد فرمود که
 السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا محمد بن عبد الله
 السلام عليك يا خير خلق الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا صفي الله
 السلام عليك يا امين الله اشهد انك رسول الله واشهد انك قد نصحت لامتك وجاهات
 في سبيل الله ربك وعبدت حتى اتاك اليقين فحزلك الله يا رسول الله افصح
 ما حيزك الله نبيا عن امتك اللهم صل على محمد وآل محمد افضل

ما صلّیت علی ابراهیم و آل ابراهیم ایاک حمید بحمد
و موافق احادیث معتبره میباید بعد از هر نماز بگوید اللهم صل علی محمد
و آل محمد و اعذنا من النار و ارزقنا الجنة و ذر جنات

المحور العین و سبند معتبر منقولست که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از نماز
برنجی استند تا چهار ملعون و چهار ملعونه را لعنت نمیکردند پس باید که بعد از هر نماز بگوید
و کرتب معتبر مذکور است و بعضی از تعقیبات در باب فضائل سوره آیات قرآنی گذشت و در باب صلوة
نیز بعضی مذکور شد و درین کتاب چون تبقریب مذکور میشود همین اکتفا می نمایم
فصل سوم

در تعقیب مخصوص نماز ظهر است پس بعد از حضرت امیر المومنین منقولست که حضرت رسول
بعد از نماز ظهر این دعا را میخواند لا اله الا الله العظیم الحلیم لا اله الا الله رب العرش الکبیر
والحمد لله رب العالمین اللهم انی اسئلك موجبات رحمتک و عزائم مغفرتک
من کل خیر الاسلامة من کل اثم اللهم لا تلحقنا الا غفرتک ولا همما الا
فرجتک ولا سقما الا شفیتک ولا عییا الا سترتک ولا رزقا الا بسطتک
ولا خونا الا اصبته ولا سوءا الا صرفتک ولا حاجتک الا رضاک و لا
فیها صلاح الا قضیتها یا ارحم الراحمین آمین

رب العالمین فصل چهارم در بیان تعقیب نماز عصر است پس بعد از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز عصر فقیر و مرتبه استغفار بکند فقیر
نهفتصد گناه و در پیاپی مرزد و اگر او نهفتصد گناه نداشته باشد باقی از گناهان پدرش
بیا مرزد و اگر پدرش هم آنقدر گناه نداشته باشد از گناهان مادرش و اگر نه از گناهان

برادرش و اگر نه از گنا مان خواهرش و همچنین باقی خویشیان و هر که با و نزدیکتر باشد
در حدیث دیگر گفته اند هفت مرتبه استغفار واره شده است و ثواب عظیم برای ده مرتبه
سوره انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که هر که هر روز بعد از نماز عصر یک مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو لعلی القیتوم
الوجع الرجیع ذی الجلال و الاکرام واسئله ان یتوب علی قویه عبد ذلیل خا
فقیر یا شمسین مستحیج لا یمیک لنفسه نفعاً ولا ضرراً
و لا صواباً و لا حیوفاً و لا شوقاً حق تعالی امر فرماید که صحیفه گنا مان او را ببرد هر چند
که گناه بسیار در آن باشد **فصل پنجم** در بیان تعقیب مخصوص نماز خفتن است بسند معتبر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز خفتن هفت نوبت سوره انا
انزلناه فی الیلۃ القدر بخواند و رمضان الهی باشد تا صبح شیخ طوسی رحمه الله علیه نقل کرده است
که مستحب است بعد از نماز خفتن خواندن سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس
و قل اعوذ برب الفلق هر یک را ده مرتبه و تسبیحات اربعه مرتبه اللهم صل علی محمد
و آل محمد ده مرتبه **فصل ششم** در بیان سجده شکر است بدانکه از جمله سننها می که
بعد از هر نماز سجده شکر واجب است بر هر مسلمانی و نماز خود را بآن تمام کند و خداوند
خود را بخشنود و دیگر داند و ملائکه را تعجب آورد و بدستیکم بنده که نماز میکند و بعد از آن سجده
شکر بجا می آورد و حق تعالی حجاب از میان بنده و ملائکه بر میدارد و میفرماید که ای ملائکه نظر کنید بر
بنده من که فرض مرا ادا کرد و عذر مرا تمام کرد و بعد از آن شکر نعمت مرا بجا می آورد و ای
ملائکه چه ثواب او را نزد من هست ملائکه میگویند که سرور و گوارا رحمت خود را شامل حال
او گردان باز میفرماید که دیگر چه چیز با و عطا کنم میگویند که سرور و گوارا بهشت خود را با و

عطا کن باز میفرماید که دیگر چه چیز باو کرامت فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن همچنین حق تعالی
سوال مینماید و ملائکه جواب میگویند تا آنکه هیچ چیز نمینماید که علم ملائکه باو احاطه کند مگر آنکه او را میگویند
باز چون حق تعالی سوال مینماید ایشان میگویند که پروردگار علم مانده ازین احاطه
مکروه است پس حق تعالی میفرماید که من شکر او میکنم چنانچه او شکر من کرده و میوهی فضل و احسان خود را بسوی
او میدارد و او را در مراتب معرفت خود کامل نمیکرد انعم تسبیحی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
جعفر صادق صلوات الله علیهما منقول است که حق تعالی کفایت موی نالی مینماید و علیه السلام خطاب فرمود
که ای موسی میبایستی که چراغی از میان بندگان خود برگزیدی و یکدیگر خود گردانیدی گفت نه ای
پروردگار من خطاب رسید که چون ناله کردم نفس را بر دهنی خود از هر کس دلیل ترا یافتم هرگاه
که از نماز فارغ میشوی و طرف روی خود را از زمین بر خاک میگذاری پس حضرت موسی سجده و ایستاد
و پهلوی پای روی خود را از روی تذل بر خاک بالید نزد پروردگار خود حق سبحانه و تعالی باب
وحی نمود که سر بردار ای موسی و دست خود را بر موضع سجده بگشال و بر زمین و بر بدن خود بمال
که باعث اینی تو میگرد و از هر بلائی دور و در آفتی و پیاکی اقل عباد شکر آنست که تسبیح
گذارد و سه مرتبه بگوید شکر الله شکر الله و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که صد
مرتبه عفو یا صد مرتبه شکر اگر در سجده اول صد مرتبه عفو یا عفو بگوید و بعد از آن
جانب راست را بر زمین گذارد و هر دو جانف کرسی که در اندر خواند شل یا الله یا الله یا الله یا
ستید آه و همچنین پهلوی چپ را بر زمین گذارد و صد مرتبه شکر شکر بگوید خوب است
و در این سجده برخلاف سجده ماسی نماز سنت و ستار را بر زمین بخواباند و سینه و شکم را
بر زمین رساند و ایضا مستحب است که حاجات خود را و برادران مؤمن خود طلب نماید و در
تضرع و زاری و مناجات تقصیر ننماید بسیار طول بدید چنانچه در احادیث معتبره وارد است

که بنده در هیچ حالت قرب و انجذاب از یادۀ نیست از حالتی که در سجود گریان باشد و الله اعلم
 سجده های بسیار طرانی بجای آوردند خصوصاً حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که بعد از نماز
 صبح سجده های بسیار فرمودند و در بلند میشد و سر از سجده بر میداشتند و اگر در جا بوده اند که مشغول
 بدایت خلق بودند نمیتوانستند که سجده شد اکثر احوال در سجده مشغول مناجات بودند و همچنین
 که با ایشان این طریق را داشته اند حتی آنکه نقل کرده اند که بعضی از ایشان آنقدر طول میدادند
 سجده را که مرغ و لپشت ایشان میگزاشت و ده ها مای سجده از اهل بیت علیهم السلام
 بسیار مشغول است و این کتاب گنجایش فکر آنها ندارد و بهتر آنها آنست که کلینی بسجده حسن و
 کرده است که عبد الله بن جناب از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام سوال نمود و آنرا عاکیه در
 سجده شکر بخواند حضرت فرمودند که چون سجده میروی بگو اللهم فی شهادک و اشهادک
 و اشک و جمیع خلقتک انک الله رب العالمین و محمد الیقین و علیا و الحسن
 و الهی الحسنین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و
 محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة بن الحسن ائمتی بهم اتولی و من
 اعادکم انبرأ پس بگو اللهم انشدک بایوائک علی نفسک لا عداک
 لتفادکم بایدینا و ایدی المومنین اللهم انشدک بایوائک علی نفسک
 لا وایائک لتظفرهم بعدک و عذهم ان تصل علی محمد و علی
 سه مرتبه و بگوید اللهم انی اسئلك البسر بعد الحسنة مرتبه بعد از آن بگوید راست خود را
 بر زمین بگذارد و بگوید یا کفحی حین یقینی المذهب و تضیق علی الارض بما رحبت یا بارک
 خالق رحمة یرکت عن خلقی غنیاً صل علی محمد و علی
 المستفیضین من الحمد سه مرتبه پس جانب چپ رو را بر زمین بگذارد و بگوید

یا مذل کل جبار و یا مقرر کل ذلیل قل و عزتک بلغنی مجهودی ستم مرتبه پس بار دیگر سید را
 بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید شکر اشکر و در روایت دیگر دارد شده است که حضرت
 امام موسی کاظم علیه السلام در سجده اول هزار مرتبه العفو العفو میفرمودند و در حدیث دیگر
 دارد شده است که آنحضرت در سجده دینار میخواندند اعوذ بک من نار حرقها لا یطغی
 اعوذ بک من نار جدیدها لا یملأ اعوذ بک من نار عظمائها لا یبری و
 اعوذ بک من نار مسلولها لا یسکس و در حدیث دیگر روایت است که حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام در سجده اینها میخواندند ارحم ذلی بین یدایک و تقرعی الیک و جشقی
 من الناس و انسی بک یا که این فصل منتهی در بیان آن کار نیست که در هنگام خواب باید
 خواند باینکه مستحب است که در هنگام خوابیدن با وضو باشد و بجانب راست بخواند و قبله و
 سوره یاسی قرآنی و آیات که در باب فضائل قرآن مذکور شد بخواند بهترین ذکر که در زیارت
 تسبیح حضرت زهرا صلوات الله علیها پنجاه مرتبه از حضرت امام جعفر صادق منقول است که چون
 آدمی در جای خواب خود بخوابد ملک بزرگوار سی و شصتین متمریدی بسوی او میبارد و در میان
 پس ملک باو میگوید که روز خود را ختم کن بخیر و شب خود را افتتاح کن بخیر و شیاطین باو میگوید
 که روز خود را ختم کن بگناه و شب خود را افتتاح کن بگناه پس اگر اطاعت ملک کرد تسبیح فاطمه
 فاطمه را در وقت خواب خواند ملک آن شیطان را میزند و از او دور میکند و او را میافکند
 و نگاهبانی میکند تا بیدار شود پس باز شیطان می آید و او را میگوید که ختم شب و افتتاح
 روز بگناه کن و ملک او را بخیر میگوید پس اگر اطاعت ملک کرد تسبیح فاطمه علیها السلام
 را خواند آن ملک شیطان را دور میزند و حقتعالی عبادت تمام آن شب را در نزد
 عملش مینویسد و تسبیح معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقول است که فرمود که اگر کسی

در هنگام خواب این ده خلعت می باشد با طهارت میباشتم و دست راست میخوانیم و دست را
در زیر دوش میگذاریم تسبیح حضرت فاطمه میخوانیم و در عقبه میخوانیم و سوره حمد و آیه الکرسی
و آیه شهادت را میخوانیم پس هر که این را عمل میکند بهره خرد را از خواب و از آن شب بیدار
گردد معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر در وقت خواب بازده مرتبه بگوید
انا انزلناه فی لیلۃ القدر را بخواند حق تعالی بازده ملک را برود و مومل گردد اندک و حافظ
نماید تا صبح از شر شیطان رحیم و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که در وقت خواب
یا چون بخت خواب میرود یا زده مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند گنامان او را بیاورد
و او را شفیق کند و همسایگان خود را اگر صد مرتبه بخواند گنامان آئینده او تا پنجاه سال آفریده
شود و در حدیث دیگر فرمود که سیکه در خواب ترسد در وقت خواب سوره قل عوذ برب
الناس سوره قل عوذ برب الفلق و آیه الکرسی بخواند و بسند صحیح از آنحضرت منقول است
که هر که در وقت خواب سه نوبت بگوید الحمد لله الذی علانا فقروا الحمد لله الذی دطن
فخبرنا الحمد لله الذی ملک فقدنا الحمد لله الذی حی الموت ویمیت کاحیاء و هو علی
علی کل شیء قدیر از گنامان بیرون آید مانند زوریکه از مادر متولد شده بود و در حدیث دیگر فرمود
که حضرت رسول صلعم در هنگام خواب آیه الکرسی میخواند و بعد از آن میفرمودند که اللهم
اصدق ما لا یفکرت بالظانوت اللهم احفظنی فی منامی و فی یقظنی بسند معتبر از
حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که سیکه خواب در میان شب بیدار شود و در وقت
خواب این دعا بخواند اللهم لا تنسی ذکرک ولا توطنی مکرک ولا تجعلنی من الغافلین
و آتینهم لاحب الساعات الیک ادعوك فیها فتستجیب لی و اسئلك فتعطينی و
استغفرک فتغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرمود که چون این دعا را بخواند حق تعالی

[illegible]

سیدة النساء العالمین و بجا احسن و الحسین اللذان جعلتهما سیدی شباب اهل
 الجنة عليهم اجمعين السلام ان فضل علي محمد و آل محمد و آل آل الله علیها
 چنین گوید مولف این کتاب که برکت الهییت رسالت صلوات الله علیهم اجمعین از کار و اجتهاد
 و اوراد و اعمال و عبادات آنقدر هست که در مجلدات بسیار احصا نمیتوان نمود پس اگر کسی
 راه بنده گدازد و از سنت آنقدر هست که از عهد و صد هزار یک آن بدرنمیتوان آمد پس
 چه حاجت است بترک شدن اعمال بدعت که از مشایخ اهل سنت جمعی از جاهلان بخیر و دل
 بمنزلت رسیده و آنچه این فقیر در این کتاب بر سبیل جمال از هزار یک و از بسیار اندک
 آورده ام اگر کسی باینها علمایده تمام وقت و در افرامیگیرد و بحفاظت الهییت رسالت بنیاده
 صلوات الله علیهم مضبوط و معلوم است و سیکر راه متابعت ایشان را خواهد واضح و ظاهر است
 اول چیزی که از اعمال ایشان مبالغه بسیار در آن نموده اند و بر همه اعمال ترجیح داده اند آنکه
 پنجاه و یک رکعت است که هفده رکعت آن نماز پنجگانه است و باقی هشت رکعت پیش نافله
 ظهر است پیش از نماز ظهر میباید که دو رکعت نافله پیشین که بعد از نماز ظهر پیش از نماز
 فرضیه عصر بایک رکعت و چهار رکعت نافله مغرب است که بعد از نماز شام میباید کرد و دو رکعت
 از نماز تیره است که بعد از نماز خفتن شسته میکنند و یک رکعت حساب میشود و هشت رکعت
 شبست با دو رکعت نماز شفع و یک رکعت و تر که بعد از نصف شب و دو رکعت نافله
 صبح مقدم بر نماز و خوب میباید کرد و اینها در فضیلت و تاکید ثانی بر تیره و اجابات اند
 که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله همیشه بر اینها مداومت مینموده اند و اگر ترک شود
 مانند واجبات قصا بایک رکعت و دیگر از پنجم که سن روز هر ماه سه روز است یعنی شبینه
 اول ماه و چهار شبینه اول از ده میان ماه و پنجم شبینه آخر ماه و تمام ماه مبارک شعبان

میتوان کرد و بجای نافله شب که در میتوان کرد و در حدیث است که هر شب پاره روز بکن و اگر
 نتوانی هر هفته یک مرتبه بکن و اگر نتوانی ماهی یک مرتبه بکن و اگر نتوانی سالی یک مرتبه بکن و در شب و روز
 هر فضیلت این نماز زیاده از سائر ایام است و در حدیث معتبره وارد شده است که اگر کسی
 حاجت خود را بخواهد از این نماز را بکند به تسبیحات و تسبیحات را در راه بخواند و اگر کسی
 این دعا را که گذشت نخواند و بخواند ثواب این نماز را داده و اگر کسی با دعاها و ادب دیگر کرد
 کتب دعا ثبت است واقع ساز و بهتر است و دیگر نماز حضرت امیر المومنین علیه السلام است
 و آن نیز چهار رکعت است بدین صورت هر رکعتی بعد از حمد خجابه مرتبه قبل هو الله احد چون فایز شود میان
 از پیشه با تینا علیه السلام و در حدیث است که هر که این نماز را بکند چون فایز شود میان
 از وفات آگاهی نماند باشد و پسندیده است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
 در رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قبل هو الله احد بخواند چون فایز
 شود و کمالش آفریده شده باشد و دیگر نماز که دعاها و اعمال بسیار است و از کتب
 مدیحه علیه السلام بسیار است و در اینجا ختم میکنم این رساله را و الحمد لله و صلی الله
 علی محمد و اهل بیتی الطاهرین

